Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (treće vijeće)

2. listopada 2024.*

„Damping – Uvozi određenih željeznih ili čeličnih elemenata za pričvršćivanje podrijetlom iz Kine – Uvođenje konačne antidampinške pristojbe – Tužba za poništenje – Dopuštenost – Procesna legitimacija – Reprezentativna udruga izvoznika – Članak 2. stavak 6.a Uredbe (EU) 2016/1036 – Izračun uobičajene vrijednosti – Izbor odgovarajuće reprezentativne zemlje – Članak 2. stavak 10. Uredbe 2016/1036 – Prilagodbe – Nesuradnja – Članak 18. Uredbe 2016/1036 – Izračun dampinške marže za proizvođače izvoznike koji su surađivali, a nisu uključeni u uzorak – Definicija dotičnog proizvoda – Šteta za industriju Unije – Analiza štete po segmentima – Uzročna veza – Izračun sniženja cijena i marže štete – Makroekonomski pokazatelji – Postupovna prava – Povjerljivo postupanje”

U predmetu T-263/22,

China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME), sa sjedištem u Pekingu (Kina), i drugi tužitelji čija se imena nalaze u Prilogu[1], koje zastupaju R. Antonini, E. Monard i B. Maniatis, odvjetnici,

tužitelji,

protiv

Europske komisije, koju zastupaju G. Luengo, L. Di Masi i J. Zieliński, u svojstvu agenata,

tuženika,

koju podupire

European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI), koji zastupaju B. O’Connor i M. Hommé, odvjetnici,

intervenijent,

OPĆI SUD (treće vijeće),

u sastavu: F. Schalin, predsjednik, G. Steinfatt i D. Kukovec (izvjestitelj), suci,

tajnik: I. Kurme, administratorica,

* Jezik postupka: engleski

[1] Popis drugih tužitelja priložen je samo verziji koja je dostavljena strankama.

uzimajući u obzir pisani dio postupka,

nakon rasprave održane 7. veljače 2024.,

donosi sljedeću

Presudu

1 Svojom tužbom tužitelji China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME) i druge pravne osobe čija se imena nalaze u prilogu zahtijevaju poništenje Provedbene uredbe Komisije (EU) 2022/191 od 16. veljače 2022. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenih željeznih ili čeličnih elemenata za pričvršćivanje podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL 2002., L 36, str. 1., u daljnjem tekstu: pobijana uredba) u dijelu u kojem se na njih odnosi.

I. Okolnosti spora

2 Slijedom pritužbe koju je 6. studenoga 2020. u ime industrije Europske unije podnio intervenijent, European Industrial Fasteners Institute, Europska komisija je, na temelju članka 5. stavka 1. Uredbe (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL 2016., L 176, str. 21., u daljnjem tekstu: Osnovna uredba), pokrenula antidampinški postupak u vezi s uvozom elemenata za pričvršćivanje podrijetlom iz Kine.

3 Komisija je 21. prosinca 2020. objavila Obavijest o pokretanju antidampinškog postupka u vezi s uvozom određenih željeznih ili čeličnih elemenata za pričvršćivanje podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL 2020., C 442, str. 6.) na temelju članka 5. Osnovne uredbe.

4 Ispitnim postupkom o dampingu i šteti obuhvaćeno je razdoblje od 1. srpnja 2019. do 30. lipnja 2020. (u daljnjem tekstu: razdoblje ispitnog postupka). Ispitivanjem kretanja relevantnih za procjenu štete i uzročne veze obuhvaćeno je razdoblje od 1. siječnja 2017. do kraja razdoblja ispitnog postupka (u daljnjem tekstu: razmatrano razdoblje).

5 CCCME je zatražio da ga se smatra zainteresiranom strankom tvrdeći da zastupa kinesku industriju elemenata za pričvršćivanje. Intervenijent je taj zahtjev osporio. Komisija je smatrala da je određeni broj kineskih proizvođača elemenata za pričvršćivanje opunomoćio CCCME na zastupanje i da CCCME u ovom postupku može biti zainteresirana stranka samo u mjeri u kojoj su ga ti konkretni proizvođači elemenata za pričvršćivanje ovlastili na zastupanje.

6 Komisija je u obavijesti o pokretanju postupka navela da je odabrala privremeni uzorak proizvođača iz Unije na temelju obujma proizvodnje i prodaje u Uniji, uzimajući u obzir i njihov zemljopisni položaj i zastupljenost malih i srednjih poduzeća (MSP-ovi). Uzorak se sastojao od šest proizvođača iz Unije iz četiriju različitih država članica. Jedan od proizvođača iz Unije u privremenom uzorku (jedan MSP) obavijestio je Komisiju da neće moći dostaviti u potpunosti ispunjeni upitnik. Komisija je stoga odlučila revidirati uzorak proizvođača iz Unije te je to društvo zamijenila sljedećim najvećim MSP-om iz iste države članice. U uvodnoj izjavi 34. pobijane uredbe, Komisija je pojasnila da je metodologija za odabir uzorka bila propisno priopćena zainteresiranim strankama i da nisu bile zaprimljene nikakve primjedbe na samu metodologiju.

7 Tijekom ispitnog postupka jedan od proizvođača iz Unije u uzorku obavijestio je Komisiju da neće moći odgovoriti na njezin cijeli upitnik. Drugi proizvođač iz Unije u uzorku nije mogao pružiti dostatno jamstvo za podatke dostavljene za provjeru. Stoga su ti proizvođači zamijenjeni sljedećim dvama najvećim proizvođačima s obzirom na obujam i prodaju, uzimajući pritom u obzir i zemljopisnu rasprostranjenost i široki asortiman vrsta proizvoda.

8 Za odabir uzorka proizvođača izvoznika Komisija je odabrala tri proizvođača izvoznika odnosno skupine proizvođača izvoznika koji čine najveći obujam izvoza koji bi se razumno mogao ispitati u raspoloživom razdoblju, u skladu s člankom 17. stavkom 1. Osnovne uredbe, odnosno Jiangsu Yongyi Fastener Co., Ltd. (u daljnjem tekstu: Jiangsu), Ningbo Jinding Fastening Piece Co., Ltd. (u daljnjem tekstu: Ningbo Jinding) i Wenzhou Junhao Industry Co., Ltd. (u daljnjem tekstu: Wenzhou). Komisija je pojasnila da pojedine vrste proizvoda koje proizvode odabrana društva nisu bile kriterij jer su se svi elementi za pričvršćivanje za potrebe ispitnog postupka smatrali jedinstvenim proizvodom.

9 Dotični proizvod čine određeni elementi za pričvršćivanje od željeza ili čelika, osim od nehrđajućeg čelika, odnosno vijci, svornjaci i podloške podrijetlom iz Kine.

10 Elementi za pričvršćivanje mogu biti standardni (u daljnjem tekstu: standardni elementi za pričvršćivanje) ili izrađeni na temelju klijentova nacrta (u daljnjem tekstu: nestandardni elementi za pričvršćivanje). Unutar okvira istih nacionalnih ili međunarodnih normi, elementi za pričvršćivanje moraju imati ista fizička i tehnička svojstva, uključujući čvrstoću, otpornost, završnu izradu i premaz. Na temelju njihovih osnovnih fizičkih i tehničkih svojstava i krajnje upotrebe, smatralo se, za potrebe postupka slijedom kojeg je donesena pobijana uredba, da svi elementi za pričvršćivanje čine jedinstveni proizvod.

11 Nadalje, Komisija je smatrala da postupak proizvodnje elemenata za pričvršćivanje sam po sebi nije relevantan za definiciju proizvoda iz ispitnog postupka. Stoga su sve vrste dotičnih proizvoda, neovisno o tome proizvode li se postupcima toplog ili hladnog kovanja, bile obuhvaćene ispitnim postupkom.

12 Komisija je smatrala da su dokazi koje je imala na raspolaganju pri pokretanju ispitnog postupka upućivali na postojanje znatnih poremećaja u Kini u smislu članka 2. stavka 6.a točke (b) Osnovne uredbe.

13 Nakon što je saslušala stranke u tom pogledu, Komisija je izabrala Tajland kao odgovarajuću reprezentativnu zemlju čije će nenarušene cijene i troškovi služiti kao osnova za utvrđivanje uobičajene vrijednosti proizvoda na temelju članka 2. stavka 6.a točke (a) Osnovne uredbe.

14 Pobijanom uredbom Komisija je uvela konačnu antidampinšku pristojbu u visini od 22,1 % do 86,5 % na uvoz određenih željeznih ili čeličnih elemenata za pričvršćivanje podrijetlom iz Kine.

II. Zahtjevi stranaka

15 Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

– poništi pobijanu uredbu u dijelu u kojemu se na njih primjenjuje;

– naloži Komisiji i intervenijentu snošenje troškova.

16 Komisija, koju podupire intervenijent, od Općeg suda zahtijeva da:

– odbije tužbu kao neosnovanu;

– tužiteljima naloži snošenje troškova.

III. Pravo

A. Dopuštenost

17 Intervenijent tvrdi da CCCME nije reprezentativno udruženje u smislu članka 6. stavka 7. Osnovne uredbe i da ga Komisija nije smjela smatrati takvim tijekom upravnog postupka koji je prethodio donošenju pobijane uredbe jer CCCME ne zastupa interese svojih članova, nego interese kineske države. Stoga punomoć koju je CCCME dobio od pojedinačnih proizvođača izvoznika ne mijenja činjenicu da mu je cilj bio spriječiti tržišno natjecanje između svojih članova prilikom izvoza njihovih proizvoda u Uniju. Posljedično, aktivna procesna legitimacija, u smislu članka 263. UFEU-a, može se temeljiti samo na pogrešci Komisije koja je počinjena tijekom upravnog ispitnog postupka, a ne na pravima utvrđenima u Osnovnoj uredbi. Stoga intervenijent poziva Opći sud da to pitanje ispita po službenoj dužnosti.

18 Tužitelji osporavaju tu argumentaciju.

19 Valja podsjetiti na to da, u skladu s člankom 142. stavkom 1. Poslovnika Općeg suda, intervencija može imati za svrhu samo podupiranje, u cijelosti ili djelomično, zahtjeva jedne od glavnih stranaka. U ovom slučaju intervenijentovi argumenti koji se odnose na dopuštenost tužbe nemaju uporište u Komisijinu zahtjevu.

20 Međutim, prema ustaljenoj sudskoj praksi, sud Unije može, prema potrebi po službenoj dužnosti, odlučiti o razlogu koji se odnosi na javni poredak, a koji se temelji na povredi pretpostavki dopuštenosti utvrđenih u članku 263. UFEU-a (vidjeti presudu od 22. lipnja 2021., Venezuela/Vijeće (Utjecaj na treću državu), C-872/19 P, EU:C:2021:507, t. 22. i navedenu sudsku praksu).

21 U skladu s ustaljenom sudskom praksom, osobe kojima odluka nije upućena mogu tvrditi da ih se osobno tiče, u smislu članka 263. četvrtog stavka UFEU-a, samo ako ta odluka utječe na njih zbog određenih osobina koje su im svojstvene ili zbog neke činjenične situacije koja ih razlikuje od bilo koje druge osobe, izdvajajući ih zbog toga pojedinačno, poput osoba kojima je odluka upućena (vidjeti presudu od 21. rujna 2023., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products i dr./Komisija, C-478/21 P, EU:C:2023:685, t. 50. i navedenu sudsku praksu).

22 Među osobama koje akt Unije može izdvojiti pojedinačno na isti način kao i osobe kojima je odluka upućena jesu one koje su sudjelovale u postupku donošenja tog akta. Međutim, činjenica da osoba intervenira u postupak donošenja akta Unije individualizira tu osobu u odnosu na predmetni akt ako su propisima Unije u korist te osobe predviđena postupovna jamstva. Naime, točan doseg prava pojedinca na podnošenje pravnog sredstva protiv akta Unije ovisi o pravnom položaju utvrđenom u njegovu korist pravom Unije kojim se nastoje zaštititi tako priznati

legitimni interesi (vidjeti presudu od 21. rujna 2023., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products i dr./Komisija, C-478/21 P, EU:C:2023:685, t. 51. i navedenu sudsku praksu).

23 U ovom slučaju u uvodnom dijelu tužbe pojašnjava se da ovu tužbu podnosi, kao prvo, CCCME, s jedne strane, za račun svojih članova iz Priloga A.2 (u daljnjem tekstu: dotični članovi CCCME-a) i, s druge strane, za vlastiti račun kad je riječ o određenim prigovorima, kao drugo, tri kineska proizvođača izvoznika iz Komisijina uzorka i, kao treće, pet drugih kineskih proizvođača izvoznika koji su surađivali, a nisu bili uključeni u uzorak čiji se nazivi nalaze u Prilogu pobijanoj uredbi. Ni nazivi triju proizvođača izvoznika iz uzorka, ni nazivi ostalih pet kineskih proizvođača izvoznika koji su surađivali, a koji nisu bili uključeni u uzorak, nisu navedeni u Prilogu A.2 koji su tužitelji dostavili kao članovi CCCME-a te oni nisu dostavili dokumente koji dokazuju njihovo članstvo u CCCME-u.

24 Najprije valja utvrditi da je CCCME, nakon pitanja Općeg suda o posljedicama koje valja izvesti iz presude od 21. rujna 2023., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products i dr./Komisija (C-478/21 P, EU:C:2023:685), donesene slijedom pisanog dijela postupka, priznao da je tužba nedopuštena u dijelu u kojem ju je podnio u vlastito ime. Kad mu je s tim u vezi na raspravi postavljeno pitanje, CCCME je tvrdio da su svi prigovori iz tužbe istaknuti kako za njegov račun tako i u interesu njegovih članova. Slijedom toga, CCCME nije za vlastiti račun istaknuo nijedan samostalni prigovor.

25 Nadalje, kad je riječ o njegovu zastupanju članova CCCME-a pred sudom, iz točke 23. ove presude proizlazi da CCCME u okviru ove tužbe namjerava zastupati trideset i jedno društvo čiji je popis dostavljen u prilogu A.2 tužbi i za koje je podnio dokumente kojima se dokazuje njihovo članstvo. Iz tog priloga proizlazi da su to trideset i jedno društvo proizvođači izvoznici koji su surađivali, a nisu bili uključeni u uzorak.

26 Kako bi udruženje moglo valjano podnijeti tužbu pred sudovima Unije u ime svojih članova, potrebno je, prvo, da su fizičke ili pravne osobe u čije ime djeluje njegovi članovi, drugo, da ima ovlaštenje da u njihovo ime djeluje pred sudom, treće, da je tužba podnesena u njihovo ime, četvrto, da je barem jedan od članova u čije ime djeluje mogao sam podnijeti dopuštenu tužbu i, peto, da članovi u čije ime djeluje nisu usporedno podnijeli tužbe pred sudovima Unije (presuda od 21. rujna 2023., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products i dr./Komisija, C-478/21 P, EU:C:2023:685, t. 83.).

27 U ovom slučaju, kao prvo, CCCME je podnio dokaz, koji nije osporen, o članstvu dotičnih članova.

28 Kao drugo, statut koji je CCCME dostavio u prilogu sadržava njegov društveni cilj na način koji omogućuje da se obuhvati sudski postupak čija je svrha zaštita interesa njegovih članova od mjera trgovinske zaštite (presuda od 19. svibnja 2021., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products i dr./Komisija, T-254/18, EU:T:2021:278, t. 88.).

29 Kao treće, u tužbi se pojašnjava da se tužba podnosi i u ime dotičnih članova.

30 Kao četvrto, dotični članovi mogli su podnijeti tužbu protiv pobijane uredbe. U tom pogledu, članak 263. četvrti stavak UFEU-a predviđa da svaka fizička ili pravna osoba može pod uvjetima utvrđenima u stavku prvom i drugom iste odredbe pokrenuti postupke protiv akta koji je upućen toj osobi ili koji se izravno i osobno odnosi na nju te protiv regulatornog akta koji se izravno odnosi na nju, a ne podrazumijeva provedbene mjere.

31 U ovom slučaju uvjet izravnog utjecaja ispunjen je s obzirom na to da pobijana uredba izravno proizvodi učinke na pravni položaj članova CCCME-a i da su carinska tijela država članica, iako nemaju nikakvu marginu prosudbe, dužna naplaćivati pristojbe uvedene pobijanom uredbom (vidjeti u tom smislu presudu od 19. svibnja 2021., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products i dr./Komisija, T-254/18, EU:T:2021:278, t. 118. i navedenu sudsku praksu).

32 Što se tiče osobnog utjecaja, valja podsjetiti na to da su, prema sudskoj praksi, uredbe kojima se uvode antidampinške pristojbe po svojoj prirodi i dosegu normativnog karaktera jer se primjenjuju općenito na dotične gospodarske subjekte (vidjeti presudu od 28. veljače 2019., Vijeće/Marquis Energy, C-466/16 P, EU:C:2019:156, t. 47. i navedenu sudsku praksu). Međutim, taj normativni karakter nije prepreka tomu da se navedene uredbe mogu osobno odnositi na one proizvođače i izvoznike dotičnog proizvoda kojima se damping stavlja na teret na temelju podataka koji se odnose na njihovu poslovnu djelatnost, kao što su poduzetnici proizvođači i izvoznici koji mogu dokazati da su identificirani u aktima Komisije ili da se na njih odnose pripremni ispitni postupci (vidjeti u tom smislu presudu od 28. veljače 2019., Vijeće/Growth Energy i Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, t. 79.).

33 U tom pogledu valja utvrditi da su dotični članovi CCCME-a proizvođači izvoznici proizvoda o kojemu jer riječ, koji su surađivali s Komisijom tijekom njezina ispitnog postupka i čija su imena navedena u prilogu na koji upućuje članak 1. stavak 2. izreke pobijane uredbe. Kao na druga društva koja su surađivala, a koja su identificirana u tom prilogu, na dotične članove CCCME-a, u čije je ime Komisija podnijela ovu tužbu, primjenjuje se antidampinška pristojba u posebnom iznosu koji se razlikuje od iznosa koji se primjenjuje na sva ostala trgovačka društva koja nisu identificirana, a na koja se primjenjuje pobijana uredba. Stoga se ona izravno i osobno odnosi na navedene članove.

34 Kao peto, nijedan od dotičnih članova CCCME-a nije podnio tužbu usporedno s tužbom koja se ispituje u ovom slučaju.

35 Slijedom toga, pretpostavke za dopuštenost, kako su navedene u točki 26. ove presude, su ispunjene.

36 Međutim, iz sudske prakse proizlazi da tužba za poništenje protiv uredbe kojom se uvode antidampinške pristojbe, ako je prihvaćena, dovodi do poništenja te uredbe u dijelu u kojem se njome tužitelju nameće antidampinška pristojba, pri čemu navedeno poništenje ne utječe na valjanost ostalih elemenata te uredbe, a osobito na antidampinške pristojbe koje se primjenjuju na druge subjekte. Iz toga slijedi da bi, kad je riječ o CCCME-ovu zastupanju njegovih članova pred Općim sudom u okviru ove tužbe, samo dotični članovi CCCME-a u čije ime je ova tužba podnesena mogli imati koristi od poništenja ako bi Opći sud prihvatio tužbu koju je CCCME podnio u njihovo ime (vidjeti u tom smislu presudu od 19. svibnja 2021., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products i dr./Komisija, T-254/18, EU:T:2021:278, t. 110. i 112.). Ti su članovi Haining Hisener Trade Co., Ltd, Changshu City Standard Parts Factory Co., Ltd., Ningbo Nanjubaoge Fastener Manufacturing Co. Ltd, Jinan Star Fastener Co., Haiyan Xinglong Fastener Co., Ltd, Zhejiang Excellent Industries Co. Ltd, Zhejiang Channov Auto Parts Co., Ltd, Zhejiang New Shengda Fastener Co., Ltd., Shanghai East Best Foreign Trade Co., Ltd., Lianyungang Suli Hardware Technology Co., Ltd., Yuyao Alfirste Hardware Co., Ltd, Zhejiang Chaoboer Hardware Co., Ltd, Haiyan Shangxin Standarf Parts Co., Ltd, Jiaxing Shangxiang Import and Export Co., Ltd, Zhejiang Tianyuan Metal Products Co., Ltd, Jiashan Xiaohai Metal Products Factory, Jia Xing Tai Cheng Aoto Parts Co., Ltd, Haiyan Yousun

Entreprise Co., Ltd, Haiyan Wancheng Fasteners Co., Ltd., EC International (Nantong) Co., Ltd., Jiaxing Zhengying Hardware Co., Ltd, SSF Industrial Co. Limited, Zhe Jiang World Win Fastener Co., Ltd, Haiyan Tianqi Standard Parts Co., Ltd, Jiashan Sanxin Fastener Company Limited, Jiaxing Huanhuan Tong Plastic Industry Co., Ltd, Yuyao Zhenrui Metal Co., Beijing Jinzhaobo High Strength Fastener Co., Ltd., Jiashan Yongxin Fastener Co., Ltd, Haiyan Yihui Hardware Technology Co., Ltd i Shanghai Moregood Hardware Co., Ltd.

37 Iz toga proizlazi da je ova tužba dopuštena u dijelu u kojem ju je podnio CCCME u ime svojeg trideset i jednog člana navedenog u točki 36. ove presude – proizvođača izvoznika koji su surađivali s Komisijom u okviru ispitnog postupka koji je rezultirao donošenjem pobijane uredbe –, tri kineska proizvođača izvoznika iz uzorka i pet drugih proizvođača izvoznika koji su surađivali, a koji nisu bili uključeni u uzorak te koji nisu dostavili potvrdu o članstvu u CCCME-u.

B. Meritum

38 U prilog tužbi tužitelji ističu devet tužbenih razloga, od kojih se prvi temelji na povredi članka 2. stavka 6.a točke (a) Osnovne uredbe i načela dobre uprave prilikom određivanja uobičajene vrijednosti, drugi na povredi članka 2. stavka 10. Osnovne uredbe jer Komisija nije izvršila potrebne prilagodbe za podatke o troškovima prodaje, administrativnim troškovima i drugim općim troškovima (u daljnjem tekstu: PAO troškovi) te o dobiti tajlandskih proizvođača, treći na povredi članka 18. stavaka 1., 3. i 4. Osnovne uredbe, članka 6.8. Sporazuma o primjeni članka VI. Općeg sporazuma o carinama i trgovini iz 1994. (GATT) (SL 1994., L 336, str. 103.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 74., str. 112., u daljnjem tekstu: Antidampinški sporazum), navedenog u Prilogu 1.A Sporazumu o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije (WTO) (SL 1994., L 336., str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 74., str. 5., u daljnjem tekstu: Prilog II.) u okviru utvrđivanja troškova rada dvaju proizvođača izvoznika uključenih u uzorak, četvrti na povredi članka 9. stavka 6. Osnovne uredbe prilikom utvrđivanja dampinške marže proizvođača izvoznika koji nisu bili uključeni u uzorak, peti na temelju povrede članka 3. stavaka 2., 3., 5. i 6. Osnovne uredbe u vezi s člankom 4. stavkom 1. iste uredbe zbog neuzimanja u obzir razlike između standardnih i nestandardnih elemenata za pričvršćivanje u okviru ocjene štete i uzročne veze, šesti na temelju povrede članka 3. stavaka 2. i 3. te članka 9. stavka 4. Osnovne uredbe Komisijinom analizom sniženja cijene jer je sniženje cijena utvrđeno samo u pogledu 24 % proizvodnje proizvođača Unije uključenih u uzorak, sedmi koji se temelji na povredi članka 3. stavaka 2., 3. i 6. te članka 9. stavka 4. Osnovne uredbe jer je Komisija u okviru analize učinka na cijene i utvrđenja marže štete usporedila kineske cijene za distributere s cijenama Unije za krajnje korisnike, osmi koji se temelji na povredi članka 3. stavaka 2. i 5. Osnovne uredbe s obzirom na to da Komisija nije provela objektivno ispitivanje utemeljeno na pozitivnim dokazima kad je riječ o makroekonomskim pokazateljima štete, i deveti koji se temelji na tome da je Komisija povrijedila članak 6. stavak 7., članak 19. stavke 1., 2. i 3. te članak 20. stavke 2. i 4. Osnovne uredbe i prava obrane tužiteljâ zbog povjerljivog postupanja koje je rezervirano za određene podatke tijekom upravnog postupka.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 2. stavka 6.a točke (a) Osnovne uredbe i načela dobre uprave

39 Uvodno valja podsjetiti na to da u području zajedničke trgovinske politike, a osobito u području mjera trgovinske zaštite, institucije Unije zbog složenosti gospodarskih, političkih i pravnih situacija koje moraju razmatrati raspolažu širokom diskrecijskom ovlasti (vidjeti presudu od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 35. i

navedenu sudsku praksu). Sudski nadzor takve ocjene stoga treba biti ograničen na provjeru poštovanja postupovnih pravila, materijalne točnosti utvrđenih činjenica, postojanja očite pogreške u ocjeni tih činjenica ili nepostojanja zlouporabe ovlasti (vidjeti presudu od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 36. i navedenu sudsku praksu).

40 Usto, iz ustaljene sudske prakse Suda također proizlazi da ispitivanje dokaza na kojima institucije Unije temelje svoja utvrđenja, koje provodi Opći sud, ne predstavlja novu ocjenu činjenica kojom se zamjenjuje ocjena tih institucija. Taj je nadzor ograničen na utvrđivanje toga jesu li ti dokazi takvi da potvrđuju zaključke koje su one izvele. Stoga zadaća Općeg suda nije samo provjeriti materijalnu točnost navedenih dokaza, njihovu vjerodostojnost i dosljednost, nego i to sadržavaju li ti dokazi sve relevantne podatke koje valja uzeti u obzir za ocjenu složene situacije i mogu li se na njima temeljiti iz njih izvedeni zaključci (vidjeti presudu od 12. svibnja 2022., Komisija/Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, t. 59. i navedenu sudsku praksu).

41 Usto, valja podsjetiti na to da je utvrđivanje uobičajene vrijednosti proizvoda jedna od ključnih faza na temelju koje mora biti moguće utvrditi postojanje mogućeg dampinga (presude od 22. ožujka 2012., GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, t. 19. i od 1. listopada 2014., Vijeće/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, t. 20.).

42 S obzirom na navedeno, ustaljena je sudska praksa da institucije Unije imaju široku diskrecijsku ovlast u pogledu utvrđivanja uobičajene vrijednosti za zemlje koje nemaju tržišno gospodarstvo (vidjeti presudu od 19. rujna 2019., Zhejiang Jndia Pipeline Industry/Komisija, T-228/17, EU:T:2019:619, t. 126. i navedenu sudsku praksu) i da odabir odgovarajuće reprezentativne zemlje u tu svrhu također ulazi u okvir široke diskrecijske ovlasti kojom institucije Unije raspolažu u području zajedničke trgovinske politike. Međutim, Komisijina margina prosudbe ograničena je u okviru članka 2. stavka 6.a točke (a) Osnovne uredbe jer odabrana zemlja mora imati razinu gospodarskog razvoja sličnu onoj zemlje izvoznice (vidjeti u tom smislu presudu od 21. lipnja 2023., Guangdong Haomei New Materials i Guangdong King Metal Light Alloy Technology/Komisija, T-326/21, EU:T:2023:347, t. 127. i navedenu sudsku praksu).

43 Također je presuđeno da valja provjeriti je li Komisija propustila uzeti u obzir bitne ili relevantne elemente kako bi utvrdila prikladnost odabrane zemlje i jesu li elementi spisa ispitani sa svom potrebnom dužnom pažnjom kako bi se moglo smatrati da je uobičajena vrijednost dotičnog proizvoda utvrđena na primjeren i razuman način. Ta se sudska praksa može primijeniti na situacije u kojima postojanje znatnih poremećaja u zemlji izvoznici opravdava upotrebu podataka iz odgovarajuće reprezentativne zemlje za izračun uobičajene vrijednosti, što također podrazumijeva ispitivanje složenih gospodarskih i političkih situacija (vidjeti presudu od 21. lipnja 2023., Guangdong Haomei New Materials i Guangdong King Metal Light Alloy Technology/Komisija, T-326/21, EU:T:2023:347, t. 128. i navedenu sudsku praksu).

44 S obzirom na ta načela valja ispitati prvi tužbeni razlog tužiteljâ koji se odnosi na izračun uobičajene vrijednosti dotičnog proizvoda, a koji je podijeljen na pet dijelova.

a) Prvi dio, koji se odnosi na odabir Tajlanda kao odgovarajuće reprezentativne zemlje u smislu članka 2. stavka 6.a Osnovne uredbe u svrhu izračuna uobičajene vrijednosti dotičnog proizvoda

45 U okviru prvog dijela prvog tužbenog razloga tužitelji najprije tvrde da Komisija nije smjela, u okviru ovog ispitnog postupka, uzeti Tajland kao odgovarajuću reprezentativnu zemlju zbog uvoza u tu zemlju žičanih šipki posebnog razreda podrijetlom iz Japana, zatim da baza podataka koju je Komisija upotrijebila za izračun PAO troškova i dobiti nije bila pravilno odabrana i, naposljetku, da je Komisija te podatke trebala prilagoditi kako bi izračunala uobičajenu vrijednost koja je najbliža moguća vrijednosti proizvodnje kineskih proizvođača izvoznika u uzorku.

1) Cijene sirovina potrebnih za proizvodnju dotičnog proizvoda u Tajlandu

46 Tužitelji u biti tvrde da Komisija nije smjela uzeti Tajland kao „odgovarajuću reprezentativnu zemlju”, u smislu članka 2. stavka 6.a Osnovne uredbe, zbog cijene visokokvalitetne žičane šipke uvezene iz Japana u Tajland, koja je sirovina za proizvodnju dotičnog proizvoda. CCCME je tijekom upravnog postupka dostavio velik broj podataka i dokaza koji upućuju na to da cijene tajlandskog uvoza nisu odgovarale troškovima proizvodnje kineskih proizvođača u uzorku jer su oni u Uniju izvozili gotovo samo standardne elemente za pričvršćivanje, a vrlo malo posebnih elemenata za pričvršćivanje. Suprotno tomu, žičane šipke posebnog razreda podrijetlom iz Japana upotrebljavaju se u posebne svrhe, a ne za proizvodnju standardnih elemenata za pričvršćivanje. Osim toga, tužitelji tvrde da Komisija nije pravilno ispitala znatnu razliku u cijeni japanskog izvoza od 17 % , s jedne strane, u Tajland i, s druge strane, za ostalih pet najvećih zemalja izvoznica.

47 Tužitelji smatraju da troškovi proizvodnje u Tajlandu nisu „odgovarajući” u odnosu na troškove kineskih proizvođača izvoznika u smislu članka 2. stavka 6.a točke (a) Osnovne uredbe. Komisija je nametanjem prekomjernog tereta dokazivanja povrijedila i načelo dobre uprave.

48 Komisija osporava argumentaciju tužiteljâ. Osim toga, ističe da tužitelji nisu potkrijepili prigovor koji se odnosi na povredu načela dobre uprave i da je on stoga nedopušten.

i) Dopuštenost prigovora koji se odnosi na povredu načela dobre uprave

49 Na pitanje Općeg suda o nedopuštenosti prigovora koji je Komisija istaknula u odgovoru na tužbu, tužitelji su na raspravi pojasnili da se prigovor koji se odnosi na povredu načela dobre uprave tiče prekomjernog tereta dokazivanja koji im je nametnula Komisija, s obzirom na to da su opsežno iznijeli razloge zbog kojih podaci koje je Komisija uzela u obzir nisu bili najprikladniji te da su pružili dovoljno podataka.

50 Naime, iz načela dobre uprave koje je dio temeljnih načela prava Unije proizlazi da teret dokazivanja, koji na temelju članka 2. stavka 6.a točke (c) Osnovne uredbe može biti na proizvođačima izvoznicima, ne smije biti nerazuman (vidjeti analogijom presudu od 21. lipnja 2023., Guangdong Haomei New Materials i Guangdong King Metal Light Alloy Technology/Komisija, T-326/21, EU:T:2023:347, t. 82. i navedenu sudsku praksu).

51 Stoga, kad je riječ o dopuštenosti prigovora koji se odnosi na povredu načela dobre uprave, dovoljno je utvrditi da je taj prigovor potkrijepljen argumentacijom tužiteljâ iznesenom u okviru prvog dijela prvog tužbenog razloga, kojom oni osporavaju izbor Tajlanda kao odgovarajuće

reprezentativne zemlje u smislu članka 2. stavka 6.a Osnovne uredbe, unatoč dokazima koje su dostavili Komisiji, a koji upućuju na to da predmetna zemlja nije odgovarajuća reprezentativna zemlja za izračun uobičajene vrijednosti dotičnog proizvoda.

52 Slijedom toga, prigovor nedopuštenosti koji je istaknula Komisija valja odbiti.

ii) Osnovanost odabira Tajlanda kao odgovarajuće reprezentativne zemlje za izračun uobičajene vrijednosti dotičnog proizvoda

53 Članak 2. stavak 6.a Osnovne uredbe glasi:

„(a) Ako se tijekom primjene ove ili bilo koje druge relevantne odredbe ove uredbe utvrdi da upotreba domaćih cijena i troškova u zemlji izvoznici nije primjerena zbog toga što u toj zemlji postoje znatni poremećaji u smislu točke (b), uobičajena vrijednost izračunava se isključivo na temelju troškova proizvodnje i prodaje koji odražavaju nenarušene cijene odnosno referentne vrijednosti, pridržavajući se sljedećih pravila.

Izvori koje Komisija može upotrijebiti uključuju:

– odgovarajuće troškove proizvodnje i prodaje u odgovarajućoj reprezentativnoj zemlji koja je na sličnom stupnju gospodarskog razvoja kao zemlja izvoznica, uz uvjet da su relevantni podaci dostupni; ako postoji više takvih reprezentativnih zemalja, prednost se, ako je to moguće, daje zemljama s odgovarajućom razinom socijalne zaštite i zaštite okoliša,

– nenarušene međunarodne cijene, troškove ili referentne vrijednosti, ako to smatra primjerenim, ili

– domaće troškove, ali samo u onoj mjeri u kojoj je sa sigurnošću, na temelju točnih i odgovarajućih dokaza, utvrđeno da oni nisu narušeni, među ostalim i u okviru odredbi o zainteresiranim stranama iz točke (c).

Ne dovodeći u pitanje članak 17., ta se procjena obavlja zasebno za svakog izvoznika i proizvođača.

Izračunana uobičajena vrijednost uključuje nenarušen i razuman iznos troškova prodaje te administrativnih i općih troškova i dobiti.

(b) Znatni poremećaji su oni poremećaji do kojih dolazi ako prijavljene cijene ili troškovi, uključujući troškove sirovina i energije, nisu rezultat sila slobodnog tržišta jer na njih utječu znatne državne intervencije. Pri procjeni postojanja znatnih poremećaja u obzir se uzima, među ostalim, mogući učinak jednog ili više sljedećih elemenata:

– na dotičnom tržištu u znatnoj mjeri djeluju poduzeća koja su u vlasništvu ili pod kontrolom vlasti zemlje izvoznice odnosno koja ta tijela politički nadziru ili im pružaju smjernice;

– prisutnost države u poduzećima zbog koje država može utjecati na cijene ili troškove;

– javne politike ili mjere kojima se diskriminira u korist domaćih dobavljača ili se na drugi način utječe na sile slobodnog tržišta;

– nepostojanje, diskriminatorna primjena ili neodgovarajuće izvršavanje zakonodavstva o stečaju, trgovačkim društvima ili o vlasništvu;

– poremećaji u području troškova plaća;

– pristup financijskim sredstvima odobravaju institucije koje provode ciljeve javnih politika ili na drugi način ne djeluju neovisno o državi.

[…]”

54 U skladu s uvodnom izjavom 220. pobijane uredbe, Komisija je svoj odabir odgovarajuće reprezentativne zemlje temeljila na trima kriterijima, odnosno na stupnju gospodarskog razvoja sličnom onom u Kini, proizvodnji predmetnog proizvoda u predmetnoj zemlji i raspoloživosti relevantnih javnih podataka.

55 Tijekom ispitnog postupka Komisija je stavila na raspolaganje dvije bilješke u spisu o izvorima za određivanje uobičajene vrijednosti, na koje su zainteresirane stranke bile pozvane iznijeti svoje primjedbe. Iz bilješke u spisu objavljene 5. veljače 2021. (u daljnjem tekstu: prva bilješka) proizlazi da je Komisija utvrdila postojanje znatne proizvodnje dotičnog proizvoda u osam zemalja sličnog stupnja gospodarskog razvoja kao Kina, ali da je dostupne relevantne podatke mogla lako pronaći samo za Brazil, Rusiju, Tursku i Tajland. Prema uvodnoj izjavi 223. pobijane uredbe, u bilješci u spisu objavljenoj 4. svibnja 2021. (u daljnjem tekstu: druga bilješka), Komisija je potvrdila dostupnost podataka i za Maleziju.

56 Prilikom analize podataka o uvozu u pet potencijalnih reprezentativnih zemalja Komisija je primijetila da više od 75 % uvoza sirovine upotrijebljene u proizvodnji proizvoda iz ispitnog postupka u Brazilu i Maleziji potječe iz Kine i zemalja koje nisu članice WTO-a, navedenih u Prilogu I. Uredbi (EU) 2015/755 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o zajedničkim pravilima za uvoz iz određenih trećih zemalja (SL 2015., L 123, str. 33.). Budući da su poremećaji mogli utjecati na cijene tog uvoza i da su mogli narušiti preostali obujam uvoza, Komisija je analizirala taj obujam uvoza s obzirom na njegove apsolutne vrijednosti i cijene te je zaključila da su Brazil i Malezija imali lako dostupan skup podataka za izračun nenarušene vrijednosti. Rusija je bila odbačena jer se nijedna zainteresirana stranka nije izjasnila u njezinu korist. Tajland je dobio prednost pred Turskom jer je, s jedne strane, posjedovao veći obujam uvoza četiriju glavnih sirovina korištenih u proizvodnji proizvoda iz ispitnog postupka te jer je, s druge strane, imao niže uvozne carine na te čimbenike proizvodnje.

57 Komisija je pozvala zainteresirane stranke da iznesu primjedbe i predlože javno dostupne podatke o nenarušenim vrijednostima za svaki od čimbenika proizvodnje. Iz elemenata spisa proizlazi da su tužitelji, a osobito CCCME i tri kineska proizvođača izvoznika u uzorku, mogli, kao zainteresirane stranke, izvršiti uvid u Komisijin spis i dati primjedbe na odabir odgovarajuće reprezentativne zemlje.

58 Kao odgovor na CCCME-ove primjedbe u pogledu znatne prisutnosti onoga što je on kvalificirao kao sirovine visoke kvalitete podrijetlom iz Japana, Komisija je analizirala japanske izvozne cijene četiriju glavnih sirovina kako bi utvrdila postoje li poremećaji koji upućuju na to da se na uvoz iz Japana u Tajland ne primjenjuju tržišna pravila. Iz uvodne izjave 232. pobijane uredbe proizlazi da je tijekom razdoblja ispitnog postupka Tajland bio jedno od pet najvećih japanskih izvoznih tržišta, s 17 % njegova ukupnog izvoza tih materijala, dok je prvih pet zemalja izvoznica (isključujući Kinu) činilo više od 60 %. Prosječna izvozna cijena u Tajland bila je za 17 % viša od

prosječne izvozne cijene za ostalih pet najvećih zemalja izvoznica. Komisija je zaključila da japanske izvozne cijene za Tajland nisu bile neopravdano visoke ili nereprezentativne. Slijedom toga, Komisija je smatrala da japanski izvoz u Tajland nije mogao dovesti u pitanje reprezentativnost potonje zemlje u svrhu ispitnog postupka o dotičnom proizvodu.

59 Stoga je potrebno ispitati je li Komisija u predmetnom slučaju počinila očitu pogrešku u ocjeni kada je smatrala da je Tajland odgovarajuća reprezentativna zemlja za potrebe izračuna uobičajene vrijednosti proizvoda iz ispitnog postupka. U tom kontekstu, uzimajući u obzir činjenicu da je teret dokazivanja na tužiteljima, koji moraju predložiti uvjerljive dokaze u prilog svojim tvrdnjama, valja provjeriti jesu li oni iznijeli dokaze kojima se može dokazati da je Komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni, u smislu sudske prakse navedene u točki 39. ove presude, time što je izabrala Tajland kao odgovarajuću reprezentativnu zemlju (vidjeti u tom smislu presudu od 21. lipnja 2023., Guangdong Haomei New Materials i Guangdong King Metal Light Alloy Technology/Komisija, T-326/21, EU:T:2023:347, t. 131. i navedenu sudsku praksu).

60 Najprije valja utvrditi da tužitelji u okviru ove tužbe ne osporavaju Komisijine nalaze u pobijanoj uredbi o postojanju dokaza u trenutku pokretanja ispitnog postupka o postojanju znatnih poremećaja u Kini u smislu članka 2. stavka 6.a točke (b) Osnovne uredbe. Osim toga, tužitelji ne osporavaju činjenicu da je stupanj razvoja Tajlanda sličan onomu Kine.

61 U tom pogledu, kao prvo, valja istaknuti da je Komisija pozvala sve kineske proizvođače izvoznike da dostave podatke o ulaznim elementima korištenima za proizvodnju elemenata za pričvršćivanje kako bi izračunala cijenu koju bi proizvođač elemenata za pričvršćivanje platio u Tajlandu za sirovine isporučene do vrata tvornice. Za definiciju sirovina potrebnih za proizvodnju proizvoda iz ispitnog postupka, Komisija je primijenila metodu međunarodnog Harmoniziranog sustava nazivlja i brojčanog označavanja robe, koji je sastavilo Vijeće za carinsku suradnju, danas Svjetska carinska organizacija, te je utvrdila relevantne oznake Harmoniziranog sustava (HS). Komisija je objasnila da je, kako bi dobila nenarušene cijene relevantnih sirovina u odgovarajućoj reprezentativnoj zemlji, morala upotrijebiti približne vrijednosti na temelju podataka koji su joj bili na raspolaganju.

62 Kao što su to tužitelji potvrdili na raspravi, oni ne osporavaju definiciju kao takvu oznaka HS-a kojima su utvrđene sirovine potrebne za proizvodnju dotičnog proizvoda. Komisija je utvrdila, a da joj tužitelji u tom pogledu nisu proturječili, da ta metodologija pretpostavlja određeni stupanj približnosti, s obzirom na to da nekoliko kvaliteta sirovine može biti obuhvaćeno istom oznakom HS-a u različitim omjerima. Stoga je teško utvrditi točnu podudarnost između oznaka HS-a od jednog do drugog proizvođača.

63 Suprotno tomu, tužitelji tvrde da je Komisija morala prilagoditi podatke kojima je raspolagala te osobito zanemariti vrijednosti koje su se odnosile na uvoz žičanih šipki iz Japana u Tajland jer su navedene žičane šipke bolje kvalitete od onih kojima se koriste kineski proizvođači izvoznici u uzorku te nerazumno povećavaju cijenu uobičajene vrijednosti proizvoda iz ispitnog postupka.

64 Tužitelji definiraju žičane šipke visoke kvalitete kao povezane s nestandardnim elementima za pričvršćivanje jer su oni općenito namijenjeni sektorima u kojima se traže kvalitetniji elementi. Međutim, u tom pogledu valja utvrditi da, kao prvo, čak i u sektorima na koje se pozivaju, osobito u automobilskom ili zrakoplovnom sektoru, elementi za pričvršćivanje koji se upotrebljavaju mogu biti istodobno standardni i nestandardni. U svakom slučaju, prema definiciji proizvoda iz ispitnog postupka koji vodi Komisija, ovaj se ispitni postupak odnosi i na standardne i nestandardne elemente.

65 Kao drugo, tužitelji ne dokazuju konkretnu prisutnost, u smislu postotka, žičanih šipki posebne kvalitete u standardnim odnosno nestandardnim elementima za pričvršćivanje. U tom pogledu pozivaju se na posjete predstavnikâ European Fasteners Distributor Associationa (u daljnjem tekstu: EFDA) tajlandskim tvornicama i njihova svjedočanstva o uporabi žičanih šipki posebne kvalitete u tajlandskom automobilskom sektoru. Međutim, ti elementi ne mogu biti pouzdan i objektivan dokaz da su se svi tajlandski proizvođači elemenata za pričvršćivanje ograničili na tu proizvodnju. Naime, u tom pogledu valja podsjetiti na to da je Komisija tijekom ispitnog postupka dužna osigurati točnost podataka koje su dostavile zainteresirane stranke na kojima se temelje utvrđenja. U kontekstu određivanja antidampinških mjera ta je obveza provjere odraz općenitijeg načela koje svakom tijelu nalaže da unatoč svojoj širokoj diskrecijskoj ovlasti precizno ispita dokaze dovoljne kvalitete i na njima zasnuje svoju ocjenu (vidjeti u tom smislu presudu od 3. prosinca 2019., Yieh United Steel/Komisija, T-607/15, EU:T:2019:831, t. 71. i navedenu sudsku praksu).

66 Kao treće, valja utvrditi da tužitelji nisu podnijeli konkretne dokaze o udjelima žičanih šipki u nestandardnim elementima za pričvršćivanje koje bi Komisija mogla upotrijebiti. Kao što je to Komisija istaknula, s jedne strane, tužitelji nisu uspjeli dokazati da kineski proizvođači izvoznici elemenata za pričvršćivanje nisu upotrebljavali žičane šipke posebne kvalitete. Uostalom, kao što to proizlazi iz Priloga B.1 odgovoru na tužbu, koji tužitelji ne osporavaju, Kina je u 2020. bila vodeće izvozno tržište za žičane šipke obuhvaćene relevantnim oznakama podrijetlom iz Japana. Tako su se žičane šipke „posebne kvalitete” podrijetlom iz Japana također uvozile u Kinu u velikim količinama.

67 S druge strane, Komisija je pojasnila u uvodnoj izjavi 301. pobijane uredbe da su, u skladu s povjerljivim podacima koje je dostavila jedna od zainteresiranih stranaka, elementi za pričvršćivanje za automobilski sektor u 2018. činili manje od 50 % ukupne potražnje za industrijskim elementima za pričvršćivanje u Tajlandu, što upućuje na to da je u Tajlandu postojala potražnja za sirovinama za standardne i nestandardne elemente za pričvršćivanje.

68 Stoga tužitelji nisu potkrijepili svoju tvrdnju prema kojoj se uvoz iz Japana uglavnom odnosio na uvoz žičanih šipki posebne kvalitete. U svakom slučaju, činjenica da je sirovina kvalitetnija i stoga skuplja nije dovoljna da dovede u pitanje točnost ili istinitost tog podatka. Stoga to ne znači da taj podatak treba zanemariti prilikom izračuna.

69 Kao četvrto, tužitelji su dostavili tablice „čimbenika proizvodnje” koje se odnose na razlike u cijenama između različitih vrsta žičanih šipki. Međutim, nisu pruženi nikakvi konkretni dokazi o raspodjeli tih žica u proizvodnji dotičnog proizvoda. Iz toga proizlazi da se ti dokazi mogu odnositi na proizvode koji nisu dio ispitnog postupka. Stoga tablice nisu dovoljan dokaz da bi se dovele u pitanje vrijednosti koje je Komisija uzela u obzir.

70 U svakom slučaju, kao što to proizlazi iz točke 61. ove presude, relevantne oznake HS-a uključuju vrste i kvalitetu sirovina koje se ne koriste u proizvodnji elemenata za pričvršćivanje. To je u skladu s metodologijom koju je Komisija, u okviru svoje široke margine prosudbe, odabrala za utvrđivanje odgovarajuće reprezentativne zemlje u smislu članka 2. stavka 6.a Osnovne uredbe. Naime, iako navedeni članak postavlja određene kriterije za odabir zemlje, njime se ne propisuje točna metodologija kojom bi se Komisija trebala koristiti za izračun uobičajene vrijednosti proizvoda iz ispitnog postupka na temelju podataka iz zemlje koja je različita od one na koju se ispitni postupak izravno odnosi.

71 Osim toga, valja podsjetiti na to da je uobičajena vrijednost predmetnog proizvoda izračunana na temelju ukupnog uvoza u Tajland, a ne samo na temelju uvoza iz Japana. Prema uvodnoj izjavi 301. pobijane uredbe, tajlandski uvoz četiriju glavnih sirovina podrijetlom iz Japana činio je samo oko 33 % ukupnog uvoza tih sirovina.

72 Kao peto, što se tiče argumenta tužiteljâ prema kojem je prosječna izvozna cijena iz Japana za Tajland bila 17 % viša od prosječne izvozne cijene za ostalih pet najvećih izvoznih tržišta, iz uvodne izjave 232. pobijane uredbe proizlazi da je tijekom razdoblja ispitnog postupka Tajland bio jedno od pet najvećih japanskih izvoznih tržišta, s 17 % njegova ukupnog izvoza tih materijala, dok je prvih pet zemalja izvoznica, isključujući Kinu, činilo više od 60 %. Međutim, prosječna izvozna cijena u Tajland bila je za 17 % viša od prosječne izvozne cijene za ostalih pet najvećih zemalja izvoznica. Komisija je zaključila da to ne dokazuje da japanske podatke treba zanemariti, s obzirom na to da japanske izvozne cijene za Tajland nisu bile neopravdano visoke ili nereprezentativne. Upitana u tom pogledu na raspravi, Komisija je tvrdila da su japanske cijene za Tajland činile samo gornju vrijednost raspona. Naime, nijedan dokaz ne omogućuje izvođenje zaključka da ta razlika između japanskih izvoznih cijena za Tajland i japanskih izvoznih cijena za druge zemlje nije u skladu s klasičnim tržišnim mehanizmom niti dovodi u pitanje izbor Tajlanda kao odgovarajuće reprezentativne zemlje.

73 U svakom slučaju, kao što to proizlazi iz sudske prakse navedene u točki 59. ove presude, na tužiteljima je da podnesu dostatne dokaze kako bi dokazali da je ta razlika imala izravan utjecaj na izračun uobičajene vrijednosti proizvoda iz ispitnog postupka. Osim toga, u tom je pogledu važno utvrditi da tužitelji, unatoč svojoj argumentaciji u tom smislu, nisu podnijeli dokaz o tome da je Komisija upotrijebila narušene podatke, to jest podatke kojima se manipuliralo odnosno koji ne odgovaraju stvarnosti.

74 Na drugom mjestu, kad je riječ o tome da tajlandski troškovi odgovaraju troškovima koje su snosili proizvođači izvoznici u uzorku, valja istaknuti da je, u skladu s uvodnom izjavom 198. pobijane uredbe, Komisija utvrdila da je kineska industrija imala koristi od vladina usmjeravanja i intervencija u pogledu čelika koji je glavna sirovina za proizvodnju elemenata za pričvršćivanje. Stoga je Komisija u uvodnoj izjavi 206. pobijane uredbe zaključila da su troškovi inputa, a osobito sirovina, također nepouzdani zbog znatnih poremećaja.

75 U tom pogledu iz sudske prakse proizlazi da se široka margina prosudbe kojom Komisija raspolaže u području mjera trgovinske zaštite protеže i na ocjenu činjeničnih situacija, pravne i političke vrste, koje se javljaju u dotičnoj zemlji koje ona mora ocijeniti kako bi utvrdila djeluje li jedan izvoznik u tržišnim uvjetima bez veće intervencije države (presuda od 11. rujna 2014., Gold East Paper i Gold Huasheng Paper/Vijeće, T-443/11, EU:T:2014:774, t. 163.).

76 Točno je da Komisija mora izračunati uobičajenu vrijednost proizvoda iz ispitnog postupka kakva bi bila za proizvođače izvoznike iz dotične zemlje da nema poremećaja. Međutim, iz teksta članka 2. stavka 6.a Osnovne uredbe jasno proizlazi da se uobičajena vrijednost izračunava isključivo na temelju podataka odabrane reprezentativne zemlje. Stoga Komisija nije počinila očitu pogrešku u ocjeni kada je utvrdila uobičajenu vrijednost uzimajući u obzir troškove sirovina za tajlandske proizvođače elemenata za pričvršćivanje.

77 Uostalom, kao što to proizlazi iz sudske prakse, s obzirom na to da je Kina jedna od najvećih ekonomija svijeta, bilo bi nerazumno od Komisije zahtijevati da kao reprezentativnu zemlju uzme u obzir zemlju s istovjetnom ekonomijom (vidjeti u tom smislu i analogijom presudu od 21. lipnja 2023., Guangdong Haomei New Materials i Guangdong King Metal Light Alloy

Technology/Komisija, T-326/21, EU:T:2023:347, t. 135.). Iz toga slijedi da Komisija za izračun uobičajene vrijednosti može, u okviru svoje široke margine prosudbe, upotrijebiti određene približne vrijednosti, pod uvjetom da su navedene približne vrijednosti opravdane podacima kojima raspolaže. Kao što to tvrdi Komisija, upotreba oznaka HS-a pretpostavlja upotrebu približnih vrijednosti jer ne odražava precizno sirovine u točnim omjerima koje upotrebljavaju proizvođači izvoznici u uzorku.

78 Iz prethodnih razmatranja proizlazi da tužitelji nisu dokazali da je Komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni kada je u uvodnoj izjavi 303. pobijane uredbe zaključila da su se, u nedostatku potkrijepljenih podataka o tome koliko se sirovina uvozilo iz Japana za nestandardne elemente za pričvršćivanje i o tome kako razlikovati sirovine posebne kvalitete među četirima oznakama HS-a, te uzimajući u obzir potražnju za sirovinama za proizvodnju standardnih i nestandardnih elemenata za pričvršćivanje u Tajlandu, podaci tajlandskih proizvođača mogli upotrijebiti za izračun uobičajene vrijednosti dotičnog proizvoda.

2) Reprezentativnost izračuna PAO troškova i dobiti

79 Tužitelji tvrde da podaci o PAO troškovima i dobiti koje je izračunala Komisija ne odgovaraju podacima kineskih proizvođača u uzorku i da stoga navedeni podaci nisu reprezentativni.

80 U tom pogledu, s jedne strane, tužitelji tvrde da tri od pet tajlandskih proizvođača koje je Komisija uzela u obzir ne proizvode proizvod iz ispitnog postupka. Naime, prije svega, Topy Thaïland ne proizvodi vijke ni svornjake, dok potisne podloške koje je proizvodio nisu odgovarale dotičnom proizvodu. S druge strane, nijedan od kineskih proizvođača u uzorku ne proizvodi podloške, koji se znatno razlikuju od vijka i svornjaka. Osim toga, prilikom posjeta EFDA-e potvrđeno je da Topy Thaïland ne proizvodi proizvod iz ispitnog postupka. Nadalje, ThaiSin u biti proizvodi posebne elemente za pričvršćivanje te, naposljetku, S. J Screwthai uglavnom proizvodi proizvode koji ne odgovaraju dotičnom proizvodu.

81 S druge strane, tužitelji tvrde da podaci agencije Dun & Bradstreet (u daljnjem tekstu: podaci D&B) o tajlandskim proizvođačima koje je Komisija upotrijebila u svrhu izračuna PAO troškova i dobiti nisu pouzdani. Naime, navedeni se podaci razlikuju od podataka Orbis koji su korišteni u okviru drugih antidampinških ispitnih postupaka. Te su razlike utjecale na pouzdanost podataka. Konkretno, ako se podaci D&B odnose na grupu Topy, a ne na tajlandski subjekt grupe, oni nisu reprezentativni.

82 Komisija smatra da argumentaciju tužiteljâ treba odbiti.

83 U skladu s člankom 2. stavkom 6.a točkom (a) Osnovne uredbe, kada se uobičajena vrijednost izračunava na temelju odgovarajućih troškova proizvodnje i prodaje u odgovarajućoj reprezentativnoj zemlji, ta uobičajena vrijednost mora uključivati nenarušen i razuman iznos PAO troškova i profitne marže.

84 Na prvom mjestu, tužitelji osporavaju izbor tajlandskih proizvođača na temelju kojih je Komisija izračunala PAO troškove i dobiti.

85 U tom pogledu, iz uvodne izjave 244. pobijane uredbe proizlazi da je Komisija, slijedom primjedbi CCCME-a i EFDA-e o prikladnosti tajlandskih proizvođača navedenih u drugoj bilješci, ispitala dostupne podatke o šest tajlandskih trgovačkih društava čiji su se podaci trebali upotrijebiti. Kao prvo, zaključila je da je društvo Topy Thailand proizvodilo podloške, koje su obuhvaćene opsegom

proizvoda kao i druge proizvode koji nisu bili obuhvaćeni ovim ispitnim postupkom te ga je stoga zadržalo u analizi. Kao drugo, Komisija je zaključila da TR Formac nije imao postrojenje za proizvodnju na Tajlandu te ga je naposljetku isključila iz analize. Kao treće, Komisija je zaključila da je S. J Screwthai bio je proizvođač sidrenih svornjaka te je proizvodio vijke, betonska sidra i podloške. Komisija je smatrala da su sidra, posebno u kombinaciji sa svornjacima ili vijcima, obuhvaćena opsegom ovog ispitnog postupka. Komisija je utvrdila da je društvo proizvodilo i nekoliko drugih vrsta elemenata za pričvršćivanje (na primjer vijke i podloške) te ga je stoga zadržala u analizi. Kao četvrto, Komisija je zaključila da je društvo Thaisin Metals Industries Co., Ltd. bilo proizvođač vijčanih svornjaka te je proizvodilo i samourezne vijke, strojne vijke, šesterokutne svornjake te šesterokutne poklopce za utičnice za razne sektore. Budući da je to društvo proizvodilo nekoliko vrsta elemenata za pričvršćivanje, uključujući nestandardne elemente za pričvršćivanje, Komisija ga je zadržala u analizi.

86 U skladu s uvodnom izjavom 307. pobijane uredbe, nakon konačne objave, u odgovoru na primjedbe zainteresiranih strana, uključujući CCCME, kojima se tražilo isključenje financijskih podataka određenih tajlandskih trgovačkih društava koja se smatraju proizvođačima proizvoda iz ispitnog postupka, Komisija je potvrdila da ta društva proizvode nekoliko vrsta elemenata za pričvršćivanje proizvoda iz ispitnog postupka. Konkretno, na internetskim stranicama društva Topy Thailand vidljivo je i da je društvo proizvodilo standardne podloške koje su dio proizvoda iz ispitnog postupka, a ne samo potisne podloške, kako se tvrdilo. Komisija je stoga potvrdila da su odabrana društva u Tajlandu izravno ili neizravno povezana s proizvodnjom i prodajom proizvoda iz ispitnog postupka.

87 U tom pogledu valja prije svega istaknuti da su, kao što to proizlazi iz točke 9. ove presude, podloške elementi za pričvršćivanje na koje se odnosi ispitni postupak.

88 Nadalje, iz uvodnih izjava 63. i 70. pobijane uredbe proizlazi da je Komisija, u skladu s člankom 17. stavkom 1. Osnovne uredbe, između devedeset i dva kineska proizvođača izvoznika koji su dostavili podatke zatražene u obavijesti o pokretanju postupka i pristali biti uključeni u uzorak odabrala tri proizvođača izvoznika odnosno skupine proizvođača izvoznika koji čine najveći obujam izvoza koji bi se razumno mogao ispitati u raspoloživom razdoblju. Pojedine vrste proizvoda koje proizvode odabrana društva nisu činile kriterij za taj odabir s obzirom na to da su se svi elementi za pričvršćivanje za potrebe ispitnog postupka smatrali jedinstvenim proizvodom.

89 Naime, na temelju članka 17. stavka 1. Osnovne uredbe, u slučajevima kad se radi o velikom broju proizvođača Unije, izvoznika ili uvoznika, vrsta proizvoda ili transakcija, ispitni postupak može se ograničiti na razuman broj stranaka, proizvoda ili transakcija upotrebom statistički valjanih uzoraka na temelju raspoloživih podataka dostupnih u vrijeme odabira ili na najveći reprezentativni obujam proizvodnje, prodaje ili izvoza koji se razumno može ispitati u raspoloživom razdoblju.

90 Nije sporno da članak 17. Osnovne uredbe ovlašćuje Komisiju na to da primijeni tehniku odabira uzorka, osobito u slučajevima u kojima je broj proizvođača izvoznika velik. Usto, tužitelji ne osporavaju sastav uzorka kineskih proizvođača izvoznika i njegovu reprezentativnost.

91 Naposljetku, tužitelji uopće ne objašnjavaju zašto razlike u proizvodnji elemenata za pričvršćivanje nužno podrazumijevaju znatnu razliku u troškovima kad je riječ o PAO troškovima. U tom pogledu valja podsjetiti na to da članak 2. stavak 6.a točka (a) Osnovne uredbe predviđa da izračun uobičajene vrijednosti uključuje nenarušen i razuman iznos PAO troškova i dobiti. Stoga iz te odredbe proizlazi da, kako bi podaci kojima se koristi Komisija bili relevantni,

moraju biti reprezentativni za društva koja proizvode proizvode iz ispitnog postupka. Podloške su pak obuhvaćene definicijom odnosnog proizvoda, čak i ako ih ne proizvode tri kineska proizvođača izvoznika u uzorku.

92 Slijedom toga, s obzirom na to da je Komisija smatrala da svi elementi za pričvršćivanje čine jedinstveni proizvod i da je odabir uzorka izvršen u skladu s relevantnim odredbama Osnovne uredbe, ne može se prihvatiti argument prema kojem valja zanemariti podatke tajlandskog proizvođača koji proizvodi elemente za pričvršćivanje iz ispitnog postupka, ali koji ne odgovaraju točno onima koje proizvode tri kineska proizvođača izvoznika u uzorku. Stoga okolnost da potonji ne proizvode podloške nije relevantna za reprezentativnost izračuna PAO troškova i dobiti povezanih s uobičajenom vrijednošću proizvoda iz ispitnog postupka.

93 Osim toga, kao što to ističe Komisija, u okviru ispitnih postupaka poput onog koji je predmet ove tužbe, u kojima utvrđuje uobičajenu vrijednost na temelju podataka odgovarajuće reprezentativne zemlje, teško joj je imati kvalitativne i dostupne podatke koji su u potpunosti prilagođeni uzorku proizvođača izvoznika. U svakom slučaju, reprezentativnost referentnih podataka tajlandskih proizvođača mora se procijeniti na nacionalnoj razini zemlje čiji su proizvodi predmet dampinga, a ne samo s obzirom na svakog proizvođača izvoznika u uzorku razmatranog zasebno. Komisija je objasnila da su se nenarušeni i razumni iznosi PAO troškova i dobiti općenito temeljili na detaljnom istraživanju svih potencijalno relevantnih društava u svim mogućim odgovarajućim reprezentativnim zemljama na temelju baza podataka kojima je imala pristup. Ti se podaci općenito dostavljaju za svako društvo u cjelini i gotovo nikada nisu ograničeni na dotični proizvod.

94 U svakom slučaju, kad je riječ, osobito o društvu Topy Thaïland, na njegovoj je internetskoj stranici pojašnjeno da ono proizvodi standardne podloške koji čine dio proizvoda iz ispitnog postupka.

95 Tužitelji te ocjene osporavaju s obzirom na to da se, s jedne strane, na internetskoj stranici društva Topy Thailand prikazuju samo potisne podloške, koje se razlikuju od podloški koje se „upotrebljavaju zajedno s vijkom i maticom” koji su predmet Komisijina ispitnog postupka. S druge strane, EFDA, koja je imala bitne spoznaje o tajlandskim proizvođačima, potvrdila je da Topy Thailand nije proizvodio predmetni proizvod. Međutim, kao što to proizlazi iz točke 65. ove presude, takvi posjeti, koji nisu dokumentirani, ne mogu biti dovoljan dokaz da bi se doveli u pitanje Komisijini nalazi o reprezentativnosti predmetnog tajlandskog proizvođača.

96 Na drugom mjestu, kad je riječ o bazi podataka upotrijebljenoj za prikupljanje relevantnih podataka tajlandskih proizvođača, najprije valja podsjetiti na to da utvrđivanje razumnih marži za PAO troškove i dobit nije izuzeto iz primjene sudske prakse navedene u točki 39. ove presude, prema kojoj u području mjera trgovinske zaštite Komisija raspolaže širokom diskrecijskom ovlašću, tako da sud Unije provodi samo ograničen nadzor. Naime, to utvrđivanje za sobom nužno povlači složene ekonomske ocjene (presuda od 10. travnja 2019., Jindal Saw i Jindal Saw Italia/Komisija, T-301/16, EU:T:2019:234, t. 132.), kao i analizu podataka kojima Komisija raspolaže (vidjeti u tom smislu presudu od 19. svibnja 2021., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products i dr./Komisija, T-254/18, EU:T:2021:278, t. 180.).

97 Stoga je na tužiteljima da, ako namjeravaju osporavati pouzdanost podataka kojima se Komisija koristila za izračun POA troškova i dobiti dodanih uobičajenoj vrijednosti dotičnog proizvoda, svoje tvrdnje podupru dokazima koji mogu na konkretan način baciti sumnju na pouzdanost

metodologije ili podataka kojima se ta institucija koristila (vidjeti u tom smislu presudu od 19. svibnja 2021., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products i dr./Komisija, T-254/18, EU:T:2021:278, t. 178. i navedenu sudsku praksu).

98 U tom se kontekstu tužitelji, ako žele uspjeti u postupku, ne mogu ograničiti na podnošenje alternativnih brojki, primjerice brojki dobivenih iz druge baze podataka, nego moraju podnijeti elemente koji mogu dovesti u pitanje one koje je dostavila Komisija (vidjeti u tom smislu presudu od 19. svibnja 2021., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products i dr./Komisija, T-254/18, EU:T:2021:278, t. 179.).

99 U tom pogledu valja utvrditi da su tužitelji u pogledu svake od svojih primjedbi tijekom ispitnog postupka dobili objašnjenja. Naime, iz uvodne izjave 241. pobijane uredbe proizlazi da je Komisija u otvoreni spis predmeta priložila izvatke iz baze podataka D&B koji su se odnosili na tajlandska društva i da su ti izvatci sadržavali poveznice na internetske stranice D&B-a koje se odnose na opću metodologiju, odnosno na prikupljanje bilanci stanja, dobiti/gubitaka i ključnih omjera za nekoliko poduzetnika iz cijelog svijeta po zemlji, uključujući objašnjenja tih ključnih omjera.

100 U uvodnoj izjavi 308. pobijane uredbe Komisija je odbila tvrdnje o nepouzdanosti podataka D&B koju dokazuje činjenica da su iznosi dobiti ostvarene na razini grupe Topy slični onima koje je ostvario Topy Thailand. Naime, Komisija je objasnila da je konsolidirana dobit grupe Topy rezultat prihoda i troškova grupe u odnosu na strane izvan grupe te da je dobit unutar grupe uklonjena s njezinih izvještaja. Takva sličnost stoga nije neuobičajena.

101 Konačno, u skladu s uvodnom izjavom 309. pobijane uredbe, nepodudarnosti između podataka iz baze podataka Orbis i baze podataka D&B mogu biti rezultat različitog opisa financijske stavke koja se prikuplja u bazi podataka ili različite razine izvješća društva/grupe te stoga ne dovode u pitanje pouzdanost podataka. Tako je Komisija odbila CCCME-ov argument prema kojem su predmetni podaci pouzdani samo u dijelu u kojem su bili dostupni javnosti. Međutim, Komisija je objasnila da je upotrijebila postotke, a ne apsolutne brojke. Ti podaci nude precizniju i razumniju približnu vrijednost.

102 U svakom slučaju, iz sudske prakse proizlazi da se zakonitost uredbe o uvođenju antidampinških pristojbi mora ocijeniti s obzirom na pravna pravila, a osobito odredbe Osnovne uredbe, a ne na temelju navodne prethodne prakse odlučivanja institucija Unije (presuda od 18. listopada 2016., Crown Equipment (Suzhou) i Crown Gabelstapler/Vijeće, T-351/13, neobjavljena, EU:T:2016:616, t. 107.). Stoga činjenica da je Komisija u prošlosti mogla upotrijebiti druge baze podataka ne može dovesti u pitanje odabir podataka D&B za predmetni ispitni postupak.

103 U skladu sa strukturom Osnovne uredbe, svrha je izračuna uobičajene vrijednosti utvrditi prodajnu cijenu proizvoda kakva bi bila da se taj proizvod prodaje u svojoj zemlji podrijetla ili u zemlji izvoznici te se stoga za izračun izračunane vrijednosti moraju uzeti u obzir troškovi povezani s prodajom na domaćem tržištu. Međutim, u okviru izračuna uobičajene vrijednosti institucije nisu dužne uzeti u obzir stvarne troškove ispitivanog društva, nego razumnu procjenu PAO troškova koje bi to društvo moralo snositi ako bi u svojoj državi podrijetla predmetni proizvod stavljalo na tržište u dovoljnoj količini (presuda od 18. ožujka 2009., Shanghai Excell M&E Enterprise i Shanghai Adeptech Precision/Vijeće, T-299/05, EU:T:2009:72, t. 258.).

104 Stoga valja smatrati da u ovom slučaju Komisija nije počinila očitu pogrešku u ocjeni time što je izračun nenarušenog i razumnog iznosa PAO troškova i dobiti tajlandskih proizvođača temeljila na podacima D&B. Tužitelji nisu podnijeli nijedan dokaz kojim bi se dovela u pitanje pouzdanost baza podataka o kojima je riječ.

105 Slijedom toga, valja odbiti prigovor tužiteljâ u pogledu postojanja pogreške u izračunu PAO troškova i dobiti koji nisu utvrđeni u skladu s člankom 2. stavkom 6.a točkom (a) četvrtim podstavkom Osnovne uredbe.

3) Zahtjev koji se odnosi na izmjene i prilagodbe

106 Tužitelji tvrde da je Komisija morala prilagoditi podatke tajlandskih proizvođača kako bi potonji odgovarali troškovima kineskog proizvođača. U tom pogledu tvrde da, prema mišljenju Žalbenog tijela WTO-a, „neovisno o tome kojim se podacima koristi, tijelo koje provodi ispitni postupak mora osigurati da se oni koriste za utvrđivanje troška proizvodnje u zemlji podrijetla”.

107 Komisija osporava argumentaciju tužiteljâ.

108 Najprije valja spomenuti da tužitelji ne ističu povredu konkretne odredbe Osnovne uredbe, nego se pozivaju na praksu odlučivanja Žalbenog tijela WTO-a.

109 U tom pogledu, iz sudske prakse proizlazi da sporazumi WTO-a, uzimajući u obzir njihovu narav i strukturu, ne pripadaju, u načelu, među norme u odnosu na koje sud Unije provodi nadzor zakonitosti akata institucija Unije na temelju članka 263. prvog stavka UFEU-a. Međutim, kada je Unija namjeravala izvršiti određenu obvezu preuzetu u okvir WTO-a ili kada akt Unije izričito upućuje na točno određene odredbe sporazumâ WTO-a, sud Unije mora provesti nadzor zakonitosti predmetnog akta Unije s obzirom na pravila WTO-a (presuda od 14. srpnja 2021., Interpipe Niko Tube i Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant/Komisija, T-716/19, EU:T:2021:457, t. 95.).

110 Nadalje, valja podsjetiti na to da je zakonodavac Unije Uredbom 2017/2321 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o izmjeni Uredbe (EU) 2016/1036 o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije i Uredbe (EU) 2016/1037 o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL 2017., L 338, str. 1.) izmijenio članak 2. Osnovne uredbe kako bi u njega umetnuo stavak 6.a i izmijenio stavak 7.

111 U skladu sa sudskom praksom, članak 2. stavak 7. Osnovne uredbe, u verziji koja prethodi onoj koja proizlazi iz Uredbe 2017/2321, predstavljao je izraz volje zakonodavca Unije da u tom području usvoji pristup svojstven pravnom poretku Unije, uvođenjem posebnog sustava detaljnih pravila u vezi s izračunom uobičajene vrijednosti za uvoze iz zemalja bez tržišnog gospodarstva. Stoga je presuđeno da se ta odredba ne može smatrati mjerom čija je svrha osigurati u pravnom poretku Unije izvršenje određene obveze preuzete u okviru sporazumâ WTO-a, kojima se ne predviđaju pravila o izračunu uobičajene vrijednosti za zemlje bez tržišnog gospodarstva. Opći je sud pojasnio da, s obzirom na to da se tom odredbom utvrđuju pravila koja se odnose na izračun uobičajene vrijednosti i koja nemaju ekvivalente u sporazumima WTO-a, Komisija tu odredbu nije bila dužna tumačiti u skladu s obvezama Unije u okviru WTO-a. Naime, da je to bio slučaj, ona bi bila lišena diskrecijske ovlasti koju joj je namjeravao dodijeliti zakonodavac (vidjeti presudu od 21. veljače 2024., Sinopec Chongqing SVW Chemical i dr./Komisija, T-762/20, žalbeni postupak u tijeku, EU:T:2024:113, t. 41. i navedenu sudsku praksu).

112 Ta su načela po analogiji primjenjiva na članak 2. stavak 6.a Osnovne uredbe. Naime, tom se odredbom uspostavlja poseban sustav kojim se utvrđuju pravila za određivanje uobičajene vrijednosti u slučaju izvoza iz zemalja za koje je utvrđeno da na njihovim tržištima postoje znatni poremećaji, kako su definirani tom istom odredbom. Međutim, pravo WTO-a ne sadržava posebna pravila za izračun uobičajene vrijednosti u takvim situacijama.

113 Iz toga slijedi da se članak 2. stavak 6.a ne može smatrati mjerom čija je svrha osigurati u pravnom poretku Unije izvršenje određene obveze koja proizlazi iz sporazumâ WTO-a u smislu sudske prakse navedene u točki 111. ove presude. Stoga se tužitelji ne mogu pozivati na obvezu usklađenog tumačenja tog članka s obzirom na pravila WTO-a (vidjeti u tom smislu presudu od 21. veljače 2024., Sinopec Chongqing SVW Chemical i dr./Komisija, T-762/20, žalbeni postupak u tijeku, EU:T:2024:113, t. 49.).

114 S obzirom na navedeno, valja istaknuti da su tužitelji u svakom slučaju u okviru tog prigovora samo ponovili svoje argumente u pogledu prisutnosti japanskih žičanih šipki u tajlandskom uvozu koje je trebalo isključiti iz ispitnog postupka i o tome da prikupljeni podaci nisu u skladu s podacima triju kineskih proizvođača izvoznika u uzorku. Tužitelji se u pogledu navodne obveze prilagodbe troškova proizvodnje ne pozivaju na određenu odredbu Osnovne uredbe koja je navodno povrijeđena.

115 Stoga valja utvrditi da se članak 2. stavak 6.a točka (a) Osnovne uredbe odnosi na „razuman i nenarušeni iznos” koji Komisija mora utvrditi i da tužitelji nisu podnijeli dokaz o tome da je taj iznos narušen ili nerazuman.

116 S obzirom na prethodna razmatranja i zaključke iz točaka 78. i 105. ove presude, valja u cijelosti odbiti prvi dio prvog tužbenog razloga koji su istaknuli tužitelji, a koji se odnosi na to da je Komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni kada je odabrala Tajland kao odgovarajuću reprezentativnu zemlju za potrebe izračuna uobičajene vrijednosti proizvoda iz ispitnog postupka, u skladu s uvjetima predviđenima u članku 2. stavku 6.a Osnovne uredbe.

b) Drugi dio, koji se temelji na činjenici da je Malezija najprikladnija reprezentativna zemlja

117 U biti, tužitelji tvrde da je Malezija odgovarajuća reprezentativna zemlja na koju se Komisija trebala referirati kako bi izračunala uobičajenu vrijednost u smislu članka 2. stavka 6.a točke (a) Osnovne uredbe. Stoga Komisija nije uzela u obzir sve dokaze kojima je raspolagala jer je Malezija zbog više čimbenika činila bolji izvor od Tajlanda.

118 U tom pogledu, kao prvo, tužitelji osporavaju činjenicu da je Komisija u okviru ispitivanja podataka kojima je raspolagala svoju ocjenu temeljila na obujmu uvoza pod oznakom HS-a 7227.90 (žice od legiranog čelika) umjesto uvoznih cijena, koje su reprezentativnije i pouzdanije od cijena koje se odnose na Tajland. Osim toga, Komisija nije opravdala zašto je malezijski uvoz bio manje pouzdan s obzirom na to da su cijene malezijskog uvoza, za razliku od tajlandskih uvoznih cijena, bile usporedive s troškovima kineskih proizvođača izvoznika u uzorku.

119 Tužitelji također smatraju da se Komisija nije smjela ograničiti na uvoz pod oznakom HS-a 7227.90, nego je trebala uzeti u obzir cijeli malezijski uvoz. Naime, uzimajući u obzir i ostala tri glavna materijala (pod oznakama HS-a 7213.91, 7213.99 i 722830), 70 % malezijskog uvoza žičanih šipki dolazio je iz zemalja koje nisu Kina i iz zemalja koje nisu članice WTO-a. S druge strane, samo 54 % tajlandskog uvoza četiriju oznaka HS-a dolazi iz izvora koji nisu Kina i

zemalja koje nisu članice WTO-a. Osim toga, ako je Komisija smatrala da cijena malezijskog uvoza za oznaku HS-a 7227.90 nije reprezentativna ili pouzdana, bilo je moguće osloniti se na određenu zemlju i potom odabrati drugu referentnu vrijednost za konkretni element, poput međunarodne referentne vrijednosti, kao što je to Komisija učinila u okviru drugih ispitnih postupaka.

120 Na drugom mjestu, tužitelji ističu da je Malezija imala dovoljno poduzetnika na koje se Komisija mogla osloniti jer je društvo Ningbo Jinding dostavilo revidirane financijske izvještaje jedanaest malezijskih proizvođača elemenata za pričvršćivanje i da se Komisija mogla osloniti na barem tri od njih.

121 Komisija smatra da argumentaciju tužiteljâ treba odbiti.

122 Najprije valja podsjetiti na to da, iako tužitelji nisu podnijeli dokaz o tome da je Komisiji počinila očitu pogrešku u ocjeni kada je odabrala Tajland kao odgovarajuću reprezentativnu zemlju, Opći sud mora provjeriti, u skladu sa sudskom praksom navedenom u točki 43. ove presude, je li Komisija propustila uzeti u obzir bitne ili relevantne elemente kako bi utvrdila prikladnost odabrane zemlje i jesu li elementi spisa ispitani sa svom potrebnom dužnom pažnjom kako bi se moglo smatrati da je uobičajena vrijednost dotičnog proizvoda utvrđena na primjeren i razuman način. Stoga argumente tužiteljâ u okviru tog drugog dijela treba ispitati samo u mjeri u kojoj je Komisija imala izbor između više „odgovarajućih” zemalja, među kojima je konačno morala dati prednost onoj s odgovarajućom razinom socijalne zaštite i zaštite okoliša, u skladu s kriterijima utvrđenima u članku 2. stavku 6.a točki (a) Osnovne uredbe.

123 Međutim, valja utvrditi da je, u skladu s uvodnom izjavom 224. pobijane uredbe, Komisija smatrala da više od 75 % uvoza žica od legiranog čelika u Maleziju potječe iz Kine i zemalja koje nisu članice WTO-a te da žice od legiranog čelika čine više od 45 % troška proizvodnje elemenata za pričvršćivanje. Na temelju toga Komisija je zaključila da uvozna vrijednost žica od legiranog čelika nije reprezentativna u odnosu na ostale dostupne reprezentativne zemlje te je zaključila da Malezija ima lako dostupan skup podataka za izračun nenarušene vrijednosti koji je niže kvalitete.

124 Usto, u skladu s uvodnom izjavom 235. pobijane uredbe, Komisija je primijetila da je uvoz iz nenarušenih izvora u Maleziju pod oznakom HS-a 7227.90 bio manji od obujma uvoza u druge moguće reprezentativne zemlje i da su se njihove cijene stoga smatrale manje pouzdanima. Naime, Komisija je smatrala da je uvoz u Maleziju, kad je riječ o cijenama, bio manje prikladan od uvoza u Tajland jer se činilo da je na njega utjecalo tržišno natjecanje s uvozima iz Kine i zemalja koje nisu članice WTO-a, koji su zajedno činili više od 80 % ukupnog uvoza te sirovine u Maleziju.

125 Osim toga, iz podataka kineskih proizvođača izvoznika u uzorku proizlazi da je udio ostalih triju glavnih sirovina bio barem 10 % manji od udjela žica od legiranog čelika. Komisija je dakle uzela u obzir i činjenicu da je relativna težina uvoza tih drugih sirovina iz Kine i zemalja koje nisu članice WTO-a bila viša u Maleziji nego u Tajlandu, osim za jednu od njih (HS 7213.91). Komisija je stoga odbacila argument nekih zainteresiranih stranaka koji se temeljio na tome da je Malezija odgovarajuća reprezentativna zemlja.

126 Taj se Komisijin odabir ne može se dovesti u pitanje argumentima tužiteljâ.

127 Na prvom mjestu, iz pobijane uredbe proizlazi da, iako je Komisija smatrala da ne raspolaže dostatnim ili odgovarajućim podacima kad je riječ o Maleziji, ta je zemlja zapravo najprije bila isključena zbog toga što evidentirani uvoz dotičnog proizvoda nije mogao biti uzet u obzir za

izračun uobičajene vrijednosti jer nije bio rezultat sila slobodnog tržišta. Naime, Komisija je objasnila da se, kako bi utvrdila reprezentativnost dotične zemlje, najprije pozvala na cijene te da su udjeli uvoza iz Kine i zemalja koje nisu članice WTO-a upućivali na to da će i na cijene preostalog obujma utjecati tržišno natjecanje s uvozima iz Kine i zemalja koje nisu članice WTO-a, koji su zajedno činili više od 80 % ukupnog uvoza te sirovine u Maleziju.

128 Usto, kad je riječ o veličini udjela sirovina obuhvaćenih četirima oznakama, Komisija je objasnila da je oznaka HS-a 7227.90 najvažniji čimbenik proizvodnje jer predstavlja više od 50 % troškova upotrijebljenih sirovina i više od 35 % troškova proizvodnje elemenata za pričvršćivanje, odnosno više od ostalih kombiniranih sirovina. S obzirom na navedeno, tužitelji priznaju da je obujam tajlandskog uvoza pod oznakom HS-a 7227.90 koji je Komisija mogla upotrijebiti bio veći od obujma uvoza za Maleziju.

129 Osim toga, argument tužiteljâ u pogledu istovjetnog obujma uvoza koji je bio dovoljan u okviru drugog ispitnog postupka nije relevantan u okviru ispitivanja pobijane uredbe u ovom slučaju. S jedne strane, prema sudskoj praksi zakonitost uredbe o uvođenju antidampinških pristojbi mora se ocijeniti s obzirom na pravna pravila, a osobito odredbe Osnovne uredbe, a ne na temelju navodne prethodne prakse odlučivanja institucija Unije (vidjeti u tom smislu presudu od 18. listopada 2016., Crown Equipment (Suzhou) i Crown Gabelstapler/Vijeće, T-351/13, neobjavljenu, EU:T:2016:616, t. 107.; vidjeti u tom smislu i presude od 10. veljače 2021., RFA International/Komisija, C-56/19 P, EU:C:2021:102, t. 79. i od 4. listopada 2006., Moser Baer India/Vijeće, T-300/03, EU:T:2006:289, t. 45.). S druge strane, veličina obujma uvoza proizvoda razlikuje se ovisno o proizvodu o kojem je riječ.

130 Na drugom mjestu, kad je riječ o pitanju nedostupnosti podataka o malezijskim proizvođačima koju tužitelji osporavaju, s obzirom na to da je društvo Ningbo Jinding Komisiji dostavilo relevantne i kvalitativne podatke malezijskih proizvođača, valja utvrditi, kao prvo, da je društvo Ningbo Jinding 5. siječnja 2021., odnosno prije prve bilješke, dostavilo ovjerene financijske izvještaje malezijskog proizvođača u svojim primjedbama na oznake HS-a koje je odabrala Komisija u kojima je tvrdio da su i Tajland i Malezija odgovarajuće reprezentativne zemlje. Međutim, prema uvodnoj izjavi 237. pobijane uredbe, koju tužitelji ne osporavaju, dokument koji je taj malezijski proizvođač podnio ocijenjen je neprimjerenim jer je grupa kojoj je pripadalo društvo uključivala druge djelatnosti osim proizvodnje elemenata za pričvršćivanje u Maleziji.

131 Kao drugo, iz uvodne izjave 294. pobijane uredbe proizlazi da je Ningbo Jinding dostavio podatke koji su se odnosili na revidirane financijske izvještaje jedanaest proizvođača elemenata za pričvršćivanje nakon konačne objave, odnosno, kao što to ističe Komisija, osam mjeseci nakon što je to od njih zatraženo u drugoj bilješci. To je priopćavanje stoga bilo nepravodobno i nije bilo uzeto u obzir pri ispitivanju primjerenosti odabira odgovarajuće reprezentativne zemlje u vrijeme ispitnog postupka.

132 Iz prethodno navedenog proizlazi da tužitelji nisu podnijeli dokaz o tome da je Komisija u okviru ispitnog postupka koji je predmet ove tužbe počinila očitu pogrešku u ocjeni kada je smatrala da se Malezija ne može smatrati odgovarajućom reprezentativnom zemljom u smislu članka 2. stavka 6.a Osnovne uredbe.

c) Izračun unutarnje vozarine, potrošnog materijala i općih troškova za potrebe određivanja uobičajene vrijednosti

133 Kako bi se uzeli u obzir svi troškovi povezani s proizvodnjom dotičnog proizvoda, Komisija je rekonstruirala trošak sirovina na temelju cijena koje su bile dostupne za jednog proizvođača u odgovarajućoj reprezentativnoj zemlji, to jest Tajlandu.

134 Tužitelji u okviru trećeg dijela prvog tužbenog razloga tvrde, na prvom mjestu, da je Komisija umjetno izračunala troškove prijevoza sirovina, potrošni materijal, odnosno manje sirovine potrošene u postupku proizvodnje, i opće troškove te da oni nisu „odgovarajući" s obzirom na troškove kineskih proizvođača, protivno članku 2. stavku 6.a točki (a) Osnovne uredbe. Naime, Komisija je povećala troškove prijevoza primjenom istog koeficijenta kao što je onaj koji je upotrijebljen za povećanje troška predmetne sirovine. Međutim, ta se referentna vrijednost odnosi na tu sirovinu na Tajlandu te ni na koji način ne utječe na troškove prijevoza. Prijevoz je usluga čiji se trošak ne mijenja naviše ili naniže s obzirom na povećanje ili smanjenje vrijednosti prevezene sirovine. U svakom slučaju, nije se smio primijeniti isti postotak. Tom se metodologijom ne uzimaju u obzir konkretne činjenice, kao što je primjerice udaljenost prijevoza.

135 Osim toga, Ningbo Jinding je Komisiji priopćio odgovarajuću referentnu vrijednost za Tajland, odnosno jediničnu trošarinu po kilogramu i kilometru u Tajlandu, na temelju izvješća „Doing Business 2020 – Thailand". Komisija je stoga imala na raspolaganju prikladniju referentnu vrijednost od umjetnog omjera na koji se oslonila.

136 Na drugom mjestu, tužitelji smatraju da iste kritike vrijede za izračune potrošnog materijala i općih troškova jer je Komisija te vrijednosti izračunala s obzirom na ponovno izračunane troškove sirovina, povećavajući ih na temelju referentne vrijednosti koja s njima nije ni u kakvoj vezi. Međutim, potrošni materijali nisu sirovine, a opći troškovi obuhvaćaju elemente kao što su zakupnine, popravci i amortizacija. Ti troškovi nisu povezani s troškovima sirovina.

137 Osim toga, Komisija nije obavijestila zainteresirane stranke o izvoru koji je namjeravala upotrijebiti za utvrđivanje troškova prijevoza, čime je povrijedila svoju obvezu na temelju članka 2. stavka 6.a točke (a) Osnovne uredbe. Naime, ni prva bilješka u spisu o čimbenicima proizvodnje ni druga ne sadržavaju informacije o tom pitanju.

138 Komisija smatra da argumentaciju tužiteljâ treba odbiti.

139 Na prvom mjestu, prema uvodnoj izjavi 256. pobijane uredbe, Komisija je troškove prijevoza koje proizvođači izvoznici u uzorku snose za isporuku sirovina izrazila kao postotak stvarnog troška tih sirovina i zatim je taj isti postotak primijenila na nenarušeni trošak tih istih sirovina u Tajlandu kako bi dobila nenarušene troškove prijevoza. Komisija je smatrala da se u kontekstu ispitnog postupka omjer između troškova koje proizvođač izvoznik snosi za sirovine i njegovih prijavljenih troškova prijevoza može opravdano upotrijebiti kao pokazatelj za procjenu nenarušenih troškova sirovina pri njihovoj isporuci u tvornicu društva.

140 Naime, iz uvodnih izjava 327. i 328. pobijane uredbe proizlazi da je Komisija smatrala da uobičajena vrijednost u smislu članka 2. stavka 6.a točke (a) Osnovne uredbe mora odgovarati cijeni koju bi proizvođač elemenata za pričvršćivanje platio u Tajlandu za sirovinu isporučenu do vrata tvornice. Stoga, kada se ne bi dodali troškovi međunarodnog prijevoza ili uvozne carine,

dobivena referentna vrijednost ne bi odražavala nenarušenu cijenu na tajlandskom tržištu, nego samo prosječnu cijenu utvrđenu na temelju cijene, osiguranja i vozarine (CIF) u zemljama koje izvoze predmetne sirovine.

141 Komisija je dodala da je, s obzirom na to da nije postojala referentna vrijednost za trošak prijevoza (po društvu, vrsti sirovine, različitim prijevoznim kanalima itd.), upotrijebila omjer između troška prijevoza i troška sirovine kineskih proizvođača izvoznika u uzorku. Taj se omjer primjenjuje na referentnu vrijednost sirovine, koja se zatim množi s količinom sirovine koju je potrošio proizvođač izvoznik. Takva metodologija odražava strukturu troškova proizvođača izvoznika jer se zadržava omjer između troška prijevoza i troška sirovine te se dalje primjenjuje na nenarušenu referentnu vrijednost.

142 Kako bi dobila ukupne nenarušene troškove proizvodnje, Komisija je dodala opće troškove proizvodnje. Ti troškovi, koje su imali proizvođači izvoznici u uzorku, bili su uvećani za troškove manjih sirovina i potrošnog materijala, a zatim izraženi kao udio u troškovima proizvodnje koje je stvarno imao svaki proizvođač izvoznik u uzorku. Taj je postotak primijenjen na nenarušene troškove proizvodnje.

143 Najprije valja podsjetiti na to da se Komisija nije mogla osloniti na cijene koje su platili kineski proizvođači izvoznici zbog postojanja znatnih poremećaja u toj zemlji. Iz uvodnih izjava 187. i sljedećih pobijane uredbe proizlazi da je Komisija utvrdila postojanje znatnih poremećaja zbog intervencije kineske vlade u sektoru čelika, čime se utjecalo na cijene odnosno troškove dotičnog proizvoda, uključujući troškove sirovina.

144 U članku 2. stavku 6.a točki (b) Osnovne uredbe pojam „znatni poremećaji” definiran je kao „poremećaji do kojih dolazi ako prijavljene cijene ili troškovi, uključujući troškove sirovina i energije, nisu rezultat sila slobodnog tržišta jer na njih utječu znatne državne intervencije”, a u njemu se nalazi netaksativan popis čimbenika koji se mogu uzeti u obzir pri procjeni postojanja takvih poremećaja. Tužitelji u okviru ove tužbe ne osporavaju Komisijine ocjene o postojanju znatnih poremećaja u Kini.

145 U tom pogledu, valja istaknuti da se široka diskrecijska ovlast kojom institucije Unije raspolažu u području mjera trgovinske zaštite zbog složenosti ekonomskih, političkih i pravnih situacija koje moraju ispitivati odnosi i na utvrđivanje postojanja znatnih poremećaja u smislu članka 2. stavka 6.a točke (b) Osnovne uredbe. Isto je i s činjeničnim situacijama, pravne i političke vrste, koje se javljaju u dotičnoj zemlji i koje institucije Unije moraju ocijeniti kako bi utvrdile djeluje li jedan izvoznik u tržišnim uvjetima bez veće intervencije države (vidjeti presudu od 21. lipnja 2023., Guangdong Haomei New Materials i Guangdong King Metal Light Alloy Technology/Komisija, T-326/21, EU:T:2023:347, t. 78. i navedenu sudsku praksu).

146 Iz toga proizlazi da je, u skladu sa sudskom praksom navedenom u točki 39. ove presude, na tužiteljima da podnesu dokaz o tome da je Komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni prilikom izračuna uobičajene vrijednosti dotičnog proizvoda iz ispitnog postupka, a, osobito, prilikom izračuna troškova povezanih s unutarnjom vozarinom, potrošnim materijalom i općim troškovima.

147 Kao što je to Komisija pravilno istaknula, tužitelji ni tijekom ispitnog postupka ni u svojim pismenima pred Općim sudom nisu osporavali to da su na trošak prijevoza koji snose kineski proizvođači izvoznici u uzorku za opskrbu sirovinama, potrošni materijal i opći troškovi utjecali znatni poremećaji.

148 Iz toga slijedi da troškovi proizvođača izvoznika u uzorku ne mogu služiti kao referentna vrijednost za izračun popratnih troškova. Komisija je objasnila da je, kada odgovarajuće referentne vrijednosti nisu bile dostupne, bila dužna utvrditi ih u odnosu na troškovnu skupinu kojoj su pripadali predmetni troškovi. Stoga, nakon što su nenarušeni troškovi sirovina ili proizvodnje bili utvrđeni, Komisija je primijenila referentnu vrijednost kako bi procijenila nenarušeni trošak o kojemu je riječ, u skladu sa strukturom troškova proizvođača izvoznika. Stoga, ako je, na primjer, unutarnja vozarina predstavljala 1 % ukupnih troškova sirovina, kako su bili navedeni u poslovnim knjigama kineskog proizvođača izvoznika, ona bi i dalje predstavljala 1 % troškova sirovina u uobičajenoj vrijednosti koju je tako izračunala Komisija, u skladu s člankom 2. stavkom 6.a točkom (a) Osnovne uredbe.

149 Osim toga, Komisija nije uzela u obzir referentnu vrijednost društva Ningbo Jinding jer nije raspolagala pouzdanim informacijama o udaljenosti u kilometrima. Usto, društvu Ningbo Jinding četiri glavne sirovine isporučili su različiti dobavljači, koji su dakle potjecali iz različitih dijelova Kine, dok su tužitelji bili predložili da se upotrijebi samo jedna udaljenost, ona koja je bila najbliža luci. Štoviše, referentna vrijednost nije se mogla usporediti s drugim podacima jer je bila dostavljena nakon konačne objave. Stoga je ona bila odbijena.

150 Kao drugo, valja utvrditi da tužitelji nisu pružili odgovarajuću referentnu vrijednost za izračun potrošnog materijala i općih troškova.

151 Osim toga, treba podsjetiti na to da Komisija ima široku marginu prosudbe u analizi podataka (presuda od 19. svibnja 2021., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products i dr./Komisija, T-254/18, EU:T:2021:278, t. 180.).

152 Stoga, s obzirom na to da nije imala relevantne i pouzdanije podatke koje je mogla upotrijebiti za izračun unutarnje vozarine, potrošnog materijala i općih troškova, Komisija je bila dužna izračunati te troškove uzimajući u obzir strukturu kineskih proizvođača izvoznika u uzorku. Uostalom, u tom pogledu valja utvrditi da tužitelji sami po sebi ne osporavaju da je uobičajena vrijednost proizvoda izračunana na temelju tajlandskih proizvođača morala sadržavati te troškove povezane sa sirovinama.

153 U svakom slučaju, iz sudske prakse proizlazi da, u nedostatku pouzdanijih dostupnih podataka, podaci dobiveni nakon prilagodbe drugih podataka mogu biti pozitivni dokazi, pod uvjetom, s jedne strane, da ti drugi podaci sami čine takve pozitivne dokaze i, s druge strane, da su prilagodbe o kojima je riječ izvršene na temelju razumnih pretpostavki, tako da je rezultat tih prilagodbi uvjerljiv (presuda od 21. rujna 2023. China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products i dr./Komisija, C-478/21 P, EU:C:2023:685, t. 125.).

154 Stoga, u nedostatku pouzdanijih podataka, Komisija je mogla, a da pritom ne počini očitu pogrešku u ocjeni, izračunati trošak unutarnje vozarine, potrošnog materijala i druge opće troškove primjenjujući postotak na trošak sirovina potrebnih za proizvodnju dotičnog proizvoda, poštujući pritom strukturu proizvođača izvoznika u uzorku.

155 Iz prethodnih razmatranja proizlazi da tužitelji nisu podnijeli dokaz o tome da je Komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni prilikom izračuna unutarnje trošarine, potrošnog materijala i drugih općih troškova. Slijedom toga, treći dio prvog tužbenog razloga treba odbiti.

d) Izračun troška rada po satu

156 Tužitelji tvrde da je Komisijina pretpostavka prema kojoj je tajlandski zaposlenik radio u prosjeku 40 sati tjedno pogrešna i da se ne temelji ni na kakvim činjenicama, čime je povrijeđen članak 2. stavak 6.a točka (a) Osnovne uredbe. Osim toga, tromjesečna izvješća tajlandskog Nacionalnog zavoda za statistiku pokazuju da je postotak zaposlenika koji svako tromjesečje rade između 40 i 49 sati, ili više od 50 sati, vrlo visok za svako tromjesečje razdoblja ispitnog postupka. Zainteresirane stranke su obavijestile Komisiju da primjenjivo tajlandsko zakonodavstvo predviđa tjedno radno vrijeme od najviše 48 sati.

157 Komisija smatra da argumentaciju tužiteljâ treba odbiti.

158 Radna snaga jedan je od čimbenika proizvodnje koji se koriste za izračun uobičajene vrijednosti na temelju članka 2. stavka 6.a točke (a) Osnovne uredbe.

159 U skladu s uvodnom izjavom 314. pobijane uredbe, za izračun troška rada po satu Komisija je podijelila mjesečni trošak rada u reprezentativnoj zemlji s četiri tjedna, a zatim je svaki tjedan podijelila s četrdeset sati rada, što je standardni broj radnih sati tjedno (osam sati dnevno pomnoženo s pet radnih dana). Prema informacijama koje je imala na raspolaganju, 67 % zaposlenika u tajlandskom proizvodnom sektoru radilo je između četrdeset i četrdeset devet sati tjedno, pri čemu je zakonsko ograničenje iznosilo četrdeset osam sati.

160 Komisija brani svoj izbor tvrdeći da nema dokaza o tome da je točna vrijednost bila prije 48 sati tjedno.

161 U tom pogledu valja utvrditi da tužitelji tijekom ispitnog postupka ili pred Općim sudom nisu pomoću konkretnih dokaza dokazali da je raspon od četrdeset do četrdeset devet sati rada tjedno bio pogrešan. Kao što to proizlazi iz sudske prakse navedene u točki 59. ove presude, ako tužitelji pak žele osporiti Komisijine složene ocjene u okviru izračuna uobičajene vrijednosti, na njima je da podnesu konkretne dokaze koji dokazuju da je Komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni prilikom uzimanja u obzir elemenata za potrebe navedenog izračuna. Tužitelji tvrde da je tjedno radno vrijeme u Tajlandu zapravo duže, ali se ne pozivaju na konkretne dokaze.

162 Iz toga slijedi da tužitelji nisu podnijeli dokaz o očitoj pogrešci u ocjeni koju je Komisija počinila time što je upotrijebila vrijednost od četrdeset sati rada tjedno u Tajlandu kako bi izračunala troškove rada povezane s proizvodnjom dotičnog proizvoda.

163 Stoga četvrti dio prvog tužbenog razloga valja odbiti.

e) Primjena uvoznih carina na sirovine

164 Tužitelji ističu da je Komisija, dodavanjem uvoznih carina prosječnoj cijeni CIF, kao što je to navedeno u Global Trade Atlasu (GTA), povrijedila članak 2. stavak 6.a točku (a) Osnovne uredbe jer se kineski proizvođači izvoznici opskrbljuju isključivo na kineskom tržištu sirovinama. Stoga tako izračunani troškovi nisu odgovarajući.

165 Osim toga, tužitelji tvrde da je Komisija imala na raspolaganju tajlandsku domaću cijenu glavnih sirovina. Naime, podaci koje su dostavile zainteresirane stranke temeljili su se na podacima o prodaji žičane šipke koju je Tata Thaïland ostvario u Tajlandu za vrijeme ispitnog postupka, kako je prikazano u njegovu revidiranom godišnjem izvješću.

166 Komisija smatra da argumentaciju tužiteljâ treba odbiti.

167 U tom pogledu, iz uvodne izjave 258. pobijane uredbe proizlazi da je Komisija smatrala da za izračun uobičajene vrijednosti dotičnog proizvoda u izračun treba uključiti troškove koje bi tajlandski proizvođač platio za sirovinu isporučenu do vrata tvornice. Stoga, da uvozne carine nisu bile dodane prosječnoj cijeni CIF, referentna vrijednost koja iz toga proizlazi ne bi odražavala nenarušenu cijenu na tajlandskom tržištu.

168 Naime, kao prvo, s obzirom na to da je Komisija bila dužna izračunati uobičajenu vrijednost dotičnog proizvoda, kako bi bila utvrđena za proizvođača iz odgovarajuće reprezentativne zemlje, pravilno je smatrala da je prilikom tog izračuna potrebno uzeti u obzir sve troškove povezane s proizvodnjom dotičnog proizvoda, a osobito troškove povezane s opskrbom sirovinama za tajlandske proizvođače.

169 Stoga, kada se uobičajena vrijednost izračunava na temelju cijena i troškova zemlje koja nije zemlja koja je predmet ispitnog postupka, za određivanje uobičajene vrijednosti moraju se uzeti u obzir svi podaci koji se odnose na to tržište (vidjeti u tom smislu presudu od 23. travnja 2018., Shanxi Taigang Stainless Steel/Komisija, T-675/15, neobjavljenu, EU:T:2018:209, t. 61. i navedenu sudsku praksu).

170 Iz toga slijedi da argument tužiteljâ prema kojem su se kineski proizvođači izvoznici opskrbljivali isključivo na kineskom unutarnjem tržištu nije relevantan.

171 Kao drugo, kao što je to utvrdila Komisija, a da joj tužitelji u tom pogledu u okviru ove tužbe nisu proturječili, na unutarnje kineske cijene snažno je utjecala intervencija vlade, tako da one nisu bile u skladu sa silama slobodnog tržišta.

172 Kao treće, tužitelji priznaju da su se podaci dostavljeni Komisiji odnosili samo na jednog proizvođača, odnosno na Tata Thaïland. U tom pogledu, Komisija je istaknula da nije dano nikakvo objašnjenje u pogledu načina na koji su ti podaci bili dobiveni, točnih sirovina na koje se odnose i razdoblja koje obuhvaćaju te da se, u svakom slučaju, podaci samo jednog proizvođača ne smatraju nužno reprezentativnima.

173 Kao četvrto, kad je riječ o alternativnoj metodologiji koju su predložili tužitelji, u skladu s kojom bi se Komisija trebala ograničiti na tajlandske domaće cijene, a ne oslanjati na uvozne cijene, valja istaknuti da je Komisija objasnila da je uvoz bio cjenovno konkurentan u odnosu na domaću proizvodnju, ali je odražavao i troškove sirovina povezane, primjerice, s prijevozom, kako su ih identificirali sami proizvođači izvoznici, te da stoga predstavljaju relevantniji skup podataka ne samo za izračun cijena sirovina nego i popratnih troškova proizvodnje dotičnog proizvoda. Osim toga, Komisija je objasnila da su se podaci o tajlandskim domaćim cijenama kojima je raspolagala odnosili samo na jednog dobavljača i da se stoga nisu smatrali pouzdanima.

174 Iz toga slijedi da peti dio prvog tužbenog razloga nije osnovan.

175 S obzirom na prethodna razmatranja, potrebno je odbiti peti dio prvog tužbenog razloga, pa slijedom toga i prvi tužbeni razlog u cijelosti.

2. Drugi tužbeni razlog koji se temelji na povredi članka 2. stavka 10. točke (e) Osnovne uredbe

176 Tužitelji ističu povredu članka 2. stavka 10. točke (e) Osnovne uredbe jer Komisija nije provela primjerenu usporedbu između izvozne cijene i uobičajene vrijednosti, s obzirom na to da je prilagodbe primijenila samo na izvozne cijene, a ne na uobičajenu vrijednost.

177 S jedne strane, tužitelji tvrde da Komisija nije raspolagala preciznim obračunom PAO troškova pet tajlandskih proizvođača na temelju kojih je izračunala uobičajenu vrijednost i da stoga nije znala što su ti podaci tajlandskih proizvođača obuhvaćali. S druge strane, određeni troškovi povezani s prodajom, kao što su troškovi prijevoza, nisu bili odbijeni od iznosa PAO troškova, što znači da je Komisija smatrala da je pet tajlandskih proizvođača sve svoje prodaje obavljalo na razini „franko tvornica”, što je pretpostavka koja nije opravdana. Međutim, Komisija je u upitniku upućenom kineskim proizvođačima troškove prijevoza svrstala u PAO troškove.

178 Tužitelji smatraju da je Komisija pogriješila kada je odbila dokaze koje su joj podnijeli, a koji dokazuju potrebu da se izvrši zahtijevana prilagodba. Zbog nedostatka podataka o točnoj raspodjeli troškova, Komisija je morala upotrijebiti barem pokazatelj udjela troškova prijevoza. Osim toga, Komisijin pristup u tom pogledu nije bio u skladu s njezinom ranijom praksom.

179 Komisija smatra da argumentaciju tužiteljâ treba odbiti.

180 U skladu s člankom 2. Osnovne uredbe, nakon utvrđivanja uobičajene vrijednosti potrebno je utvrditi izvoznu cijenu proizvodâ iz ispitnog postupka. Člankom 2. stavkom 8. Osnovne uredbe pojašnjeno je da je u načelu izvozna cijena stvarno plaćena cijena ili naplativa cijena za proizvod koji se prodaje radi izvoza iz zemlje izvoznice u Uniju.

181 Zatim valja, na temelju članka 2. stavka 10. Osnovne uredbe, provesti primjerenu usporedbu izvozne cijene i uobičajene vrijednosti uz, ovisno o slučaju, provođenje odgovarajućih prilagodbi a s obzirom na razlike među čimbenicima za koje se tvrdi, i dokazano je, da utječu na cijene i njihovu usporedivost.

182 Konkretno, u skladu s člankom 2. stavkom 10. točkom (e) Osnovne uredbe, na koju se tužitelji pozivaju, prilagodba se provodi za razlike u izravno povezanim troškovima nastalim prilikom dopremanja dotičnog proizvoda iz poslovnih prostora izvoznika do nepovezanog kupca, ako su ti troškovi uključeni u naplaćene cijene. Ti troškovi uključuju prijevoz, osiguranje, manipulacije, utovar i popratne troškove.

183 Prema sudskoj praksi, ako neka stranka zahtijeva, na temelju članka 2. stavka 10. Osnovne uredbe, prilagodbe namijenjene tomu da se uobičajena vrijednost i izvozna cijena učine usporedivima u svrhu utvrđivanja dampinške marže, ona mora podnijeti dokaz da je njezin zahtjev opravdan. Naime, teret dokazivanja da se trebaju provesti određene prilagodbe nabrojane u članku 2. stavku 10. točkama (a) do (k) te uredbe je na onima koji se na njih pozivaju (vidjeti presudu od 23. travnja 2018., Shanxi Taigang Stainless Steel/Komisija, T-675/15, neobjavljenu, EU:T:2018:209, t. 71. i navedenu sudsku praksu).

184 U sudskoj je praksi također pojašnjeno da Komisijina široka diskrecijska ovlast zbog složenosti gospodarskih, političkih i pravnih situacija koje mora ispitati u području trgovinske zaštite obuhvaća i primjenu članka 2. stavka 10. Osnovne uredbe (vidjeti u tom smislu presudu od 16. veljače 2012., Vijeće/Interpipe Niko Tube i Interpipe NTRP, C-191/09 P i C-200/09 P,

EU:C:2012:78, t. 63.). Stoga, ispitivanjem dokaza na kojima Komisija temelji svoja utvrđenja, koje provodi Opći sud, ne zadire se u široku diskrecijsku ovlast koju ta institucija ima u području trgovinske politike, nego je ono samo ograničeno na utvrđivanje toga jesu li ti dokazi takvi da potvrđuju Komisijine nalaze (presuda od 7. travnja 2016., ArcelorMittal Tubular Products Ostrava i dr./Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P i C-193/14 P, EU:C:2016:209, t. 35.).

185 Iz toga slijedi da je u ovom slučaju na tužiteljima bilo da, u skladu s tom sudskom praksom, dokažu potrebu za prilagodbom koju su zatražili u prilog dokazima koje su podnijeli tijekom ispitnog postupka.

186 Iz uvodne izjave 279. pobijane uredbe proizlazi da je Komisija izvršila prilagodbe izvozne cijene kineskih proizvođača izvoznika za troškove manipulacije, vozarinu, troškove osiguranja, pakiranja, kreditne troškove i bankovne naknade kako bi došla do cijena „franko tvornica”.

187 Međutim, Komisija nije provela prilagodbu uobičajene vrijednosti jer je ona već bila izračunana na razini „franko tvornica” u skladu s člankom 2. stavkom 6.a Osnovne uredbe.

188 U tom pogledu valja istaknuti da, iako se na temelju članka 2. stavka 10. Osnovne uredbe praksa prilagodbi može pokazati potrebnom kako bi se uzele u obzir razlike između izvozne cijene i uobičajene vrijednosti koje utječu na njihovu usporedivost, takva se smanjenja ne mogu primijeniti na vrijednost koja je izračunana i koja stoga nije stvarna. Naime, na tu vrijednost u načelu ne utječu elementi koji bi mogli naštetiti njezinoj usporedivosti jer je umjetno utvrđena (vidjeti u tom smislu presudu od 18. ožujka 2009., Shanghai Excell M&E Enterprise i Shanghai Adeptech Precision/Vijeće, T-299/05, EU:T:2009:72, t. 266.).

189 Uostalom, valja utvrditi da je Komisija, u odgovoru na očitovanja zainteresiranih strana, u uvodnoj izjavi 333. pobijane uredbe zaključila da je izračun uobičajene vrijednosti po vrsti proizvoda na razini „franko tvornica” uključivao razuman iznos za PAO troškove i da nijedan od dostupnih podataka nije pokazivao da su PAO troškovi predmetnih tajlandskih društava uključivali troškove prijevoza radi isporuke kupcima.

190 Kad je riječ o dostatnosti dokaza koje su tužitelji podnijeli o zahtijevanoj prilagodbi, u skladu sa sudskom praksom navedenom u točki 183. ove presude, iz spisa podnesenog Općem sudu proizlazi, kao prvo, da se tužitelji pozivaju na alternativni prijedlog društva Wenzhou da se PAO troškovi kvantitativno odrede na temelju podataka proizvođača izvoznika. Međutim, kao što to pravilno ističe Komisija, prilagodba koja se temelji na strukturi troškova proizvođača izvoznika nije primjerena na temelju članka 2. stavka 10. Osnovne uredbe, s obzirom na to da te cijene ne odgovaraju tržišnom gospodarstvu (vidjeti u tom smislu presudu od 20. rujna 2019., Jinan Meide Casting/Komisija, T-650/17, EU:T:2019:644, t. 74. i 75.). Prema tome, taj se argument mora odbiti.

191 Kao drugo, tužitelji su dostavili dokumente za koje smatraju da mogu dokazati da se u uobičajenoj računovodstvenoj praksi s troškovima prijevoza postupa kao s PAO troškovima. U tom pogledu, najprije, upućuju, s jedne strane, na računalni program za sukladnost NetSuite d'Oracle, iz kojeg proizlazi da PAO troškovi mogu uključivati „troškove otpreme” i, s druge strane, na članak iz Harvard Business Reviewa iz 1987., koji troškove vozarine također razvrstava kao PAO troškove. Naime, prema mišljenju tužitelja, to proizlazi iz uobičajene prakse u području računovodstva jer ne postoji nijedna druga računovodstvena stavka pod koju bi se ti troškovi mogli svrstati.

192 Međutim, „dokazi” na koje se pozivaju tužitelji odnose se na opće računovodstvene elemente, a ne konkretno na podatke koje je Komisija upotrijebila u okviru predmetnog ispitnog postupka. Stoga oni ne mogu dovesti u pitanje Komisijinu ocjenu u pogledu ispitivanja podataka tajlandskih proizvođača izvoznika.

193 Na drugom mjestu, tužitelji također u prilogu replici podnose, s jedne strane, revizorsko izvješće društva Tata Thaïland u kojem su troškovi isporuke i prodaje kao i bankovne naknade navedeni kao PAO troškovi i, s druge strane, revizorsko izvješće društva Ningbo Jinding, koje troškove povezane s unutarnjom vozarinom i vozarinom u zemlju izvoza te različite troškove tretira kao PAO troškove.

194 Međutim, iz uvodne izjave 271. pobijane uredbe proizlazi da društvo Tata Thaïland nije jedno od pet utvrđenih tajlandskih trgovačkih društava. Osim toga, revizorsko izvješće društva Ningbo Jinding u tom je pogledu bespredmetno s obzirom na to da, kao što to proizlazi iz točke 190. ove presude, struktura troškova kineskih proizvođača izvoznika ne može služiti kao osnova za prilagodbu zatraženu na temelju članka 2. stavka 10. Osnovne uredbe.

195 Na trećem mjestu, iz istih razloga valja odbiti argument tužiteljâ koji se odnosi na upitnik upućen kineskim proizvođačima izvoznicima u kojem su troškovi prijevoza u uključeni u POA troškove. Naime, Komisija je objasnila da je cilj navedenog obrasca bio razumjeti strukturu kineskih proizvođača izvoznika. Stoga se Komisiju ne može obvezati da naknadno obradi te podatke.

196 Na četvrtom mjestu, tužitelji tvrde da, s obzirom na to da Komisija nije znala što su PAO troškovi pet tajlandskih proizvođača uključivali, nije razumno od njih očekivati da u tom pogledu podnesu konkretne dokaze, s obzirom na netransparentnost podataka D&B i činjenicu da se ti podaci odnose na stranu zemlju. Stoga tužitelji priznaju da je njihova argumentacija špekulativna.

197 S obzirom na navedeno, činjenica da je uobičajena vrijednost izračunana na temelju članka 2. stavka 6.a Osnovne uredbe, i stoga na temelju podataka proizvođača izvoznika iz odgovarajuće reprezentativne zemlje, ne može umanjiti teret dokazivanja koji proizlazi iz sudske prakse navedene u točki 183. ove presude, prema kojem je na stranci koja traži prilagodbu za jedan od čimbenika iz članka 2. stavka 10. Osnovne uredbe da dokaže da taj čimbenik može utjecati na cijene i stoga na njihovu usporedivost (vidjeti, u tom smislu, presudu od 28. travnja 2022., Changmao Biochemical Engineering/Komisija, C-666/19 P, EU:C:2022:323, t. 151.).

198 Zaključno, valja istaknuti da je bilo na tužiteljima da tijekom upravnog postupka podnesu zahtjev za prilagodbu na temelju članka 2. stavka 10. Osnovne uredbe i da podnesu dokaze na temelju kojih se može utvrditi da je navedena prilagodba potrebna kako bi se osigurala usporedivost cijena između uobičajene vrijednosti i izvoznih cijena.

199 Međutim, iz prethodnih razmatranja proizlazi da tužitelji uopće nisu podnijeli dokaz o tome da je zahtijevana prilagodba potrebna.

200 Iz toga proizlazi da drugi tužbeni razlog treba odbiti.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 18. Osnovne uredbe prilikom izračuna troškova rada potrebnih za proizvodnju dotičnog proizvoda

201 U okviru trećeg tužbenog razloga tužitelji u biti osporavaju izračun troškova rada potrebnih za proizvodnju dotičnog proizvoda na temelju podataka samo jednog od triju kineskih proizvođača izvoznika u uzorku, odnosno društva Jiangsu, protivno članku 18. stavcima 1. i 5. Osnovne uredbe, kao i članku 6.8. te točkama 5. i 7. Priloga II. Antidampinškog sporazuma.

202 Na prvom mjestu, tužitelji tvrde da je ta metoda pogrešna jer društvo Jiangsu upotrebljava postupak hladnog kovanja, dok je postupak toplog kovanja radno intenzivniji. Primjenjujući produktivnost radne snage društva Jiangsu na društvo Ningbo Jinding, Komisija je donijela nerazumni zaključak da su zaposlenici potonjeg društva radili pedeset i dva tjedna godišnje, šest dana tjedno i sedamnaest sati dnevno. Komisija je pak na temelju članka 18. Osnovne uredbe dužna, s jedne strane, odabrati najbolje dostupne podatke kako bi prazninu u dokazima popunila potrebnim podacima koji nedostaju i, s druge strane, provjeriti podatke koji iz toga proizlaze u odnosu na druge izvore, osobito one proizvođača Unije.

203 Na drugom mjestu, što se tiče drugih podataka na koje se Komisija mogla osloniti, kao prvo, tužitelji tvrde da je Komisija mogla upotrijebiti standardne radne sate koje su Ningbo Jinding i Wenzhou pravodobno dostavili. Ti proizvođači nisu dužni bilježiti stvarno odrađene sate i stoga ne raspolažu drugim informacijama koje bi mogli dostaviti Komisiji kako bi potvrdili da su standardni radni sati bili poštovani. Međutim, prema mišljenju tužiteljâ, Komisija je znala da se, kad je riječ o društvu Ningbo Jinding, može osloniti na obavijesti zaposlenicima koje su svojstvene predmetnim radionicama uključenima u proizvodnju elemenata za pričvršćivanje i, kad je riječ o društvu Wenzhou, na maksimalni broj radnih sati dopušten kineskim zakonom. Taj se maksimalni broj radnih sati primjenjuje neovisno o sektoru o kojem je riječ. Osim toga, tužitelji tvrde da se Komisija u prošlosti oslanjala na standardne troškove, što je uobičajeno u području trgovinske zaštite. To je učinila i u ovom slučaju, kada se oslonila na standardne radne sate kako bi utvrdila tajlandski referentni trošak.

204 Kao drugo, tužitelji tvrde da se Komisija mogla osloniti na maksimalni broj radnih sati utvrđen kineskim pravom. Naime, u obavijestima društva Ningbo Jinding zaposlenicima navodi se broj radnih sati po radionici te se njima potvrđuje da je Ningbo Jinding poštovao maksimalni broj radnih sati. U nedostatku dokaza o suprotnom, Komisija ne može osnovano pretpostaviti da je proizvođač izvoznik koji surađuje postupao nezakonito.

205 Kao treće, tužitelji tvrde da se Komisija mogla osloniti na prosječni broj radnih sati po zaposleniku društva Jiangsu. Množenjem tih sati po zaposleniku s brojem zaposlenika predmetnih proizvođača izvoznika Komisija je mogla izračunati prosječan broj radnih sati po kilogramu proizvoda iz ispitnog postupka, izbjegavajući pritom poremećaj koji je posljedica različitog primijenjenog postupka proizvodnje. Osim toga, to bi omogućilo uzimanje u obzir stvarnog broja zaposlenika koje su prijavili Ningbo Jinding i Wenzhou, u skladu s člankom 18. Osnovne uredbe.

206 Komisija osporava argumentaciju tužiteljâ.

207 Člankom 18. Osnovne uredbe predviđa se da se, u slučajevima u kojima zainteresirana stranka odbija pristup, na neki drugi način ne pruža potrebne podatke u rokovima, ili ako znatno ometa ispitni postupak, privremeni ili konačni nalazi, pozitivni ili negativni, mogu donijeti na temelju raspoloživih podataka. Stoga, ako se utvrdi da je zainteresirana stranka dostavila lažne ili obmanjujuće podatke, podaci se neće uzeti u obzir, a moći će se koristiti raspoloživima podacima.

208 Iz članka 6.8 Antidampinškog sporazuma proizlazi da kada neka zainteresirana stranka odbija pristup informacijama ili na neki drugi način ne osigura pristup potrebnima informacijama u razumnom roku, ili znatno otežava ispitni postupak, mogu se donijeti preliminarne ili konačne odluke, pozitivne ili negativne, na temelju dostupnih činjenica. Osim toga, Prilog II. Sporazumu o antidampingu sadržava odredbe o uporabi „najboljih dostupnih informacija" tijekom ispitnih postupaka i određuje uvjete pod kojima se tijela nadležna za ispitni postupak mogu pouzdati u podatke iz drugih izvora koji nisu osoba o kojoj je riječ.

209 Najprije valja podsjetiti na to da se člankom 18. Osnovne uredbe u pravo Unije prenosi sadržaj članka 6.8. i Priloga II. Antidampinškog sporazuma, s obzirom na koje ga treba tumačiti u najvećoj mogućoj mjeri (vidjeti presudu od 22. svibnja 2014., Guangdong Kito Ceramics i dr./Vijeće, T-633/11, neobjavljenu, EU:T:2014:271, t. 40. i navedenu sudsku praksu).

210 U skladu s člankom 18. stavkom 1. Osnovne uredbe, mogućnost pribjegavanja raspoloživim podacima postoji u četiri slučaja, to jest, kao prvo, kada zainteresirana stranka odbija pristup potrebnim podacima, kao drugo, ako ih ne dostavi u predviđenim rokovima, kao treće, ako znatno ometa ispitni postupak odnosno, kao četvrto, ako dostavi lažne ili obmanjujuće podatke (presuda od 25. listopada 2011., Transnational Company „Kazchrome" i ENRC Marketing/Vijeće, T-192/08, EU:T:2011:619, t. 268.).

211 Iz sudske prakse također proizlazi da su zainteresirane stranke dužne Komisijinim službama dostaviti podatke koji će joj omogućiti uspješno vođenje antidampinškog ispitnog postupka. Stoga podatke treba smatrati „potrebnima" u smislu članka 18. stavka 1. ako su takve naravi da omogućavaju Komisiji donošenje nalaza koji su potrebni u okviru antidampinškog ispitnog postupka, pri čemu se ocjena potrebe za podatkom provodi u svakom slučaju zasebno (presuda od 14. prosinca 2017., EBMA/Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, t. 53.).

212 Definicija pojma „potrebni podaci" mora voditi računa o cilju članka 18. Osnovne uredbe. U tom pogledu valja podsjetiti na to da je na Komisiji, kao istražnom tijelu, dužnost da utvrdi postojanje dampinga, štete i uzročne veze između uvoza koji su predmet dampinga i štete. Međutim, budući da nijedna odredba Osnovne uredbe Komisiju ne ovlašćuje na to da zainteresirane stranke prisili na sudjelovanje u ispitnom postupku ili na dostavljanje podataka, ta institucija ovisi o dobrovoljnoj suradnji tih stranaka da joj dostave te potrebne podatke. U tom kontekstu, iz uvodne izjave 27. Osnovne uredbe proizlazi da je zakonodavac Unije smatrao da je „potrebno predvidjeti, ako stranke ne surađuju na zadovoljavajući način, da se mogu koristiti drugi podaci radi izrade nalaza i da ti podaci mogu biti manje naklonjeni strankama nego da su surađivale". Stoga je cilj članka 18. Osnovne uredbe Komisiji omogućiti da nastavi s ispitnim postupkom čak i kada zainteresirane stranke odbijaju suradnju ili ne surađuju u dostatnoj mjeri. Slijedom toga, s obzirom na to da su obvezne surađivati najbolje što mogu, zainteresirane stranke moraju pružiti sve podatke kojima raspolažu i koje institucije smatraju potrebnima kako bi donijele svoje zaključke (vidjeti u tom smislu presudu od 14. prosinca 2017., EBMA/Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, t. 54. do 56.).

213 Osim toga, kada Komisija temelji svoje nalaze na raspoloživim podacima, u situacijama u kojima su podneseni podaci manjkavi, ta institucija nije dužna objasniti po čemu su korišteni raspoloživi podaci bili najbolji mogući, s obzirom na to da takva obveza ne proizlazi ni iz članka 18. Osnovne uredbe ni iz sudske prakse (vidjeti u tom smislu i analogijom presudu od 19. ožujka 2015., City Cycle Industries/Vijeće, T-413/13, neobjavljenu, EU:T:2015:164, t. 132.).

214 Naime, primjena članka 18. Osnovne uredbe nije isključena u slučaju kada se nije postupalo s namjerom (vidjeti presudu od 22. rujna 2021., NLMK/Komisija (T-752/16, neobjavljenu, EU:T:2012:611, t. 62. i navedenu sudsku praksu). Intenzitet truda koji zainteresirana stranka ulaže u priopćavanje određenih podataka nije nužno u odnosu s pripadajućom kakvoćom priopćenih podataka i u svakom slučaju nije jedini odlučujući čimbenik. Tako, ako se u konačnici ne dobiju traženi podaci, Komisija se ima pravo u vezi s tim obavijestima koristiti raspoloživim podacima (vidjeti presude od 19. ožujka 2015., City Cycle Industries/Vijeće, T-413/13, neobjavljenu, EU:T:2015:164, t. 117. i navedenu sudsku praksu, i od 22. rujna 2021., NLMK/Komisija, T-752/16, EU:T:2021:611, neobjavljenu, t. 63. i navedenu sudsku praksu).

215 U tom pogledu, valja podsjetiti na to da ispitivanje dokaza na kojima institucije Unije temelje svoja utvrđenja, koje provodi Opći sud, ne predstavlja novu ocjenu činjenica kojom se zamjenjuje ocjena tih institucija. To ispitivanje ne zadire u široku diskrecijsku ovlast navedenih institucija u području trgovinske politike, nego je ograničena na utvrđivanje toga jesu li ti dokazi takvi da potvrđuju zaključke koje su one izvele (vidjeti presudu od 12. svibnja 2022., Komisija/Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, t. 59. i navedenu sudsku praksu).

216 U ovom slučaju iz uvodne izjave 180. pobijane uredbe proizlazi da Komisija provjerama na daljinu nije mogla provjeriti stvarno upotrijebljenu radnu snagu ni za jednog od triju proizvođača izvoznika u uzorku i da ih je obavijestila da se za izračun korištene radne snage namjerava koristiti raspoloživim podacima u skladu s člankom 18. Osnovne uredbe. Naime, proizvođači izvoznici u uzorku prijavili su korištenu radnu snagu na temelju standardnog broja stvarnih radnih sati. Međutim, prema uvodnoj izjavi 260. pobijane uredbe, Komisija je mogla dobiti informacije o razlici između prijavljenih sati i vremena ulaska i izlaska kod društva Jiangsu.

217 Tako je Komisija na temelju „stvarnih” radnih sati društva Jiangsu izračunala „stvarnu” produktivnost tog društva, odnosno broj kilograma proizvoda iz ispitnog postupka koji je zaposlenik mogao proizvesti tijekom razdoblja ispitnog postupka te ju je usporedila s produktivnošću drugih dvaju proizvođača izvoznika u uzorku. Usporedba je pokazala povećanu produktivnost kod društva Ningbo Jindinga, što je dovelo u pitanje pouzdanost izračuna u kojem su uzeti u obzir standardni radni sati općenito. Komisija je zatim utvrdila stvarne prosječne radne sate po kilogramu proizvoda iz ispitnog postupka kod društva Jiangsu te je te podatke upotrijebila za tri proizvođača izvoznika kao raspoložive podatke u smislu članka 18. Osnovne uredbe.

218 Iz uvodnih izjava 181. i 182. pobijane uredbe također proizlazi da je, s jedne strane, društvo Ningbo Jinding tvrdilo da se Komisija mora osloniti na standardne radne sate i, s druge strane, da je društvo Wenzhou tvrdio da su stvarni radni dani navedeni na mjesečnim platnim listama i da se Komisija može koristiti standardnim dnevnim radnim satima utvrđenim kineskim radnim pravom. Međutim, Komisija je u uvodnoj izjavi 184. pobijane uredbe navela da nisu pronađeni dokazi da su stvarni radni dani pretvoreni u radne sate prema standardnom broju radnih sati obuhvaćali sate odrađene u okviru postupka proizvodnje dotičnog proizvoda jer nikakav dokaz o tome kako su utvrđeni standardni sati proizvodnje elemenata za pričvršćivanje nije bio dostavljen.

219 Tužitelji ističu povredu članka 18. Osnovne uredbe i članka 6.8. Antidampinškog sporazuma, s obzirom na to da, s jedne strane, Komisija nije valjano uzela u obzir razlike između proizvodnih postupaka proizvoda iz ispitnog postupka te je pogrešno upotrijebila brojke temeljene na društvu Jiangsu koje, jednom kad su primijenjene na društvo Ningbo Jinding, nisu imale veze sa stvarnošću. S druge strane, tužitelji ističu da je Komisija za potrebe izračuna produktivnosti radne snage morala uzeti u obzir druge podatke kojima je raspolagala.

220 Stoga, na prvom mjestu, kad je riječ, kao prvo, o eventualnom utjecaju u smislu produktivnosti proizvodnog procesa koji je odabrao svaki proizvođač izvoznik, Komisija je u uvodnoj izjavi 317. pobijane uredbe objasnila da nije mogla utvrditi razliku između radnih sati potrebnih za različite metode proizvodnje ni za jednog od proizvođača izvoznika u uzorku niti su zainteresirane stranke dostavile dokaze o načinu na koji bi navedene razlike trebalo procijeniti.

221 Upitani u tom pogledu na raspravi, tužitelji su potvrdili, s jedne strane, da su i društvo Jiangsu i društvo Ningbo Jinding upotrebljavala dva postupka proizvodnje dotičnog proizvoda i, s druge strane, da su u svojim odgovorima na Komisijin upitnik tri proizvođača izvoznika odredila produktivnost samo na temelju troškova rada za proizvodnju dotičnog proizvoda, neovisno o postupku proizvodnje. Naime, tužitelji nisu bili u mogućnosti utvrditi kako je Komisija mogla razlikovati ta dva postupka kako bi utvrdila trošak rada.

222 Osim toga, kao što je to Komisija istaknula, a da joj tužitelji u tom pogledu nisu proturječili, nijedan od triju proizvođača izvoznika nije posjedovao preciznu dokumentaciju u kojoj su definirani zahtjevi u pogledu troškova rada na temelju metode kovanja proizvoda.

223 Iz toga slijedi da, s obzirom na to da tužitelji Komisiji nisu mogli dostaviti podatke u tom pogledu, treba odbiti njihov argument koji se temelji na eventualnom postojanju razlike između radnih sati potrebnih za proizvodnju dotičnog proizvoda ovisno o odabranom postupku proizvodnje.

224 Kao drugo, tužitelji osporavaju Komisijino računanje troška rada društva Ningbo Jinding na temelju podataka društva Jiangsu jer je to dovelo do rezultata koji su, prema njihovu mišljenju, nerealni, odnosno do zaključka da su zaposlenici društva Ningbo Jinding radili pedeset i dva tjedna godišnje, šest dana tjedno i sedamnaest sati dnevno.

225 Međutim, iz očitovanja društva Ningbo Jinding na konačne nalaze proizlazi da je društvo Ningbo Jinding, za dobivanje broja od sedamnaest sati rada po zaposleniku dnevno, upotrijebilo radne sate potrebne za proizvodnju dotičnog proizvoda kako su izračunani na temelju „raspoloživih podataka” kojima se koristila Komisija te ga je pomnožilo s brojem zaposlenika navedenim u tablici C5 odgovora na upitnik. U tom pogledu najprije valja utvrditi da Komisija nije provjerila te podatke. Nadalje, tužitelji su priznali da je broj zaposlenika društva Ningbo Jinding znatno varirao tijekom ispitnog postupka, tako da Komisija za izračun troškova rada nije mogla upotrijebiti broj radnih sati po zaposleniku društva Jiangsu pomnožen s brojem zaposlenika drugih dvaju proizvođača izvoznika. Stoga brojka od sedamnaest sati rada dnevno nije potkrijepljena konkretnim dokazima te je u svakom slučaju i dalje hipotetska.

226 Naposljetku, kao što je to Komisija istaknula, iz priloga R.3 replici proizlazi da je društvo Ningbo u svojem izračunu koristilo samo „izravni rad” potrebnu za proizvodnju dotičnog proizvoda kao i „pomoćno osoblje u području istraživanja i razvoja”, dok je Komisija u uputama dostavljenima s antidampinškim upitnikom pojasnila da „rad” koji se upotrebljava za izračun troškova proizvodnje mora uključivati i „izravni i neizravni rad”. Slijedom toga, valja utvrditi da tužitelji Komisiji nisu mogli dostaviti podatke za koje je smatrala da su joj potrebni.

227 U tom pogledu iz sudske prakse proizlazi da su, s obzirom na to da institucije ovise o dobrovoljnoj suradnji stranaka kako bi im pružile potrebne podatke u određenim rokovima, odgovori tih stranaka na upitnik predviđen člankom 6. stavkom 2. Osnovne uredbe, kao i naknadna provjera koju Komisija može provesti, ključni za vođenje antidampinškog postupka. Rizik da u slučaju nesuradnje poduzetnika obuhvaćenih ispitnim postupkom institucije uzmu u obzir podatke različite od onih koji su dostavljeni u odgovoru na upitnik svojstven je antidampinškom postupku

i njime se nastoji potaknuti lojalna i savjesna suradnja tih poduzetnika (vidjeti presudu od 13. srpnja 2006., Shandong Reipu Biochemicals/Vijeće, T-413/03, EU:T:2006:211, t. 65. i navedenu sudsku praksu).

228 Stoga je Komisija u izvršavanju svoje široke diskrecijske ovlasti smatrala da, s obzirom na to da su i društvo Jiangsu i Ningbo Jinding upotrebljavali postupak hladnog i toplog kovanja, ona nije bila dužna provjeriti dovode li ti postupci do razlike u radnim satima potrebnima za proizvodnju dotičnog proizvoda u usporedbi s drugim izvorima, a osobito radnim satima potrebnima za proizvodnju dotičnog proizvoda od strane proizvođača Unije. U tom pogledu i u svakom slučaju, Komisija je objasnila da se u upitnicima od proizvođača iz Unije nije tražilo radno vrijeme. Te informacije stoga nisu bile raspoložive u smislu članka 18. stavka 5. Osnovne uredbe.

229 U tim je okolnostima Komisija mogla, a da pritom ne počini očitu pogrešku u ocjeni, zaključiti da su predmetni podaci proturječni i manjkavi te da ih ne može upotrijebiti.

230 Na drugom mjestu, kad je riječ o pitanju je li Komisija odabrala najbolje podatke među onima kojima je raspolagala kako bi izračunala trošak rada, najprije valja podsjetiti na to da mogućnost alternativnih izračuna nije dovoljna kako bi se utvrdilo da je Komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni.

231 Naime, cilj članka 18. Osnovne uredbe jest omogućiti Komisiji da dovrši ispitni postupak u okolnostima u kojima je suočena s privremenim ograničenjima. U tim okolnostima Komisija prilikom ispitivanja podataka koji su joj na raspolaganju, kad je riječ o potrebi oslanjanja na članak 18. Osnovne uredbe, raspolaže širokom diskrecijskom ovlašću zbog složenosti gospodarskih, političkih i pravnih situacija koje mora ispitati.

232 Konkretnije, kad je riječ, kao prvo, o mogućnosti oslanjanja na standardno radno vrijeme, valja istaknuti da je Komisija mogla utvrditi, i da joj tužitelji u tom pogledu nisu proturječili, da standardno radno vrijeme nije nužno odražavalo stvarni broj sati posebno posvećenih proizvodnji dotičnog proizvoda.

233 Osim toga, argument tužiteljâ prema kojem je standardno radno vrijeme bilo upotrebljavano u okviru drugih ispitnih postupaka ne može se prihvatiti. U tom pogledu, iz sudske prakse proizlazi da se zakonitost uredbe o uvođenju antidampinških pristojbi mora ocijeniti s obzirom na pravna pravila, a osobito odredbe Osnovne uredbe, a ne na temelju navodne prethodne prakse odlučivanja institucija Unije (presuda od 18. listopada 2016., Crown Equipment (Suzhou) i Crown Gabelstapler/Vijeće, T-351/13, neobjavljena, EU:T:2016:616, t. 107.; vidjeti također u tom smislu presude od 10. veljače 2021., RFA International/Komisija, C-56/19 P, EU:C:2021:102, t. 79., i od 4. listopada 2006., Moser Baer India/Vijeće, T-300/03, EU:T:2006:289, t. 45.).

234 Naime, Osnovna uredba ne definira što je „potreban” podatak, u smislu njezina članka 18. stavka 1. (presuda od 22. svibnja 2014., Guangdong Kito Ceramics i dr./Vijeće, T-633/11, neobjavljena, EU:T:2014:271, t. 46.).

235 Stoga, s obzirom na to da neki podatak može omogućiti donošenje nalaza u jednom ispitnom postupku, dok će biti nepotreban u drugom, treba smatrati da ocjenu kojom se utvrđuje predstavlja li određeni podatak „potrebni podatak”, u smislu članka 18. stavka 1. Osnovne uredbe, treba provesti uzimajući u obzir specifične okolnosti svakog ispitnog postupka, a ne apstraktno presuda od 14. prosinca 2017., EBMA/Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, t. 49.).

236 U ovom slučaju Komisija je smatrala potrebnim odrediti broj „stvarnih” radnih sati potrebnih za proizvodnju dotičnog proizvoda. Tužitelji ne osporavaju da je broj radnih sati potrebnih za proizvodnju dotičnog proizvoda informacija koja je potrebna za ispitni postupak, ali smatraju da je priopćavanje standardnog broja sati bilo dovoljno. Stoga oni nisu podnijeli dokaz o Komisijinoj očitoj pogrešci u ocjeni kada je odbila izračun troškova rada na temelju standardnih radnih sati u Kini.

237 Iz istih razloga valja odbiti argument tužiteljâ prema kojem ne postoji nijedna kineska zakonska obveza koja nalaže bilježenje stvarno odrađenih sati, s obzirom na to da je Komisija smatrala da je stvarno radno vrijeme potrebno za proizvodnju dotičnog proizvoda podatak koji je potreban za izračun uobičajene vrijednosti dotičnog proizvoda.

238 To utvrđenje nije dovedeno u pitanje argumentom tužiteljâ prema kojem se Komisija mogla koristiti zakonom propisanim radnim vremenom kako bi izračunala sate rada potrebne za proizvodnju dotičnog proizvoda, a ne pretpostavila da je riječ o nezakonitom postupanju. Naime, kao što je to Komisija istaknula u uvodnoj izjavi 183. pobijane uredbe, samo postojanje odredbe radnog prava kojom se ograničava standardno radno vrijeme koje radnik može odraditi nije dovoljan dokaz o stvarno odrađenom radnom vremenu jer tijekom ispitnog postupka nije dokazano da je kinesko radno pravo bilo poštovano odnosno provedeno i da su stvarni radni dani koje su proizvođači izvoznici prijavili bili odraženi u stvarno isplaćenoj naknadi zaposlenicima.

239 Kao drugo, kad je riječ o mogućnosti, koju su tužitelji predložili, da se upotrijebi maksimalni broj radnih sati prema kineskom pravu, Komisija je objasnila da je kod društva Jiangsu pronašla dokaze o nepoštovanju tog pravila i očitom nepostojanju nadzora njegova poštovanja. Stoga je Komisija zaključila da ta referentna vrijednost nije relevantna.

240 Kao treće, kad je riječ o mogućnosti da se osloni na prosječni broj radnih sati po zaposleniku društva Jiangsu pomnožen s brojem zaposlenika drugih dvaju proizvođača izvoznika, takav izračun – kao što je to Komisija bila objasnila – nije primjeren s obzirom na to da se broj zaposlenika koji rade u društvu Ningbo Jinding mijenjao tijekom cijelog razdoblja ispitnog postupka. Stoga, Komisija na temelju podataka koje je u tom pogledu dostavio taj proizvođač izvoznik nije mogla doći do vrijednosti koju bi upotrijebila za izračun radne snage. Slijedom toga, tužitelji Komisiji nisu dostavili sve podatke koje je smatrala potrebnima za izračun uobičajene vrijednosti dotičnog proizvoda.

241 Iz prethodnih razmatranja proizlazi da tužitelji nisu uspjeli predočiti dovoljno dokaza kako bi osporili utemeljenost ocjene činjenica iz pobijane uredbe u vezi s radnim vremenom koje je stvarno potrebno za izradu dotičnog proizvoda. Međutim, takav je dokaz potreban kako bi se utvrdilo da je Komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni koja može opravdati poništenje pobijane uredbe (vidjeti u tom smislu presudu od 20. rujna 2019., Jinan Meide Casting/Komisija, T-650/17, EU:T:2019:644, t. 110.).

242 Slijedom toga, s obzirom na prethodna razmatranja, valja utvrditi da je Komisija u izvršavanju svoje široke diskrecijske ovlasti pravilno smatrala, a da pritom nije počinila očitu pogrešku u ocjeni, da se – s obzirom na to da joj proizvođači izvoznici u uzorku nisu mogli dostaviti podatak o konkretnom broju radnih sati svojih zaposlenika koji su sudjelovali u cjelokupnom postupku proizvodnje dotičnog proizvoda –mogla osloniti na provjerene podatke jednog od tih triju proizvođača izvoznika kako bi izračunala uobičajenu vrijednost dotičnog proizvoda.

243 Stoga treći tužbeni razlog valja odbiti.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 9. stavka 6. Osnovne uredbe

244 Tužitelji u biti tvrde da se Komisija nije mogla osloniti na članak 9. stavak 6. Osnovne uredbe kako bi utvrdila dampinšku maržu za proizvođače izvoznike koji su surađivali, a nisu bili uključeni u uzorak, s obzirom na to da, u skladu s tom odredbom, Komisija nije smjela uzeti u obzir marže utvrđene u okolnostima iz članka 18. te uredbe. Isto ograničenje proizlazi iz članka 9.4. Antidampinškog sporazuma kojim se nastoji spriječiti da na proizvođače izvoznike, od kojih nije zatraženo da surađuju u ispitnom postupku, utječu manjkavi ili nedostatni podaci koje su dostavili proizvođači izvoznici iz ispitnog postupka.

245 Komisija osporava argumentaciju tužiteljâ.

246 Uvodno valja istaknuti da su u članku 1. stavku 2. pobijane uredbe utvrđene stope konačne antidampinške pristojbe najprije za tri proizvođača izvoznika u uzorku, odnosno 22,1 % za društvo Jiangsu, 46,1 % za Ningbo Jinding i 48,8 % za društvo Wenzhou, zatim stopa od 39,6 % za proizvođače izvoznike koji su surađivali, a koji nisu bili uključeni u uzorak, te naposljetku stopa od 86,5 % za sve ostale proizvođače izvoznike iz dotične zemlje. Stopa koja se osporava u okviru četvrtog tužbenog razloga jest ona od 39,6 %.

247 Članak 9. stavak 6. Osnovne uredbe određuje sljedeće:

„Ako je Komisija, u skladu s člankom 17. ograničila ispitni postupak, antidampinška pristojba, koja se primjenjuje na uvoz od izvoznika ili proizvođača koji su se javili u skladu s člankom 17., a koji nisu obuhvaćeni ispitnim postupkom, ne prelazi ponderiranu prosječnu dampinšku maržu utvrđenu za stranke u uzorku, neovisno o tome je li uobičajena vrijednost za iste utvrđena na temelju članka 2. stavaka od 1. do 6. ili članka 2. stavka 7. točke (a).

Za potrebe ovog stavka, Komisija zanemaruje nula i *de minimis* marže, kao i marže utvrđene u okolnostima iz članka 18.”

248 Stoga se ta odredba primjenjuje samo u slučajevima u kojima je Komisija primijenila metodu odabira uzoraka, odnosno samo kada je ograničila ispitni postupak na određenu grupu proizvođača izvoznika, u skladu s člankom 17. Osnovne uredbe, kao što je to učinila u postupku koji je predmet ovog spora.

249 Nadalje, valja pojasniti da je članak 9. stavak 6. Osnovne uredbe u biti istovjetan članku 9. stavku 4. Antidampinškog sporazuma, koji određuje sljedeće:

„Ako su nadležna tijela ograničila svoja istraživanja u skladu s drugom rečenicom stavka 10. članka 6., svaka antidampinška pristojba koja se primjenjuje na uvoz od izvoznika ili proizvođača koji nisu uključeni u ispitivanja neće biti veća od:

i. vagane prosječne dampinške marže koja je utvrđena za odabrane izvoznike ili proizvođače ili,

[…]

pod uvjetom da će nadležna tijela, za potrebe ovog stavka, zanemariti bilo koje nulte ili *de minimis* marže ili marže nastale u okolnostima navedenim u stavku 8. članka 6. Nadležna tijela će primjenjivati pojedinačne pristojbe ili normalne vrijednosti na uvoz od strane bilo kojeg izvoznika ili proizvođača koji nije uključen u ispitivanje, a koji je predočio potrebne informacije za vrijeme trajanja ispitnog postupka, kao što je navedeno u točki 10.2. članka 6.”

250 Sud je već presudio da opće načelo međunarodnog prava o poštovanju ugovornih obveza (*pacta sunt servanda*), sadržano u članku 26. Bečke konvencije o pravu međunarodnih ugovora od 23. svibnja 1969. (Zbirka međunarodnih ugovora Ujedinjenih naroda, svezak 1155., str. 331.), podrazumijeva da sud Unije mora, u svrhe tumačenja i primjene Antidampinškog sporazuma, uzeti u obzir tumačenja različitih odredbi tog sporazuma koja je usvojilo tijelo za rješavanje sporova WTO-a (vidjeti presudu od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 32. i navedenu sudsku praksu).

251 U skladu s uvodnom izjavom 3. Osnovne uredbe, s ciljem osiguranja pravilne i transparentne primjene pravila Antidampinškog sporazuma, odredbe tog sporazuma trebalo bi prenijeti u zakonodavstvo Unije u što je moguće većoj mjeri. Stoga se sud Unije može osloniti na izvješća Žalbenog tijela WTO-a kako bi protumačio odredbe koje su u biti istovjetne (vidjeti presudu od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 33. i 34.).

252 U svojem izvješću o sporu „Sjedinjene Američke Države – Antidampinške mjere na određene toplovaljane proizvode od čelika iz Japana” od 24. srpnja 2001. (WT/DS184/AB/R) Žalbeno tijelo WTO-a smatralo je da se člankom 9. stavkom 4. Antidampinškog sporazuma utvrđuje gornja granica za dotična nadležna tijela za određivanje gornje granice stope za „sve ostale” odnosno činjenica da marža utvrđena za proizvođače izvoznike koji su surađivali, a nisu uključeni u uzorak, ne prelazi ponderiranu prosječnu maržu proizvođača izvoznika u uzorku. Žalbeno je tijelo također istaknulo da su člankom 9. stavkom 4. utvrđene dvije zabrane. Prvom se nadležnim tijelima zaduženima za ispitni postupak onemogućuje da izračunaju stopu za „sve ostale” uporabom nulte ili *de minimis* marže, dok im se drugom zabranjuje da izračunaju tu gornju granicu koristeći se „marž[ama] nastal[ima] u okolnostima navedenim” u stavku 8. članka 6. Sporazuma.

253 Točnije, Žalbeno tijelo WTO-a izričito je odbacilo tvrdnju da se drugo ograničenje odnosi samo na marže koje su u cijelosti izračunane na temelju dostupnih činjenica. Stoga su „okolnosti navedene” u članku 6. stavku 8. Antidampinškog sporazuma okolnosti u kojima su se nadležna tijela zadužena za ispitni postupak propisno koristila raspoloživim podacima kako bi riješila problem nedostatka potrebnih podataka u spisu te one zapravo mogu uključivati samo mali broj podataka koji služe za izračun pojedinačne dampinške marže za jednog izvoznika ili proizvođača.

254 Osim toga, Žalbeno tijelo WTO-a smatralo je da je to tumačenje članka 9. stavka 4. Antidampinškog sporazuma u skladu s ciljem odredbe. Naime, budući da članak 6. stavak 8. Antidampinškog sporazuma omogućuje nadležnim tijelima da popune praznine u spisu koje su posljedica nedostatnosti ili nedostatka podataka koje moraju dostaviti izvoznici koji su predmet ispitnog postupka, člankom 9. stavkom 4. Antidampinškog sporazuma nastoji se spriječiti da izvoznici od kojih nije bila zatražena suradnja tijekom ispitnog postupka pretrpe štetu zbog manjkavosti ili nedostatnosti podataka koje su dostavili izvoznici u uzorku. Taj bi cilj stoga bio ugrožen ako bi se ponderirana prosječna marža samo djelomično računala na temelju raspoloživih činjenica.

255 Žalbeno tijelo WTO-a izričito je utvrdilo da se u sporu koji treba ispitati ne postavlja pitanje kako riješiti situaciju, poput one u ovom slučaju, u kojoj na temelju druge zabrane iz izračuna treba isključiti sve marže na temelju kojih je Komisija trebala izračunati ponderiranu prosječnu maržu za proizvođače izvoznike koji nisu u uzorku. Stoga je, nakon što je utvrdilo postojanje praznine, objasnilo da spor koji je razmatrao ne podrazumijeva obvezu rješavanja tog pitanja.

256 U ovom slučaju, Komisija se oslonila na to izvješće kako bi obranila postojanje praznine u Osnovnoj uredbi koja joj je, u okolnostima poput onih u ovom predmetu, nametnula ograničenje a da joj pritom nije dala alternativu. Stoga je Komisija pred Općim sudom tvrdila da se člankom 17. stavkom 4. Osnovne uredbe nastoji ispraviti ta utvrđena praznina u pogledu utvrđivanja dampinške marže proizvođača izvoznika koji su surađivali, a nisu uključeni u uzorak.

257 Članak 17. stavak 4. Osnovne uredbe propisuje sljedeće:

„Ako je odlučeno odabrati uzorke i postoji određeni stupanj nesuradnje određenih ili svih odabranih stranaka, a koji bi mogao značajno utjecati na ishod ispitnog postupka, moguće je odabrati novi uzorak.

Međutim, ako i dalje postoji značajna razina nesuradnje ili nema dovoljno vremena za odabir novog uzorka, primjenjuju se odgovarajuće odredbe članka 18.”

258 Tako je Komisija tvrdila da nije imala „dovoljno vremena”, u smislu članka 17. stavka 4. Osnovne uredbe, i da je bila obvezna utvrditi ponderiranu prosječnu maržu za proizvođače izvoznike koji su surađivali, a nisu bili uključeni u uzorak na temelju članka 18. Osnovne uredbe, kao što je to učinila za proizvođače izvoznike koji nisu surađivali. Komisija je tvrdila da, ako izračun ponderirane prosječne marže proizvođača izvoznika koji su surađivali, ali koji nisu bili uključeni u uzorak, ne bi mogla temeljiti na maržama triju proizvođača izvoznika u uzorku, to bi prvonavedene proizvođače izvoznike stavilo u znatno nepovoljniju situaciju jer bi primjenjiva antidampinška stopa bila utvrđena u visini od 86,5 %, kao i za sve ostale kineske proizvođače izvoznike koji nisu ni na koji način sudjelovali u ispitnom postupku, umjesto u visini od 39,6 %.

259 Tužitelji su u replici osporavali tu argumentaciju jer je obrazloženje koje se temelji na članku 17. stavku 4. Osnovne uredbe bilo u potpunosti novo te se njime nije moglo opravdati pobijanu uredbu *a posteriori*. Stoga su smatrali da je riječ o novom Komisijinu obrazloženju. Tužitelji su na raspravi tvrdili da su člankom 17. stavkom 4. Osnovne uredbe predviđene dvije faze, odnosno, najprije, utvrđenje stupnja nesuradnje koja može biti od bitnog utjecaja i, zatim, odabir novog uzorka. Ako nakon tog novog uzorka i dalje ne bi bilo suradnje ili ako nije bilo dovoljno vremena, mogu se primijeniti relevantne odredbe članka 18. To u ovom predmetu nije slučaj. Prema mišljenju tužiteljâ, člankom 17. stavkom 4. Osnovne uredbe odgovara se na situacije blokade u kojima nijedan proizvođač izvoznik ne surađuje odnosno ne pruža nikakve podatke.

260 Kao prvo, Komisija je na raspravi tvrdila da je odabir novog uzorka mogućnost, ali ne i obveza, s obzirom na to da se u članku 17. stavku 4. Osnovne uredbe navodi da je „moguće” odabrati novi uzorak. Kao drugo, Komisija je priznala da je utvrđenje praznine ne oslobađa opće obveze poštovanja Osnovne uredbe, kao što je to ovdje slučaj. Kao treće, Komisija je istaknula da, u slučaju postojanja praznine, može primijeniti članak 18. Osnovne uredbe u skladu sa zahtjevima navedene uredbe. Kao četvrto, Komisija je također tvrdila da članak 9. stavak 6. Osnovne uredbe ne predstavlja nužno zaštitu za proizvođače izvoznike koji surađuju. Naime, u hipotetskoj situaciji u kojoj samo dvije od triju marži treba odbaciti jer se temelje na članku 18. Osnovne uredbe, Komisija na predmetne proizvođače izvoznike primjenjuje preostalu maržu, čak i ako je ona najviša od triju predmetnih marži. Stoga bi se dampinška marža tih proizvođača mogla povećati ako se jedna od marži u uzorku ne bi mogla prihvatiti jer je utvrđena na temelju raspoloživih podataka u smislu članka 18. Osnovne uredbe.

261 S obzirom na prethodna razmatranja, najprije valja utvrditi da, prema ustaljenoj sudskoj praksi obrazloženje koje se zahtijeva u skladu s člankom 296. drugim stavkom UFEU-a mora jasno i nedvosmisleno odražavati zaključke institucije koja je donijela akt kako bi se zainteresiranim

osobama omogućilo da se upoznaju s razlozima poduzimanja mjere, a nadležnom sudu omogućilo provođenje nadzora. Međutim, u obrazloženju nije potrebno navoditi sve relevantne činjenične i pravne elemente jer pitanje ispunjava li ono zahtjeve iz članka 296. UFEU-a treba ocijeniti ne samo s obzirom na tekst obrazloženja, nego i na njegov kontekst te na ukupnost pravnih pravila kojima se uređuje predmetno područje. Konkretno, bilo bi pretjerano zahtijevati detaljan opis svakog od aspekata na kojima se temelji sporni akt, osobito kada su tužitelji, kao što je to ovdje slučaj, bili usko uključeni u upravni postupak (vidjeti u tom smislu presudu od 13. travnja 2011., Far Eastern New Century/Vijeće, T-167/07, neobjavljenu, EU:T:2011:165, t. 103. i navedenu sudsku praksu).

262 Na drugom mjestu, također valja istaknuti da, ako se podaci triju proizvođača izvoznika u uzorku ne mogu upotrijebiti zbog ograničenja članka 9. stavka 6. drugog podstavka Osnovne uredbe, Komisijin uzorak postaje neupotrebljiv za predmetni ispitni postupak.

263 Naime, kao što to proizlazi iz točaka 201. do 243. ove presude, Komisija se koristila najboljim raspoloživim podacima o korištenju radne snage potrebne za proizvodnju dotičnog proizvoda, s obzirom na to da su podaci koje su joj dostavili proizvođači izvoznici u uzorku bili manjkavi odnosno nedosljedni. Međutim, to je utvrđenje izneseno u kasnijoj fazi ispitnog postupka jer je Komisija nedostatnost dostavljenih podataka utvrdila tek tijekom provjera na daljinu. Budući da je postupak koji dovodi do uvođenja antidampinške pristojbe u skladu s Osnovnom uredbom organiziran u fazama, dampinška marža proizvođača izvoznika u uzorku utvrđena je tek u trenutku konačne objave. U tom pogledu treba podsjetiti na to da je Komisija dužna završiti ispitni postupak u relativno kratkim propisanim rokovima koji su strogo ograničeni Osnovnom uredbom i obaviješću o pokretanju ispitnog postupka o kojemu je riječ. Stoga, ona nije imala dovoljno vremena za odabir novog uzorka, u skladu s člankom 17. stavkom 4. Osnovne uredbe.

264 Na trećem mjestu, s jedne strane, važno je istaknuti da, kao što to proizlazi iz uvodne izjave 336. pobijane uredbe, nijedan od tužitelja na koje se odnosi ta marža, to jest dotičnih članova CCCME-a odnosno pet drugih proizvođača izvoznika koji su surađivali, a nisu uključeni u uzorak, nije osporavao Komisijine zaključke o marži utvrđenoj za proizvođače izvoznike koji su surađivali, a nisu uključeni u uzorak.

265 S druge strane, valja navesti da članak 17. stavak 3. Osnovne uredbe, na koji upućuje članak 9. stavak 6. te uredbe, predviđa izračun pojedinačne dampinške marže za svakog izvoznika ili proizvođača koji nije uključen u uzorak i koji to zahtijeva podnošenjem potpunog upitnika.

266 Naime, u skladu s člankom 17. stavkom 3. Osnovne uredbe, kada Komisija provodi odabir uzoraka, pojedinačna dampinška marža se, međutim, može izračunati za svakog proizvođača izvoznika koji nije bio inicijalno odabran, a koji podnese potrebne podatke u predviđenim rokovima, osim ako je broj izvoznika ili proizvođača toliko velik da bi pojedinačna ispitivanja bila bespotrebno teška te bi sprečavala pravovremeni završetak ispitnog postupka. U svakom slučaju, kao što su stranke to potvrdile na raspravi, nijedan od tužitelja o kojima je riječ nije Komisiji izrazio želju da se na njih primijeni pojedinačna marža.

267 Na četvrtom mjestu, valja podsjetiti na to da je Komisija u pobijanoj uredbi objasnila da se razina suradnje općenito smatrala niskom i da je izračun razine pristojbe na razini zemlje morala temeljiti na raspoloživim podacima u spisu.

268 Na petom mjestu, valja podsjetiti na to da je Komisija upotrijebila raspoložive podatke u smislu članka 18. Osnovne uredbe za izračun uobičajene vrijednosti dotičnog proizvoda. Uobičajena vrijednost dotičnog proizvoda jednaka je za sve proizvođače izvoznike navedenog proizvoda podrijetlom iz Kine jer je izračunana na temelju članka 2. stavka 6.a Osnovne uredbe. Naime, ono što razlikuje dampinšku maržu različitih proizvođača izvoznika jest usporedba navedene uobičajene vrijednosti s njihovim vlastitim izvoznim cijenama, umjesto da se uspoređuje „opća" uobičajena vrijednost s izvoznim cijenama industrije. Tako bi proizvođači izvoznici koji nisu uključeni u uzorak mogli, u skladu s člankom 17. stavkom 3. Osnovne uredbe, ostvariti drukčiju maržu uspoređivanjem njihovih izvoznih cijena s uobičajenom vrijednošću utvrđenom na temelju „raspoloživih podataka" u skladu s člankom 18. Osnovne uredbe. Stoga se, u nedostatku odabira novog uzorka proizvođača izvoznika u cijelosti, ograničenje iz članka 9. stavka 6. Osnovne uredbe u ovom slučaju nije moglo isključiti.

269 Prema tome, prihvaćanjem pretpostavke prema kojoj je Komisija bila dužna upotrijebiti „raspoložive podatke" u smislu članka 18. Osnovne uredbe za izračun uobičajene vrijednosti, s obzirom na to da su informacije koje su dostavili proizvođači izvoznici u uzorku bile nedostatne, može se tvrditi da je ta faza u okviru predmetnog ispitnog postupka bila neophodna. Osim toga, također je utvrđeno da je Komisija u predmetnom ispitnom postupku primijenila metodu odabira uzorka – što, uostalom, nije osporeno u okviru ove tužbe – zbog obujma dotičnih proizvođača izvoznika, čiji se podaci nisu mogli pojedinačno pravodobno ispitati. Međutim, kao što to proizlazi iz sudske prakse navedene u točki 227. ove presude, Komisija ne raspolaže nikakvim sredstvom kojim bi proizvođače izvoznike uključene u uzorak prisilila da joj dostave podatke koje smatra potrebnima da zaključi svoj ispitni postupak.

270 Slijedom toga, valja utvrditi da Komisija nije utvrdila maržu proizvođača izvoznika koji su surađivali, a nisu uključeni u uzorak, proizvoljno ni s namjerom kažnjavanja, nego nakon što je u kasnoj fazi upravnog postupka utvrdila da je zbog, s jedne strane, činjenice da su podaci koje su proizvođači izvoznici u uzorku dostavili bili nedosljedni i, s druge strane, zbog toga što ju je globalni kontekst koji je bio pod utjecajem epidemije bolesti COVID-19 sprečavao da izvrši provjere na licu mjesta, na dio tužiteljâ morala primijeniti članak 18. Osnovne uredbe.

271 Iz toga proizlazi da tužitelji nisu dokazali da se Komisija nije mogla osloniti na članak 9. stavak 6. Osnovne uredbe kako bi utvrdila ponderiranu prosječnu maržu proizvođača izvoznika koji su surađivali, a nisu uključeni u uzorak.

272 Stoga četvrti tužbeni razlog treba odbiti.

5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 3. stavaka 2., 3., 5. i 6. Osnovne uredbe u vezi s člankom 4. stavkom 1. navedene uredbe

273 U okviru svojeg petog tužbenog razloga tužitelji tvrde da je Komisija pogrešno analizirala štetu i uzročno-posljedičnu vezu, kao prvo, jer nije uzela u obzir činjenicu da većina proizvođača iz Unije uglavnom proizvodi nestandardne elemente za pričvršćivanje, dok se većina kineskog uvoza odnosila na standardne elemente za pričvršćivanje. Stoga je Komisija morala ispitati jesu li industrija Unije i kineski izvoznici jednako usredotočeni na oba segmenta ili je vjerojatno da je dampinški uvoz utjecao na jedan ili više segmenata više nego na druge. Štoviše, Komisijino se odbijanje nije temeljilo na elementima koji upućuju na to da su vrste dotičnih proizvoda zamjenjive ili međusobno konkurentne. U tom pogledu tužitelji dodaju da, osim znatnih razlika u cijeni, te dvije vrste proizvoda imaju različite namjene te se prodaju različitim industrijama. Naime, nestandardni elementi za pričvršćivanje upotrebljavaju se u sektorima u kojima sigurnost

ima ključnu ulogu i u industrijama osjetljivima na kvalitetu, dok se standardni elementi za pričvršćivanje upotrebljavaju u sektorima graditeljstva, namještaja i „uradi sam” (DIY). Tužitelji prigovaraju tomu što je Komisija, unatoč ponovljenim zahtjevima zainteresiranih stranaka koje su tražile provođenje segmentirane analize, odbila provesti takvu analizu.

274 Kao drugo, tužitelji tvrde da Komisija svoju tvrdnju prema kojoj su kineski proizvođači izvoznici mogli proizvoditi i izvoziti nestandardne elemente za pričvršćivanje nije temeljila ni na kakvom dokazu i da je, u svakom slučaju, trebala analizirati stvarni učinak uvozâ tijekom razmatranog razdoblja. Međutim, prema istraživanju koje je proveo CCCME, samo su četiri kineska proizvođača planirala izvoziti nestandardne elemente za pričvršćivanje u godinama nakon razmatranog razdoblja, dok 28 proizvođača nije predviđalo takvu mogućnost.

275 Kao treće, tužitelji u biti tvrde da je segmentacija također dokazana time što je Komisija bila obvezna povećati uzorak proizvođača Unije jer informacije koje su prethodno bile dobivene od četiriju poduzetnika u prvotnom uzorku nisu obuhvaćale proizvodnju standardnih elemenata za pričvršćivanje. Preklapanje između proizvoda na kraju je bilo utvrđeno za samo 24 % proizvodnje proizvođača iz Unije u uzorku.

276 Kao četvrto, što se tiče primjene metode kontrolnih brojeva proizvoda (u daljnjem tekstu: PCN) za analizu sniženja cijena, tužitelji osporavaju postotak preklapanja od 90 % koji je navela Komisija, pri čemu tvrde da se Komisija nije smjela usredotočiti na kineski uvoz, nego na prodaju Unije. Stoga je Komisija trebala ispitati je li prodaja industrije Unije bila predmet sniženja cijena i uzeti u obzir postotak preklapanja iz perspektive industrije Unije kako bi ocijenila postojanje znatnog sniženja cijena uzrokovanog dampinškim uvozom. Tužitelji ističu da je Komisija utvrdila sniženje cijena samo za mali dio industrije Unije koji proizvodi standardne elemente za pričvršćivanje, a da je zatim ta utvrđenja proširila na cijelu industriju Unije.

277 Kao peto, tužitelji ističu istu zabrinutost u pogledu glavnih skupina elemenata za pričvršćivanje, odnosno vijaka, svornjaka i podloški, od kojih je svaka namijenjena vrlo različitoj krajnjoj uporabi, što opravdava segmentiranu analizu štete. Tri proizvođača izvoznika u uzorku izvozila su samo vijke i svornjake. Komisija je stoga povrijedila članak 3. stavke 2. i 6. Osnovne uredbe time što je utvrdila da je proizvođačima podloški u Uniji prouzročena šteta.

278 Komisija osporava argumente tužiteljâ.

279 Najprije valja utvrditi da, u svrhu utvrđivanja te štete, člankom 3. stavkom 2. Osnovne uredbe propisuje se da je potrebno objektivno ispitati obujam dampinškog uvoza i njegov učinak na cijene istovrsnih proizvoda na tržištu Unije kao i utjecaj dampinškog uvoza na industriju Unije.

280 Kad je konkretno riječ o učinku dampinškog uvoza na cijene, članak 3. stavak 3. druga rečenica Osnovne uredbe predviđa da će se razmotriti je li tim uvozom došlo do značajnog sniženja cijene u usporedbi s cijenom istovrsnog proizvoda industrije Unije, odnosno je li takav uvoz na drugi način utjecao na sniženje cijene u velikoj mjeri, odnosno spriječio rast cijene u velikoj mjeri, a do kojega bi inače došlo.

281 U članku 3. stavku 5. Osnovne uredbe pojašnjava se da ispitni postupak o učincima dampinškog uvoza na dotičnu industriju Unije uključuje i procjenu svih relevantnih gospodarskih čimbenika i pokazatelja koji utječu na stanje u toj proizvodnji. Ta odredba sadržava popis različitih čimbenika koji se mogu uzeti u obzir i pojašnjava da je taj popis netaksativan te da samo jedan od tih

čimbenika ili nekoliko njih nisu nužno odlučujući temelj ocjenjivanja (vidjeti u tom smislu presudu od 28. veljače 2017., Yingli Energy (China) i dr./Vijeće, T-160/14, neobjavljeno, EU:T:2017:125, t. 188. i navedenu sudsku praksu).

282 U skladu s člankom 3. stavkom 6. Osnovne uredbe, Komisija mora dokazati da dampinški uvoz nanosi materijalnu štetu industriji Unije, uzimajući u obzir obujam i razine cijena, uz pomoć svih relevantnih dokaza.

283 Nadalje, iz članka 4. stavka 1. Osnovne uredbe proizlazi da se šteta utvrđuje na razini industrije Unije u cjelini.

284 Zatim, valja podsjetiti na to da se, na temelju ustaljene sudske prakse Suda, široka diskrecijska ovlast priznata Komisiji zbog složenosti gospodarskih i političkih situacija koje ona mora razmotriti u okviru antidampinškog postupka također odnosi na utvrđivanje postojanja štete nanesene industriji Unije (vidjeti presudu od 21. rujna 2023., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products i dr./Komisija, C-478/21 P, EU:C:2023:685, t. 112. i navedenu sudsku praksu). Isto tako, budući da je ispitivanje postojanja sniženja cijena ekonomski složeno pitanje za koje se Osnovnom uredbom ne propisuje nikakva posebna metoda, Komisija u tom pogledu ima široku diskrecijsku ovlast (presuda od 12. svibnja 2022., Komisija/Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, t. 99.).

285 Stoga, sudski nadzor takve ocjene treba biti ograničen na provjeru poštovanja postupovnih pravila, materijalne točnosti utvrđenih činjenica, postojanja očite pogreške u ocjeni tih činjenica ili nepostojanja zlouporabe ovlasti. To je osobito slučaj u pogledu utvrđivanja čimbenika koji uzrokuju štetu industriji Unije u okviru antidampinškog ispitnog postupka (vidjeti presudu od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 36. i navedenu sudsku praksu).

286 Sud je također opetovano presudio da nadzor, od strane Općeg suda, dokaza na kojima institucije temelje svoja utvrđenja ne predstavlja novu činjeničnu ocjenu koja zamjenjuje činjeničnu ocjenu tih institucija. To ispitivanje ne zadire u široku diskrecijsku ovlast navedenih institucija u području trgovinske politike, nego je ograničena na utvrđivanje toga jesu li ti dokazi takvi da potvrđuju zaključke koje su one izvele. Stoga zadaća Općeg suda nije samo provjeriti materijalnu točnost navedenih dokaza, njihovu vjerodostojnost i dosljednost, nego i to sadržavaju li ti dokazi sve relevantne podatke koje valja uzeti u obzir za ocjenu složene situacije i mogu li se na njima temeljiti iz njih izvedeni zaključci (vidjeti presudu od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 37. i navedenu sudsku praksu).

287 Iz samog teksta članka 3. stavka 3. Osnovne uredbe proizlazi da metoda upotrijebljena za utvrđivanje eventualnog sniženja cijena mora u načelu biti provedena na razini „[istovrsnog] proizvoda” u smislu članka 1. stavka 4. navedene uredbe, čak i kada on može, kao što je slučaj u ovom predmetu, biti sastavljen od različitih vrsta proizvoda iz različitih segmenata tržišta (vidjeti u tom smislu presudu od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 74.). Stoga Osnovna uredba u načelu ne nameće obvezu Komisiji da izvrši analizu postojanja sniženja cijena na razini koja nije razina istovrsnog proizvoda (presuda od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 75.).

288 Isto tumačenje proizlazi i iz Antidampinškog sporazuma, na koji se pozivaju tužitelji, s obzirom na to da nadležno tijelo nije dužno, na temelju članka 3. stavka 3.2. Antidampinškog sporazuma, dokazati postojanje sniženja cijena za svaku vrstu proizvoda obuhvaćenih ispitnim postupkom ili za čitav asortiman proizvoda koji čine istovrstan domaći proizvod (presuda od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 76.).

289 Međutim, radi osiguranja objektivnosti analize sniženja cijena, Komisija može u određenim okolnostima biti dužna izvršiti takvu analizu na razini segmenata tržišta predmetnog proizvoda, čak i ako široka diskrecijska ovlast kojom ona raspolaže, među ostalim, za utvrđivanje postojanja štete obuhvaća barem odluke koje se odnose na izbor metode analize, podatke i dokaze koje treba prikupiti, metode izračuna koje treba upotrijebiti za određivanje marže sniženja kao i tumačenje i ocjenu prikupljenih podataka (vidjeti presudu od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 78.).

290 To može biti slučaj u situaciji koja je obilježena postojanjem izražene segmentacije proizvoda o kojem je riječ i činjenicom da je uvoz koji je predmet antidampinškog ispitnog postupka bio pretežno koncentriran na jedan od segmenata tržišta proizvoda o kojem je riječ, međutim, pod uvjetom da se istovrstan proizvod u cjelini odgovarajuće uzme u obzir. To također može biti slučaj u situaciji koju obilježava velika koncentracija unutarnjih prodaja i dampinškog uvoza u različitim segmentima kao i velike razlike u cijeni koje su dosta vidljive među tim segmentima. Naime, u tim okolnostima, Komisija može biti dužna uzeti u obzir dijelove tržišta svake vrste proizvoda i te razlike u cijeni kako bi zajamčila objektivnost analize koja se odnosi na postojanje sniženja cijena (vidjeti presudu od 21. rujna 2023., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products i dr./Komisija, C-478/21 P, EU:C:2023:685, t. 167. i navedenu sudsku praksu).

291 Kad je riječ o dokazima na koje se Komisija može osloniti kako bi zaključila da je industriji Unije nanesena šteta, iz članka 3. stavka 2. Osnovne uredbe proizlazi da je ona u svojoj analizi sniženja cijena obvezna uzeti u obzir sve relevantne pozitivne dokaze (presuda od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 77.). Međutim, Osnovna uredba ne definira pojam „pozitivni dokazi”. Uzimajući u obzir doslovni smisao tog pojma, njegov kontekst, koji, među ostalim, obuhvaća zahtjev objektivnog ispitivanja iz članka 3. stavka 2. te uredbe, i svrhu utvrđivanja štete, to jest da se omogući nalaganje antidampinške pristojbe na dampinški uvoz, navedeni pojam označava materijalne elemente koji potvrdno, objektivno i provjerljivo dokazuju da su pokazatelji te štete stvarni. Taj pojam iz definicije isključuje da puke tvrdnje, spekulacije ili nasumična razmatranja mogu biti takvi pokazatelji (presuda od 21. rujna 2023., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products i dr./Komisija, C-478/21 P, EU:C:2023:685, t. 118.).

292 S obzirom na ta razmatranja i pojašnjenja valja ispitati osnovanost navodâ tužiteljâ o očitoj pogrešci u ocjeni koju je Komisija počinila time što se prilikom analize štete oslonila na istovrstan proizvod u cjelini i time što je nije ispitala po segmentima.

293 Na prvom mjestu valja utvrditi da se, prema uvodnoj izjavi 110. pobijane uredbe, smatralo da, za potrebe postupka slijedom kojeg je donesena pobijana uredba, svi elementi za pričvršćivanje – na temelju njihovih osnovnih fizičkih i tehničkih svojstava i krajnje upotrebe – čine jedinstveni proizvod.

294 Iz sudske prakse proizlazi, s jedne strane, da Komisija za definiciju dotičnog proizvoda može uzeti u obzir više čimbenika kao što su, osobito, fizička, tehnička i kemijska svojstva proizvoda, njihova upotreba, zamjenjivost, percepcija kod potrošača, distribucijski kanali, postupak izrade, troškovi proizvodnje i kvaliteta (presude od 13. rujna 2010., Whirlpool Europe/Vijeće, T-314/06, EU:T:2010:390, t. 138. i od 17. prosinca 2010., EWRIA i dr./Komsija, T-369/08, EU:T:2010:549, t. 82.). Kako bi se utvrdilo je li riječ o različitim proizvodima, potrebno je procijeniti imaju li jednaka tehnička i fizička svojstva, jednake osnovne krajnje uporabe i jednak omjer cijene i kvalitete. U tom je pogledu potrebno ocijeniti i zamjenjivost i međusobnu konkurentnost tih proizvoda (presuda od 18. travnja 2013., Steinel Vertrieb, C-595/11, EU:C:2013:251, t. 44.).

295 Međutim, s obzirom na indikativan karakter popisa kriterija navedenih u točki 294. ove presude, ništa ne obvezuje Komisiju da dotični proizvod odredi primjenom svih navedenih kriterija. Nije nužno ni da analiza svakog od kriterija može dovesti do istog rezultata (vidjeti u tom smislu presudu od 28. veljače 2017., Yingli Energy (China) i dr./Vijeće, T-160/14, neobjavljeno, EU:T:2017:125, t. 114. i navedenu sudsku praksu).

296 Naime, Osnovna uredba ne precizira kako treba definirati proizvod ili asortiman proizvoda koji mogu biti predmet antidampinškog ispitnog postupka niti zahtijeva da se izvrši precizno razvrstavanje proizvoda (presuda od 25. rujna 1997., Shanghai Bicycle/Vijeće, T-170/94, EU:T:1997:134, t. 61.).

297 Iz toga slijedi da se proizvodi koji nisu istovjetni mogu objediniti pod istu definiciju dotičnog proizvoda i zajedno biti predmet antidampinškog ispitnog postupka (presuda od 10. listopada 2012., Gem-Year i Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Vijeće, T-172/09, neobjavljena, EU:T:2012:532, t. 60.). Stoga je utvrđivanje „istovrsnih proizvoda” dio široke margine prosudbe kojom Komisija raspolaže u analizi složenih gospodarskih situacija. Ispitivanje osnovanosti uvrštavanja određenog proizvoda na popis proizvoda mora se provesti s obzirom na svojstva dotičnog proizvoda kako ga je definirala Komisija, a ne s obzirom na svojstva proizvodâ od kojih se sastoji dotični proizvod ili njegovih potkategorija (presuda od 18. studenoga 2014., Photo USA Electronic Graphic/Vijeće, T-394/13, neobjavljena, EU:T:2014:964, t. 30.).

298 U ovom slučaju valja istaknuti da tužitelji ne osporavaju Komisijino razlikovanje između standardnih i nestandardnih elemenata za pričvršćivanje ovisno o usklađenosti s međunarodnom normom. Tako se elementi za pričvršćivanje kvalificiraju kao standardni kada odgovaraju posebnim međunarodnim normama, dok oni koji su kvalificirani kao nestandardni ne odgovaraju preciznoj međunarodno priznatoj normi. Naime, prema uvodnoj izjavi 372., standardni elementi za pričvršćivanje su oni koji su detaljno opisani industrijskim normama, kao što su, na primjer, Deutsches Institut für Normung (DIN), Međunarodna organizacija za normizaciju (ISO) ili europske norme (EN), koje izrađuje i održava Europski odbor za normizaciju (CEN). S druge strane, nestandardni elementi za pričvršćivanje razlikuju se od industrijskih normi i često su u skladu s projektom ili zahtjevima određenog korisnika. Stoga, nacrti kupaca koji odstupaju od priznate međunarodne norme čine element za pričvršćivanje nestandardnim. Slično tome, elementi za pričvršćivanje koji se proizvode na standardnim proizvodnim linijama smatrali su se nestandardnim elementima za pričvršćivanje ako nisu u potpunosti u skladu s posebnom međunarodno priznatom industrijskom normom.

299 Iz toga slijedi da su ti elementi prisutni u širokoj kategoriji sektora u kojima se koriste elementima za pričvršćivanje više vrsta. Naime, definicija onoga što čini standardni i nestandardni element za pričvršćivanje ne uzima u obzir složenost ili trošak proizvodnje predmetnih industrija ili upotrijebljenih sirovina. Iz toga također proizlazi da isti predmet, kao što je komad namještaja ili automobil, može biti sastavljen i od standardnih i od nestandardnih elemenata za pričvršćivanje.

300 Tužitelji taj zaključak nisu doveli u pitanje svojim argumentima. Naime, tužitelji su tvrdili da su nestandardni elementi za pričvršćivanje namijenjeni osobito industrijama u kojima sigurnost ima važniju ulogu, dok su se standardni elementi uglavnom upotrebljavali u područjima kao što je građevinarstvo. Međutim, nije podnesen nijedan dokaz u pogledu te razlike, na koju su upozorili tužitelji, kako bi se moglo utvrditi da je svaka vrsta elementa za pričvršćivanje bila namijenjena isključivo određenoj industriji. Osim toga, tužitelji nisu podnijeli nijedan dokaz kojim bi dokazali da standardni i nestandardni elementi za pričvršćivanje nisu bili u međusobnoj konkurenciji.

301 Komisija je standardne i nestandardne elemente za pričvršćivanje objedinila u istu kategoriju uz obrazloženje da su morali imati ista fizička i tehnička svojstva. U tom pogledu valja utvrditi da se ti čimbenici nalaze među onima koje priznaje sudska praksa navedena u točki 294. ove presude. Usto, kao što to proizlazi iz pojašnjenja navedenih u točki 298. ove presude, postupci proizvodnje ili distribucije standardnih i nestandardnih elemenata za pričvršćivanje mogu se ispreplesti. Osim toga, Komisija je u uvodnoj izjavi 402. pobijane uredbe objasnila da je ispitni postupak također otkrio preklapanje primjena i krajnjih uporaba dviju vrsta elemenata za pričvršćivanje.

302 Međutim, tužitelji nisu uspjeli predočiti dovoljno dokaza kako bi osporili utemeljenost Komisijinih ocjena iz pobijane uredbe u vezi s definicijom dotičnog proizvoda. Stoga je Komisijin pristup u skladu sa sudskom praksom kojom je priznato da pripadnost proizvoda različitim asortimanima nije sama po sebi dovoljna da se utvrdi nepostojanje njihove zamjenjivosti, a time i mogućnost provođenja analize po segmentu, s obzirom na to da proizvodi koji pripadaju različitim asortimanima mogu imati identične funkcije ili zadovoljavati iste potrebe (vidjeti presudu od 19. svibnja 2021., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products i dr./Komisija, T-254/18, EU:T:2021:278, t. 383. i navedenu sudsku praksu). Osim toga, iz sudske prakse također proizlazi da, iako je razlika u cijenama između različitih segmenata tržišta objašnjena različitom uporabom proizvoda obuhvaćenih definicijom dotičnog proizvoda, ta je razlika u cijeni u svakom slučaju uzeta u obzir u okviru analize sniženja cijena prema metodi PCN-ova, tako da nije potrebno provesti analizu štete po segmentu (vidjeti u tom smislu presudu od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 112. do 114.).

303 Slijedom toga, Komisija je mogla, a da pritom ne počini očitu pogrešku u ocjeni, smatrati da su standardni i nestandardni elementi za pričvršćivanje istovrsni proizvodi.

304 Na drugom mjestu, valja utvrditi da je, kao prvo, Komisija u uvodnoj izjavi 402. pobijane uredbe pojasnila da je u ispitnom postupku utvrđeno da je industrija Unije proizvodila i prodavala standardne i nestandardne elemente za pričvršćivanje, a da su proizvođači izvoznici izvozili standardne i nestandardne elemente za pričvršćivanje industriji Unije. Kao drugo, Komisija je utvrdila da se uvoz dotičnog proizvoda natjecao s prodajom industrije Unije za jednake upotrebe i primjene. Kao treće, Komisija se oslonila na dokaze iz spisa koji su pokazali da su kineski proizvođači izvoznici mogli proizvesti i izvoziti nestandardne elemente za pričvršćivanje, iako su oni u uzorku izvozili malo nestandardnih elemenata. Naime, vrste proizvoda koje su se uvozile od kineskih proizvođača izvoznika odgovarale su više od 90 % vrstama proizvoda koje su proizvodili i prodavali proizvođači iz Unije u uzorku, a iz usporedbe cijena standardnih i nestandardnih

elemenata za pričvršćivanje redovito je bilo vidljivo znatno sniženje cijena i sniženje ciljnih cijena. Kao četvrto, Komisija je zaključila da su svi proizvođači iz Unije, uključujući one koji proizvode nestandardne elemente za pričvršćivanje, bez obzira na asortiman proizvoda, zabilježili trend smanjenja proizvodnje i prodaje i profitnih marži, te da je to pokazalo da je uvoz iz Kine imao negativne učinke na sve proizvođače iz Unije u uzorku. Kao peto, Komisija je istaknula da su u spisu postojali dokazi o tome da proizvođači iz Unije nisu mogli proširiti svoju proizvodnju i prodaju na standardne elemente za pričvršćivanje jer je kineski uvoz vršio pritisak na cijene na tržištu Unije. Kao šesto, razvoj makroekonomskih pokazatelja štete koji su se pogoršali usporedno s povećanjem uvoza iz Kine te silazni trend mikroekonomskih pokazatelja svih proizvođača iz Unije u uzorku pokazali su da je na tržištu postojalo tržišno natjecanje na razini istovrsnog proizvoda između industrije Unije i uvoza iz Kine.

305 Opći je sud zatražio od Komisije da pojasni koji su joj to elementi spisa omogućili da utvrdi sposobnost kineskih proizvođača izvoznika da izvoze nestandardne elemente za pričvršćivanje u Uniju, s obzirom na to da su tužitelji tu tvrdnju osporili.

306 U tom je pogledu Komisija najprije objasnila da je tijekom ispitnog postupka znatan broj kineskih uvoznika i proizvođača izvoznika, uključujući jednog dotičnog člana CCCME-a i jednu od pravnih osoba čije se ime nalazi u Prilogu, zatražio da ih se isključi iz ispitnog postupka tvrdeći da elementi za pričvršćivanje koje su proizvodili imaju posebna obilježja kad je riječ o aspektima poput njihovih fizičkih i tehničkih svojstava, upotrebe, zamjenjivosti, postupku proizvodnje, cijeni i postupku certifikacije, te da su bili namijenjeni za upotrebu koja je različita od one standardnih elemenata za pričvršćivanje. Komisija je također podnijela dokaz o postojanju navedenih zahtjeva, koji su pokazali postojanje uske veze između dvaju predmetnih segmenata.

307 Tako iz priloga E.1 pisanim odgovorima Komisije na pitanja Općeg suda proizlazi da su dva uvoznika distributera iz Unije zatražila da se vijci za drvo isključe iz definicije dotičnog proizvoda iz ispitnog postupka, pri čemu su tvrdila da 40 do 60 % ukupnog uvoza vijaka za drvo u Uniju dolazi iz Kine. Tvrdili su da vijci za drvo od željeza ili čelika, osim nehrđajućeg čelika, trebaju biti isključeni iz ispitnog postupka, na temelju kriterija navedenih u točki 294. ove presude, ističući također da ti proizvodi zahtijevaju dodatnu certifikaciju kako bi se prodavali na području Unije. Stoga, prema Komisijinoj definiciji, vijci za drvo koje su ta dva uvoznika distributera uvozila iz Kine nisu standardni elementi za pričvršćivanje jer navedeni vijci odstupaju od međunarodnih standarda. Isto tako, dva su kineska proizvođača izvoznika tvrdila da su izvozili vijke za drvenu strukturu koji su nestandardni elementi za pričvršćivanje proizvedeni po mjeri, dok je jedan dotični član CCCME-a također zatražio da se konfirmat vijci (odnosno samopogonski klinovi) isključe iz definicije proizvoda zbog njihovih specifičnih krajnjih uporaba.

308 Nadalje, iz priloga E.6 koji je podnijela Komisija vidljivo je stajalište intervenijenta koji je tvrdio da su mnogi proizvodi koje su izvozili kineski proizvođači izvoznici pogrešno razvrstani u kategoriju standardnih elemenata za pričvršćivanje i da je u stvarnosti uvoz nestandardnih elemenata za pričvršćivanje tijekom razdoblja ispitnog postupka bio puno veći. Tako je, s jedne strane, intervenijent smatrao da su određeni nestandardni elementi za pričvršćivanje bili pogrešno razvrstani kao standardni elementi u odgovorima na upitnik koje je dostavila EFDA, u kojem su bili upotrijebljeni kriteriji za razlikovanje standardnih i nestandardnih elemenata za pričvršćivanje različiti od onih iz Komisijina upitnika. S druge strane, u odgovorima na navedeni upitnik zanemarena je činjenica da standardni elementi za pričvršćivanje koji se uvoze u Uniju zahtijevaju dodatni postupak certifikacije prije isporuke proizvoda proizvođačima originalne opreme. Odgovori EFDA-e koje je intervenijent priložio svojem dopisu potvrđuju te navode.

309 Naposljetku, iz dokaza koje je dostavila Komisija proizlazi i da su dva od tri kineska proizvođača izvoznika u uzorku tijekom razdoblja ispitnog postupka u Uniju izvozila nestandardne elemente za pričvršćivanje. Osim toga, tužitelji su priznali da su proizvođači iz Unije i kineski proizvođači istodobno proizvodili standardne i nestandardne elemente za pričvršćivanje. Međutim, tužitelji su tvrdili da ta primjedba nije relevantna i da je Komisija trebala ispitati jesu li industrija Unije i kineski proizvođači izvoznici bili jednako usredotočeni na oba segmenta, ili čak je li vjerojatnije da će utjecaj na jedan segment biti veći.

310 Iz sudske prakse navedene u točkama 289. i 290. ove presude jasno proizlazi da je Komisija dužna provesti analizu štete po segmentu samo ako dokazi upućuju na izraženu segmentaciju predmetnih uvoza, pod uvjetom, međutim, da se istovrstan proizvod u cjelini odgovarajuće uzme u obzir (presuda od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 80.).

311 U svakom slučaju, takva izražena segmentacija ne proizlazi iz dokaza koje su stranke podnijele Općem sudu.

312 Naime, s jedne strane, tužitelji ne osporavaju da proizvođači Unije, a osobito oni uključeni u uzorak, proizvode i standardne i nestandardne elemente za pričvršćivanje. Prema nalazima Komisijina ispitnog postupka, ta se proizvodnja odvijala u istim proizvodnim pogonima. Iz toga slijedi da kineski uvoz elemenata za pričvršćivanje može konkurirati proizvodnji svih elemenata za pričvršćivanje industrije Unije.

313 S druge strane, tužitelji su tvrdili da činjenica da uvezeni elementi za pričvršćivanje odgovaraju 90 % elemenata za pričvršćivanje koje je proizvela industrija Unije nije relevantna jer je Komisija za ocjenu štete trebala ispitati jesu li bile snižene prodajne cijene Unije, a ne cijene kineskog uvoza. Međutim, relevantna sudska praksa očito ne podupire takvu argumentaciju. Naime, iz zajedničkog tumačenja članka 1. stavka 1. i članka 3. stavka 2. Osnovne uredbe proizlazi da se šteta mora ocijeniti prilikom „puštanj[a] […] u slobodan promet u Uniji" proizvoda po dampinškim cijenama. Slijedom toga, suprotno onomu što tvrde tužitelji, izračun sniženja cijena mora se u načelu provoditi na razini dampinških uvoza (presuda od 12. svibnja 2022., Komisija/Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, t. 102.).

314 Iz toga slijedi da je Komisija svoje nalaze o sposobnosti kineskih proizvođača izvoznika da u Uniju izvoze nestandardne elemente za pričvršćivanje temeljila na pozitivnim dokazima koji, osim toga, dokazuju ispreplitanje dvaju segmenata tržišta.

315 Na trećem mjestu, što se tiče argumenta tužiteljâ prema kojem je Komisija bila prisiljena povećati uzorak proizvođača Unije šest mjeseci nakon pokretanja ispitnog postupka zbog toga što proizvođači koji su prvotno bili uključeni u uzorak nisu proizvodili ili prodavali dovoljno standardnih elemenata za pričvršćivanje, valja utvrditi da je, kao što to proizlazi iz točaka 6. i 7. ove presude, uzorak proizvođača Unije trebalo revidirati zbog manjka informacija o prvotno odabranim proizvođačima. Te se informacije nalaze u nepovjerljivoj verziji spisa predmeta.

316 U tom pogledu, valja utvrditi da je Komisija postupila u skladu s člankom 17. stavkom 1. koji se odnosi na odabir uzorka, kojim se predviđa da se, u slučajevima kada je broj podnositelja zahtjeva, izvoznika ili uvoznika, vrsta proizvoda ili transakcija velik, ispitni postupak može ograničiti na razuman broj stranaka, proizvoda ili transakcija korištenjem statistički valjanih uzoraka na temelju raspoloživih podataka u vrijeme odabira ili na najveći reprezentativni obujam proizvodnje, prodaje ili izvoza koji se razumno može ispitati u raspoloživom razdoblju.

317 Iz sudske prakse proizlazi da je konačni odabir uzorka na Komisiji, za što ona raspolaže širokom diskrecijskom ovlašću (vidjeti presudu od 19. svibnja 2021., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products i dr./Komisija, T-254/18, EU:T:2021:278, t. 293. i navedenu sudsku praksu). Tako je nadzor suda Unije u tom pogledu ograničen u skladu sa sudskom praksom navedenom u točki 285. ove presude.

318 U tom kontekstu, na tužiteljima je da, u skladu sa sudskom praksom, podnesu dokaze koji Općem sudu omogućuju da utvrdi da je Komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni prilikom procjene štete time što je na takav način sastavila uzorak industrije Unije (vidjeti u tom smislu presudu od 19. svibnja 2021., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products i dr./Komisija, T-254/18, EU:T:2021:278, t. 295. i navedenu sudsku praksu).

319 Međutim, tužitelji nisu podnijeli nikakav dokaz o tome da je Komisija prilikom izbora proizvođača Unije u uzorku počinila očitu pogrešku u ocjeni ni o tome da Komisija u tom pogledu nije poštovala zahtjeve koji proizlaze iz Osnovne uredbe ili sudske prakse.

320 Usto, ako proizvođač iz Unije koji je prvotno odabran ne može ili ne želi sudjelovati u Komisijinom ispitnom postupku, Komisija u ispitnom postupku ne raspolaže nikakvom ovlasti kojom bi ga prisilila na sudjelovanje u ispitnom postupku ili na dostavljanje podataka u skladu s Osnovnom uredbom (vidjeti presudu od 20. svibnja 2015., Yuanping Changyuan Chemicals/Vijeće, T-310/12, neobjavljenu, EU:T:2015:295, t. 152. i navedenu sudsku praksu).

321 S obzirom na navedeno, iako je uzorak proizvođača iz Unije u konačnici sadržavao više proizvođača standardnih elemenata za pričvršćivanje nego u svojem prvotnom sastavu, valja utvrditi da je stoga bio reprezentativniji za dva segmenta tržišta elemenata za pričvršćivanje. Naime, Komisija je objasnila da je, s obzirom na to da su dva od šest proizvođača Unije koji su prvotno bili odabrani prestali surađivati, bila dužna odabrati dva nova proizvođača kako bi osigurala reprezentativnost preostalog uzorka, uključujući na razini asortimana proizvoda. Stoga ta okolnost ne može biti dokaz Komisijine očite pogreške u ocjeni prilikom analize postojanja štete nanesene industriji Unije.

322 U svakom slučaju, tužitelji nisu podnijeli nijedan dokaz koji bi Općem sudu omogućio da utvrdi da je Komisija manipulirala sastavom odabranog uzorka proizvodnje Unije na način da ga učini manje reprezentativnim za proizvodnju Unije.

323 Slijedom toga, treba odbiti tvrdnju tužiteljâ prema kojoj izmjena uzorka proizvođača Unije tijekom postupka dokazuje da nedovoljnu proizvodnju standardnih elemenata za pričvršćivanje industrije Unije u cjelini.

324 Na četvrtom mjestu, što se tiče argumenta tužiteljâ koji se odnosi na slabo preklapanje između PCN-ova, valja podsjetiti na to da su PCN-ovi alfanumeričke oznake koje se u antidampinškim ispitnim postupcima koriste za utvrđivanje preklapanja između vrsta proizvoda. Poduzetnici koje se kontaktiralo tijekom ispitnog su postupka bili pozvani da razvrstaju svoje proizvode u kategorije koje odgovaraju tim oznakama. Tim su oznakama pridružena posebna svojstva proizvoda koja su ocijenjena relevantnima jer su utjecala na trošak proizvodnje ili trošak prodaje.

325 Iz sudske prakse proizlazi da, kada dotični proizvod sadržava širok asortiman robe, može biti nužno da se tu robu grupira u više ili manje homogene kategorije kako bi se omogućila odgovarajuća usporedba između usporedivih proizvoda i tako izbjegao pogrešan izračun štete

zbog neprikladnih usporedbi (presuda od 19. svibnja 2021., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products i dr./Komisija, T-254/18, EU:T:2021:278, t. 550. i 551.).

326 Stoga se analiza štete prema metodi usporedbe pojedinačnih PCN-ova smatra primjerenom, osobito kada je riječ o složenim proizvodima čiji modeli imaju različita tehnička svojstva, a cijene mogu osjetno varirati (vidjeti u tom smislu presudu od 22. rujna 2021., Severstal/Komisija, T-753/16, neobjavljenu, EU:T:2021:612, t. 72. i navedenu sudsku praksu).

327 Ako tužitelji namjeravaju učinkovito dovesti u pitanje pristup koji je Komisija upotrijebila u tom kontekstu, oni moraju dokazati da je kodifikacija koju ta institucija predlaže očito neprikladna (vidjeti u tom smislu presudu od 19. svibnja 2021., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products i dr./Komisija, T-254/18, EU:T:2021:278, t. 552.).

328 Međutim, tužitelji u ovom slučaju to ne tvrde. Suprotno tomu, tvrde da Komisija za 138 od 267 PCN-ova proizvođača u uzorku nije utvrdila preklapanje.

329 U tom pogledu, Komisija je objasnila da u ovom slučaju svaki PCN zapravo obuhvaća niz od šest svojstava koja uključuju standardnost ili nestandardnost, ali i druga svojstva kao što su čvrstoća, promjer, duljina ili premaz. Stoga se vrsta proizvoda sastoji od kombinacije svojstava te preklapanje postoji samo kada sva svojstva vrste proizvoda koju proizvodi industrija Unije odgovaraju vrsti proizvoda koji se izvozi. Stoga se tvrdnja tužiteljâ koja se temelji na preklapanju od 24 % odnosi samo na odgovarajuće transakcije za cijelu kombinaciju svojstava. Međutim, ako se uzme u obzir samo svojstvo koje se odnosi standardnost ili nestandardnost elementa za pričvršćivanje, preklapanje bi iznosilo 44 % s obzirom na to da bi prodaja standardnih elemenata za pričvršćivanje činila 44 % prodaje uključene u uzorak.

330 Naime, Komisija je pravilno istaknula da činjenica da je industrija Unije prodavala i druge vrste proizvoda koje ne odgovaraju izvozu kineskih proizvođača izvoznika u uzorku ne obezvrjeđuje zaključak o postojanju konkurencije između uvezenog proizvoda i proizvoda proizvedenog na području Unije, nego je samo bila posljedica odabira metode PCN-ova i korištenja uzoraka, što se uostalom u ovom slučaju ne osporava (vidjeti u tom smislu presudu od 20. siječnja 2022., Komsija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 144.).

331 U svakom slučaju, iz tablica preklapanja koje je dostavila Komisija jasno proizlazi da je na temelju metode PCN-ova dokazan postotak od 90 % preklapanja.

332 Iz toga slijedi da prigovor tužiteljâ u vezi s postojanjem sniženja cijena za samo mali dio prodaje Unije, kojim se u biti dovodi u pitanje mogućnost Komisije da se osloni na reprezentativne uzorke, treba odbiti (vidjeti u tom smislu presudu od 19. svibnja 2021., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products i dr./Komisija, T-254/18, EU:T:2021:278, t. 412.).

333 To potvrđuje činjenica da ispitivanje utjecaja dampinškog uvoza na cijene industrije Unije, koje valja izvršiti radi utvrđivanja štete, podrazumijeva usporedbu prodaja ne od istog poduzetnika, nego od više poduzetnika, odnosno proizvođača izvoznika u uzorku i poduzetnika koji su dio industrije Unije koji su bili uključeni u uzorak. Usporedba prodaja tih poduzetnika bit će često teža u okviru analize sniženja cijena nego li u okviru analize određivanja dampinške marže s

obzirom na to da će se asortiman vrsta proizvoda koje prodaju ti različiti poduzetnici tek djelomično preklapati (presuda od 21. rujna 2023., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products e.a./Komisija, C-478/21 P, EU:C:2023:685, t. 195.).

334 Taj rizik koji proizlazi iz toga da određene vrste proizvoda ne mogu biti uzete u obzir u okviru analize sniženja cijena zbog razlike asortimana proizvoda koje prodaju različiti poduzetnici još je viši kada su PCN-ovi detaljniji. Naime, iako je prednost veće zrnatosti PCN-ova ta da se uspoređuju vrste proizvoda koji usto imaju zajednička fizička i tehnička svojstva, suprotno tomu, njezin je nedostatak povećanje mogućnosti toga da određene vrste proizvoda koje prodaju jedna ili druga predmetna društva nemaju istovjetnih proizvoda i stoga ih se ne može usporediti ni uzeti u obzir u toj analizi (presuda od 21. rujna 2023., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products e.a./Komisija, C-478/21 P, EU:C:2023:685, t. 196.).

335 Tako izvršavanje Komisijine široke diskrecijske ovlasti u pogledu izbora metode koju će ona primijeniti za analizu sniženja cijena može imati neizbježnu posljedicu, kao što je to u slučaju metode PCN-a, da se određene vrste proizvoda ne mogu usporediti pa se prema tome ne mogu uzeti u obzir u okviru navedene analize. Međutim, izvršavanje te diskrecijske ovlasti ograničeno je Komisijinom obvezom, koju joj nalaže članak 3. stavak 2. Osnovne uredbe, da provede objektivno ispitivanje učinaka dampinškog uvoza na cijene industrije Unije (presuda od 21. rujna 2023., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products e.a./Komisija, C-478/21 P, EU:C:2023:685, t. 197.).

336 Iz toga slijedi da tužitelji nisu podnijeli dokaz o očitoj pogrešci u ocjeni koju je Komisija počinila time što je upotrijebila metodu PCN-ova kako bi dokazala postojanje sniženja cijena kojim se industriji Unije nanosi šteta.

337 Na petom mjestu, što se tiče argumenta tužiteljâ prema kojem je Komisija morala odvojeno analizirati štetu za tri segmenta, vijke, svornjake i podloške, valja utvrditi da taj prigovor nije dovoljno potkrijepljen, s obzirom na to da se argumentacija tužiteljâ u biti temelji na činjenici da se radi o vrlo različitim proizvodima koji pripadaju različitim segmentima. Međutim, osim svoje tvrdnje o razlici između vijaka, svornjaka i podloški koji zahtijevaju segmentiranu analizu štete, tužitelji nisu podnijeli nijedan dokaz kojim bi se dokazala očita pogreška u ocjeni Komisije u tom pogledu.

338 Stoga, s obzirom na to da nije potkrijepljena konkretnim elementima, takva tvrdnja nije dovoljna da bi se dovela u pitanje Komisijina definicija proizvoda na koji se odnosi ispitni postupak ili analiza štete za sve te elemente za pričvršćivanje.

339 Stoga taj prigovor treba odbiti.

340 Iz toga slijedi da nisu osnovani argumenti tužiteljâ koji se odnose na očitu pogrešku u ocjeni koju je Komisija navodno počinila kada je odbila analizirati po segmentima moguću štetu kineskog uvoza elemenata za pričvršćivanje.

341 Prema tome, zbog svih prethodnih razloga, peti tužbeni razlog valja odbiti.

6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 3. stavaka 2. i 3. i članka 9. stavka 4. Osnovne uredbe

342 U okviru svojeg šestog tužbenog razloga tužitelji tvrde da se za mali postotak prodaje proizvođača Unije u uzorku za koji je Komisija utvrdila da je došlo do sniženja cijena ne može smatrati da u dovoljnoj mjeri dokazuje to da su cijene industrije Unije kao cjeline snižene. Oni u tom pogledu ističu da je Komisija utvrdila da je došlo do sniženja cijena samo za manje od 24 % proizvodnje proizvođača uključenih u uzorak i da mali postotak prodaje odabranih proizvođača ne može činiti „pozitivni dokaz" u smislu članka 3. stavaka 2. i 3. Osnovne uredbe, tim više što uzorak Unije koji je Komisija odabrala predstavlja samo 9,5 % proizvodnje industrije Unije. Tako se Komisija oslonila na utvrđenje prema kojem je sniženje cijena pogodilo 2,3 % prodaje industrije Unije, što nije dovoljno za dokazivanje sniženja cijena te, osim toga, ne omogućuje da se stekne dovoljno precizan uvid u iznos pristojbe koji bi bio prikladan kako bi se uklonila šteta nanesena industriji Unije, što je protivno članku 9. stavku 4. Osnovne uredbe.

343 Komisija osporava argumentaciju tužiteljâ.

344 U tom pogledu, valja podsjetiti na to da Osnovna uredba ne sadržava definiciju pojma sniženja cijene i ne predviđa način za njegov izračun.

345 Isto vrijedi i kad je riječ o metodi izračuna marže štete koja se upotrebljava kako bi se utvrdilo treba li, u skladu s člankom 9. stavkom 4. Osnovne uredbe, na koji se tužitelji pozivaju, utvrditi antidampinšku pristojbu koja je niža od dampinške marže, a koja je dostatna za uklanjanje štete nanesene industriji Unije (rješenje od 17. veljače 2023., Hansol Paper/Komisija, T-693/20, neobjavljeno, EU:T:2023:83, t. 30.).

346 Izračun sniženja cijena uvoza provodi se, u skladu s člankom 3. stavcima 2. i 3. Osnovne uredbe, kako bi se utvrdilo postojanje štete za industriju Unije zbog tog uvoza i koristi se, općenitije, za procjenu te štete i utvrđivanje marže štete, to jest razine uklanjanja navedene štete (presuda od 10. travnja 2019, Jindal Saw i Jindal Saw Italia/Komisija, T-301/16, EU:T:2019:234, t. 176.).

347 Osim toga, budući da je ispitivanje postojanja sniženja cijena ekonomski složeno pitanje za koje se Osnovnom uredbom ne propisuje nikakva posebna metoda, Komisija u tom pogledu ima široku diskrecijsku ovlast (presuda od 12. svibnja 2022., Komisija/Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, t. 99.).

348 Tužitelji tvrde da su mogli izračunati obujam prodaje proizvođača Unije u uzorku i da su zaključili da je sniženje cijena utvrđeno za manje od 24 % proizvodnje proizvođača Unije. Taj postotak Komisija osporava, koja je objasnila da je usporedbom odgovarajuće prodaje proizvođača iz Unije u uzorku s ukupnom prodajom proizvođača iz Unije taj postotak iznosio 31,6 %.

349 Naime, iz spisa proizlazi da se postotak od 24 % na koji se pozivaju tužitelji odnosi samo na odgovarajuće transakcije prema metodi PCN-ova za cijelu kombinaciju svojstava između standardnih i nestandardnih elemenata za pričvršćivanje, čvrstoće, promjera, duljine i premaza. Međutim, u skladu sa sudskom praksom navedenom u točki 287. ove presude, analiza sniženja cijena u načelu se mora provesti samo na razini istovrsnog proizvoda.

350 Prema tome, postotak od 24 % na koji se pozivaju tužitelji nije osnovan.

351 U svakom slučaju, navod tužiteljâ prema kojem je sniženje cijena utvrđeno samo za vrlo mali postotak proizvođača Unije, odnosno 2,3 % tih proizvođača, jest netočan. Naime, on se prije svega temelji na neosnovanoj pretpostavci da nijedan drugi proizvođač iz Unije osim onih u uzorku ne proizvodi odgovarajuće vrste proizvoda a da tužitelji u tom pogledu nisu podnijeli nikakav dokaz.

352 Nadalje, kao što to proizlazi iz sudske prakse, tekst članka 3. stavaka 2. i 3. Osnovne uredbe ne navodi niti sugerira da analiza utjecaja dampinškog uvoza na cijene industrije Unije mora u svim okolnostima uzeti u obzir sve prodaje te industrije. Suprotno tomu, navodi da te odredbe ne nameću Komisiji da u analizi utjecaja na cijene industrije Unije nužno bude uzet u obzir dampinški uvoz svih prodaja istovrsnog proizvoda od strane industrije Unije (presuda od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 152. i 153.).

353 Stoga se analiza koju je provela Komisija temeljila na podacima koje je trebalo smatrati reprezentativnima u smislu Osnovne uredbe, što ima za posljedicu to da se sniženje cijena, kada se utvrdi za prodaju proizvođača Unije u uzorku, mora smatrati reprezentativnim za cijelu industriju Unije (vidjeti u tom smislu presudu od 19. svibnja 2021., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products i dr./Komisija, T-254/18, EU:T:2021:278, t. 411.).

354 Iz toga slijedi da je Komisija mogla, a da pritom ne počini očitu pogrešku u ocjeni, utemeljiti svoje nalaze o postojanju štete za industriju Unije zbog dampinškog uvoza ispitanog na dijelu prodaje reprezentativnog uzorka industrije Unije.

355 Slijedom toga, valja odbiti argumentaciju tužiteljâ prema kojoj je Komisija analizu postojanja štete temeljila na vrlo niskom postotku sniženja cijena.

356 Iz toga proizlazi da je šesti tužbeni razlog neosnovan i da ga valja odbiti.

7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 3. stavaka 2., 3. i 6. te članka 9. stavka 4. Osnovne uredbe

357 U okviru svojeg sedmog tužbenog razloga tužitelji osporavaju analizu učinaka na cijene i utvrđenje marže štete jer Komisija nije provela primjerenu usporedbu cijena. Tako tužitelji u biti tvrde da Komisija nije pojasnila na kojoj je razini trgovine izvršena prodaja proizvođača iz Unije u uzorku te tvrde da je Komisija usporedila prodajne cijene kineskih proizvođača izvoznika za distributere s prodajnim cijenama proizvođača iz Unije za krajnje korisnike, čime je povrijedila članak 3. stavke 2. i 3. Osnovne uredbe. Budući da se pobijana uredba uvelike temelji na razini sniženja cijena utvrđenoj kako bi se šteta dovela u vezu s kineskim uvozom i tako izveo zaključak o postojanju uzročne veze, tužitelji ističu i povredu članka 3. stavka 6. navedene uredbe.

358 Komisija smatra da argumentaciju tužiteljâ treba odbiti.

359 Uvodno valja istaknuti da Osnovna uredba ne nameće Komisiji obvezu korištenja posebne metodologije za usporedbu cijena.

360 Međutim, iz sudske prakse proizlazi da, kako bi se zajamčila primjerenost te usporedbe, cijene se moraju usporediti na istoj razini trgovine. Iz toga slijedi da će usporedba provedena između cijena pribavljenih na različitim razinama trgovine, to jest bez uključivanja svih troškova povezanih s

razinom trgovine koju treba uzeti u obzir, nužno dovesti do umjetnih rezultata na temelju kojih se ne može pravilno ocijeniti šteta za industriju Unije. Takva primjerena usporedba uvjet je za zakonitost izračuna štete za tu industriju (vidjeti presudu od 10. travnja 2019., Jindal Saw i Jindal Saw Italia/Komisija, T-301/16, EU:T:2019:235, t. 239. i navedenu sudsku praksu).

361 Tako se, s jedne strane, obveza uspoređivanja cijena na istoj razini trgovine nameće neovisno o broju proizvođača izvoznika koji su surađivali i, s druge strane, ona se primjenjuje neovisno o obujmu vezane ili nepovezane prodaje u okviru predmetnog ispitnog postupka (vidjeti u tom smislu presudu od 4. svibnja 2022., CRIA i CCCMC/Komisija, T-30/19 i T-72/19, EU:T:2022:266, t. 149.).

362 Osim toga, valja pojasniti da je sud Unije presudio da je uzimanje u obzir prodajnih cijena za nepovezane kupce omogućilo određivanje marže eventualne štete, s obzirom na to da su navedene cijene bile odlučujuće za izbor kupca u pogledu kupnje proizvoda industrije Unije ili proizvoda kineskih proizvođača izvoznika (vidjeti u tom smislu presudu od 10. travnja 2019., Jindal Saw i Jindal Saw Italia/Komisija, T-301/16, T-300/16, EU:T:2019:235, t. 251.). Stoga je za usporedbu cijena radi određivanja marže štete Komisija bila dužna uzeti u obzir sve troškove povezane s prodajom na određenoj razini trgovine i, prema potrebi, provesti potrebne prilagodbe podataka kojima je raspolagala.

363 U ovom slučaju Komisija je u uvodnoj izjavi 364. pobijane uredbe objasnila da je utvrdila sniženje cijena tijekom razdoblja ispitnog postupka usporedbom, s jedne strane, ponderiranih prosječnih prodajnih cijena po vrsti proizvoda proizvođača iz Unije u uzorku koje su naplaćene nepovezanim kupcima na tržištu Unije, prilagođenih na razinu „franko tvornica” i, s druge strane, odgovarajućih ponderiranih prosječnih cijena po vrsti uvezenog proizvoda koje su kineski proizvođači u uzorku naplaćivali prvom nepovezanom kupcu na tržištu Unije, utvrđenih na temelju cijena CIF, prilagođenih za carine i troškove nastale nakon uvoza. U uvodnoj izjavi 365. pobijane uredbe pojašnjeno je da je usporedbom za uvoz iz dotične zemlje na tržište Unije dobivena ponderirana prosječna marža sniženja cijena u rasponu od 28 do 46 %.

364 Kao prvo, najprije valja utvrditi da se stranke slažu oko činjenice da su tri proizvođača izvoznika uključena u uzorak čija je prodaja bila upotrijebljena za potrebe usporedbe izravno izvozila nepovezanim distributerima u Uniji.

365 Nadalje, valja naglasiti da je Komisija za potrebe te usporedbe razlikovala standardne i nestandardne elemente za pričvršćivanje. Prodaja proizvođača iz Unije nepovezanim kupcima je za sve dotične proizvode činila 51 % ukupne prodaje, dok je taj postotak za standardne elemente za pričvršćivanje iznosio 84 %. Komisija je objasnila da je razlika na razini postotka cjenovne usporedivosti standardnih i nestandardnih elemenata za pričvršćivanje prirodna posljedica metode PCN-ova.

366 Naposljetku, Komisija je objasnila da se prodaja proizvođača iz Unije „nepovezanim kupcima” koja je uzeta u obzir za izračun sniženja cijena, na koje upućuje u uvodnoj izjavi 364. pobijane uredbe, odnosila na prodaju nepovezanim distributerima i krajnjim korisnicima. Usto, Komisija je na raspravi pojasnila, a da joj tužitelji nisu proturječili, da su razlike utvrđene između prodajnih cijena proizvođača Unije za nepovezane distributere i onih za krajnje korisnike bile minimalne, tako da nikakva prilagodba nije bila potrebna.

367 Kao drugo, s jedne strane, valja utvrditi da tužitelji ne osporavaju prilagodbe koje je Komisija provela kako bi osigurala primjerenu usporedbu cijena između prodaje kineskih proizvođača u uzorku i prodaje proizvođača Unije. S druge strane, kao što je to Komisija pojasnila na raspravi, tužitelji tijekom ispitnog postupka nisu podnijeli nikakav zahtjev za kvantificiranu prilagodbu.

368 Tužitelji su na raspravi osporili tu Komisijinu tvrdnju. U tom pogledu, iz očitovanja CCCME-a na konačnu objavu od 6. prosinca 2021. te iz uvodne izjave 377. pobijane uredbe proizlazi, na prvom mjestu, da je on tvrdio da je pri izračunu marži sniženja cijena trebalo provesti prilagodbe radi uzimanja u obzir troškova kontrole kvalitete i upravljanja dokumentima. Tako je tvrdio da industrija Unije podliježe posebnim zahtjevima certificiranja koji se ne primjenjuju na kineske proizvođače izvoznike. Međutim, taj argument u svakom slučaju nije relevantan jer ga tužitelji u svojim pismenima uopće nisu istaknuli.

369 Na drugom mjestu, iz uvodnih izjava 376. i 381. pobijane uredbe također proizlazi da je CCCME tijekom ispitnog postupka tvrdio da se većina prodaje industrije Unije odvijala preko povezanih distributera i da su se stoga morale provesti odgovarajuće prilagodbe kako bi se uzele u obzir razlike u razini trgovine. Međutim, iz uvodne izjave 381. pobijane uredbe proizlazi da se ta se tvrdnja nije temeljila ni na kakvim podacima iz spisa niti je potkrijepljena ikakvim dokazima. Stoga je Komisija ponovno pojasnila da je prodaja proizvođača iz Unije u uzorku koja je uzeta u obzir u izračunima sniženja cijena bila izvršena nepovezanim kupcima u Uniji.

370 Iz primjedbi EFDA-e na konačnu objavu, na koje su se tužitelji pozvali, također proizlazi da je tvrdila da je Komisija trebala provesti prilagodbe kako bi se uvjerila da uspoređene cijene odgovaraju istoj razini trgovine. Međutim, te primjedbe u biti sadržavaju tvrdnje koje se odnose na činjenicu da nije bilo lako znati jesu li proizvođači iz Unije također uglavnom prodavali nepovezanim distributerima. U tom pogledu nije podnesen nijedan dokaz, pa čak ni određena argumentacija. Tako, u nedostatku kvantitativnih elemenata, Komisija nije dovela u pitanje svoje nalaze u pogledu usporedivosti prodaja koje su uzete u obzir za izračun sniženja cijena. Stoga, budući da tvrdnje tužiteljâ nisu bile potkrijepljene konkretnim dokazima, one nisu dovoljne kako bi se Komisijina analiza dovela u pitanje.

371 S obzirom na navedeno, tužitelji u okviru ove tužbe nisu tvrdili da je bilo nužno provesti ikakvu prilagodbu kako bi se osigurala usporedivost cijena Unije s cijenama kineskih proizvođača izvoznika za potrebe ispitivanja štete i uzročne veze. Naime, u svojim pismenima tužitelji su osporavali samo nedostatak jasnoće u pogledu razine trgovine koja je odabrana za proizvođače iz Unije za potrebe analize sniženja cijena. Budući da je Komisija to pitanje pojasnila, valja utvrditi da, s obzirom na to da tužitelji nisu dokazali da je Komisija u analizi sniženja cijena počinila očitu pogrešku u ocjeni, taj tužbeni razlog treba odbiti.

8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 3. stavaka 2. i 5. Osnovne uredbe

372 U okviru osmog tužbenog razloga tužitelji osporavaju Komisijinu ocjenu makroekonomskih pokazatelja koja navodno nije u skladu s člankom 3. stavcima 2. i 5. Osnovne uredbe, kao ni s Komisijinim postupovnim obvezama.

373 Kao prvo, tužitelji u biti osporavaju reprezentativnost društava na čijim su se podacima temeljili Komisijini nalazi kao i činjenicu da Komisija nije precizirala točan broj predmetnih društava. Naime, iako se u verziji makroekonomskog upitnika koja nije povjerljiva navodi da su podatke

dostavila 44 društva, iz Komisijina odgovora na CCCME-ova pitanja u pogledu dodatnih podataka od 1. prosinca 2021. proizlazi da se ona pozvala na 34 društva koja su odgovorila na upitnik.

374 Kao drugo, tužitelji prigovaraju Komisiji da je odbila otkriti obujam proizvodnje odnosno prodaje društava koja su odgovorila na makroekonomski upitnik. Usto, prema mišljenju tužitelja, strankama je zbog njihova kasnog priopćavanja i nepostojanja odgovarajućih sažetaka u verzijama koje nisu povjerljive bila uskraćena mogućnost da u vezi s tim podacima podnesu korisne primjedbe.

375 Kao treće, tužitelji kritiziraju način na koji su predmetni podaci bili ekstrapolirani na cijelu industriju Unije.

376 Komisija smatra da argumentaciju tužiteljâ treba odbiti.

377 Na temelju članka 3. stavka 5. Osnovne uredbe ispitni postupak o učincima dampinškog uvoza na dotičnu industriju Unije uključuje i procjenu svih relevantnih gospodarskih čimbenika i pokazatelja koji utječu na stanje u toj proizvodnji. Taj članak sadržava netaksativan popis različitih čimbenika koje se može uzeti u obzir.

378 Ta odredba stoga daje Komisiji diskrecijsku ovlast u ispitivanju i ocjeni različitih pokazatelja (presuda od 10. rujna 2015., Bricmate, C-569/13, EU:C:2015:572, t. 54.).

379 U ovom slučaju, u skladu uvodnom izjavom 382. pobijane uredbe, ispitivanje utjecaja dampinškog uvoza na industriju Unije uključivalo je procjenu svih gospodarskih pokazatelja koji su utjecali na stanje te industrije tijekom razmatranog razdoblja, u skladu s člankom 3. stavkom 5. Osnovne uredbe.

380 U uvodnim izjavama 384. do 386. pobijane uredbe, za potrebe utvrđivanja štete, Komisija je utvrdila razliku između makroekonomskih i mikroekonomskih pokazatelja štete te je prve ocijenila na temelju podataka koje je dostavio intervenijent te ih je usporedila s podacima koje su dostavili proizvođači Unije u uzorku. Dostavljeni podaci prilagođeni su na temelju usporedbe s podacima koje su dostavili proizvođači iz Unije u uzorku. U prilagodbama su uzete u obzir samo neke nedosljednosti u podacima, ali njima nisu znatno promijenjeni podaci koje je dostavio intervenijent. Naime, prema uvodnoj izjavi 387. pobijane uredbe, Komisija je provjerila točnost podataka te ih je zbog toga smatrala odgovarajućom osnovom za utvrđivanje makroekonomskih pokazatelja.

381 Usto, Komisija je u uvodnoj izjavi 385. pobijane uredbe objasnila da je zaštitila povjerljivost tih podataka jer su dostavljeni na razini društava. Tako je intervenijent ukupan iznos makroekonomskih podataka procijenio ekstrapolacijom podataka na temelju udjela tih proizvođača u ukupnoj proizvodnji u Uniji te je ukupnu proizvodnju u Uniji utvrdio na temelju podataka navedenih na popisu Prodcom.

382 Najprije treba pojasniti da, u okviru ovog tužbenog razloga, tužitelji ne osporavaju relevantnost gospodarskih čimbenika i pokazatelja kojima se Komisija koristila u procjeni štete nanesene Uniji.

383 Što se tiče prvog prigovora tužiteljâ prema kojem Komisija nije precizirala broj dotičnih društava, Komisija je objasnila da su 44 društva odgovorila na upitnik i da je broj od 34 samo pogreška u pisanju koja je počinjena u njezinoj korespondenciji i preuzeta u dopisu upućenom CCCME-u 1. prosinca 2021.

384 Budući da je to pojašnjenje Komisija sada dala, te s obzirom na to da su ga tužitelji prihvatili, prvi prigovor treba odbiti.

385 Svojim drugim prigovorom tužitelji prigovaraju Komisiji da je odbila otkriti obujam proizvodnje odnosno prodaje 44 društava koja su odgovorila na makroekonomski upitnik.

386 U tom pogledu, najprije, iz dopisa upućenog CCCME-u 1. prosinca 2021. proizlazi da ga je Komisija obavijestila da obujam proizvodnje odnosno prodaje nije podatak koji je dostupan u spisu.

387 Tužitelji se pozivaju na verziju odgovorâ na makroekonomski upitnik koja nije povjerljiva kako bi tvrdili da je Komisija poznavala taj podatak jer on proizlazi iz ćelije B69 tablice „1 Proizvodnja". Međutim, Komisija je objasnila da je u toj ćeliji tablice naveden udio svih društava koja su bila intervenijentovi članovi i koja su odgovorila na makroekonomski upitnik o ukupnoj proizvodnji u Uniji koju je bila procijenila. Komisija je objasnila da, s obzirom na to da je ukupna proizvodnja u Uniji ekstrapolacija podataka koje su dostavili proizvođači iz Unije koji su surađivali, ona nije imala podatak o točnom udjelu koji su predstavljali proizvođači koji su odgovorili na makroekonomski upitnik.

388 Nadalje, valja također podsjetiti na to da je Komisija, kako bi osigurala suradnju proizvođača iz zemalja Unije koji su imali spoznaje o tržištu, bila dužna ograničiti prava pristupa tim podacima i očuvati njihovu povjerljivost. Taj pristup potvrđuje sudska praksa u kojoj se smatralo da se procijenjena proizvodnja dotičnih proizvođača iz Unije, na koju se Komisija oslonila u okviru izračuna štete, pravilno mogla smatrati povjerljivom, s obzirom na to da se temeljila na spoznajama koje je intervenijent imao o tržištu (vidjeti u tom smislu presudu od 19. svibnja 2021., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products i dr./Komisija, T-254/18, EU:T:2021:278, t. 507.).

389 Osim toga, zainteresiranim strankama stavljeni su na raspolaganje priroda pitanja postavljenih intervenijentu i sažetak pojedinačnih doprinosa proizvođača iz Unije u verziji koja nije povjerljiva. Iako tužitelji ističu kasno dostavljanje sažetka u verziji koja nije povjerljiva, iz spisa proizlazi da su oni ipak imali mogućnost podnijeti primjedbe, koristeći se produljenjem roka određenog za podnošenje navedenih primjedbi, unatoč ograničenjima iz Osnovne uredbe i obavijesti o pokretanju u pogledu rokova ispitnog postupka.

390 Iz toga slijedi da drugi prigovor treba odbiti.

391 Svojim trećim prigovorom tužitelji osporavaju ekstrapolaciju podataka koje je intervenijent dostavio na cijelu industriju Unije.

392 U tom je pogledu najprije potrebno pojasniti da je Komisija provela odabir uzorka za ovaj ispitni postupak kako za proizvođače iz Unije tako i za kineske proizvođače dotičnog proizvoda. Kao što to proizlazi iz razmatranja iznesenih u točki 353. ove presude, taj argument treba odbiti u dijelu u kojem se njime nastoji dovesti u pitanje tehnika odabira uzorka koju je odabrala Komisija.

393 Nadalje, valja podsjetiti na to da, u okviru antidampinških predmeta, Komisija ovisi o dobrovoljnoj suradnji stranaka koje im pružaju potrebne informacije u propisanim rokovima (presuda od 28. listopada 1999., EFMA/Vijeće, T-210/95, EU:T:1999:273, t. 71.). Međutim, makroekonomski pokazatelji omogućuju utvrđivanje štete pretrpljene na razini industrije kao cjeline i podupiru Komisijine izračune u tom pogledu.

394 Iz pobijane uredbe proizlazi da su pritužbu podržali proizvođači koji su činili više od 58 % ukupne proizvodnje željeznih ili čeličnih elemenata za pričvršćivanje u Uniji tijekom predmetnog razdoblja. Stoga se može smatrati da se podaci koje je podijelio intervenijent mogu smatrati reprezentativnima za stanje industrije Unije. Osim toga, cilj dobivanja što preciznijeg i detaljnijeg uvida u industriju Unije ne bi se mogao postići ako bi Komisija bila obvezna zanemariti, od svih dostupnih podataka, makroekonomske podatke iz razloga što oni nisu bili dostupni svim proizvođačima industrije Unije (presuda od 20. svibnja 2015., Yuanping Changyuan Chemicals/Vijeće, T-310/12, neobjavljena, EU:T:2015:295, t. 147.).

395 Naposljetku, Komisija je objasnila da je usporedila podatke koje je podijelio intervenijent s podacima proizvođača iz Unije u uzorku. Komisija je podsjetila na to da je ekstrapolacija podataka za makroekonomski upitnik tako rascjepkane industrije statistički izračun koji po definiciji zahtijeva izvođenje nepoznatih vrijednosti iz trendova koji su zabilježeni u podacima koji su poznati.

396 U tom pogledu valja utvrditi da je tvrdnja tužiteljâ prema kojoj Komisija nije uredno provjerila podatke koje je dostavio intervenijent špekulativna te da nije potkrijepljena nijednim konkretnim dokazom koji bi omogućio da se posumnja u provjeru koju je Komisija provela tijekom ispitivanja navedenih podataka.

397 Stoga treći prigovor tužiteljâ treba odbiti, a slijedom toga i osmi tužbeni razlog u cijelosti.

9. Deveti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi postupovnih prava tužiteljâ

398 U okviru devetog tužbenog razloga tužitelji ističu da su tijekom upravnog ispitnog postupka povrijeđena njihova postupovna prava. Taj je tužbeni razlog podijeljen na tri dijela, od kojih se prvi temelji na prekomjernom povjerljivom postupanju s podacima iz spisa, drugi na tome da je Komisija navodno loše vodila spis koji nije povjerljiv i treći na činjenici da Komisija nije otkrila bitne činjenice.

399 Komisija osporava osnovanost tog tužbenog razloga.

400 Uvodno treba podsjetiti na načela i postupovna jamstva koja Komisija mora poštovati kada zainteresirane stranke u antidampinškom ispitnom postupku žele ostvariti svoja prava obrane dobivanjem pristupa podacima o činjenicama i razmatranjima na kojima se mogu zasnivati antidampinške mjere, osobito kada su ti podaci povjerljivog karaktera.

401 Člankom 19. stavkom 1. Osnovne uredbe predviđa se da nadležna tijela sa svim podacima koji su po svojoj prirodi povjerljivi postupaju kao s takvima ako postoji osnovanost takvog zahtjeva. Članak 19. stavak 2. iste uredbe predviđa da zainteresirane stranke koje daju povjerljive podatke moraju dostaviti sažetke tih podataka koji nisu povjerljivi, a koji moraju biti dovoljno detaljni kako bi se omogućilo razumijevanje sadržaja podataka koji su dostavljeni kao povjerljivi. U iznimnim okolnostima te stranke mogu navesti da podaci nisu podobni za sažimanje, ali moraju navesti razloge zbog kojih podatke nije moguće sažeti.

402 Članak 19. stavak 3. Osnovne uredbe određuje da, ako se smatra da zahtjev za povjerljivošću nije osnovan i ako pružatelj podataka ne želi staviti podatke na raspolaganje ili odobriti njihovo objavljivanje bilo u općem ili sažetom obliku, podaci se mogu zanemariti osim ako se može potvrditi na zadovoljavajući način iz odgovarajućeg izvora da su podaci ispravni. Također pojašnjava da se zahtjevi za povjerljivošću ne odbacuju proizvoljno.

403 U skladu s člankom 6. stavkom 5. Osnovne uredbe, stranke koje su se objavile u propisanom roku nakon objave obavijesti o pokretanju ispitnog postupka saslušavaju se ako dokažu da su doista zainteresirane stranke i ako postoje posebni razlozi za njihovo saslušavanje.

404 Usto, člankom 6. stavkom 7. Osnovne uredbe propisano je da proizvođači Unije, sindikati, uvoznici i izvoznici te udruženja koja ih predstavljaju, udruge korisnika i potrošača koje su se objavile u skladu s člankom 5. stavkom 10. navedene uredbe, kao i predstavnici zemlje izvoznice mogu, na pisani zahtjev, pregledati sve podatke koje je bilo koja stranka stavila na raspolaganje u okviru ispitnog postupka, različite od internih dokumenata koje pripremaju nadležna tijela Unije ili njezinih država članica, a koji su relevantni za predstavljanje njihovih slučajeva i koji nisu povjerljive prirode u smislu članka 19. te se koriste u ispitnom postupku. Navedene stranke mogu odgovoriti na podatke, a njihovi se komentari uzimaju u obzir ako su u odgovoru dovoljno argumentirani.

405 U skladu s člankom 20. stavkom 2. Osnovne uredbe predviđa se da podnositelji pritužbi, uvoznici i izvoznici i njihove predstavničke udruge te predstavnici zemlje izvoza mogu zatražiti konačnu objavu osnovnih činjenica i razmatranja na temelju kojih se namjerava preporučiti uvođenje privremenih mjera. U članku 20. stavku 4. iste uredbe navodi se da se konačna objava daje u pisanom obliku u najkraćem mogućem roku, a uobičajeno najmanje mjesec dana prije pokretanja postupaka iz članka 9., uzimajući u obzir, međutim, potrebu zaštite povjerljivih informacija. Naime, ako Komisija ne može objaviti određene činjenice ili razmatranja u to vrijeme, objavljuje ih najranije moguće nakon tog roka.

406 Iz sudske prakse proizlazi da poštovanje prava obrane, koje je od ključnog značenja u antidampinškim ispitnim postupcima, podrazumijeva da je predmetnim poduzetnicima moralo biti omogućeno da, tijekom upravnog postupka, učinkovito izraze svoje stajalište o istinitosti i relevantnosti navodnih činjenica i okolnosti te o dokazima koje je Komisija iznijela u prilog svojoj tvrdnji o postojanju dampinga i štete koja njime nastaje (vidjeti presudu od 14. srpnja 2021., Interpipe Niko Tube i Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant/Komisija, T-716/19, EU:T:2021:457, t. 209. i navedenu sudsku praksu).

407 Međutim, to navodno neuzimanje u obzir očitovanja tužiteljâ ne predstavlja povredu njihovih prava obrane ili prava na saslušanje. Naime, iako poštovanje navedenih prava zahtijeva da institucije Unije omoguće zainteresiranim strankama da iznesu svoja stajališta, te ih institucije nisu obvezne prihvatiti. Naime, učinkovitost iznošenja stajališta tužiteljâ zahtijeva samo da je to stajalište bilo moguće pravodobno iznijeti kako bi ga institucije Unije mogle uzeti u obzir i ocijeniti, uz svu dužnu pažnju, njegovu relevantnost za sadržaj akta koji se donosi. U svakom slučaju, mora se istaknuti da Komisija, u uredbi kojom se određuju konačne antidampinške pristojbe, nije obvezna odgovoriti na sve argumente koje su zainteresirane stranke iznijele tijekom ispitnog postupka te da izostanak takvog odgovora ne znači automatski da odnosni argumenti nisu razmotreni (vidjeti u tom smislu presudu od 30. lipnja 2016., Jinan Meide Casting/Vijeće, T-424/13, EU:T:2016:378, t. 126. i navedenu sudsku praksu).

408 Kad je riječ o povredi prava na pristup spisu ispitnog postupka, valja istaknuti da takva povreda može dovesti do potpunog ili djelomičnog poništenja pobijane uredbe samo ako je otkrivanje dokumenata o kojima je riječ moglo, makar u maloj mjeri, dovesti do drukčijeg ishoda upravnog postupka u slučaju da ih je poduzetnik o kojem je riječ mogao upotrijebiti tijekom tog postupka (vidjeti u tom smislu presudu od 10. ožujka 2009., Interpipe Niko Tube i Interpipe NTRP/Vijeće, T-249/06, EU:T:2009:62, t. 134.).

409 Međutim, postupovna prava osobi moraju biti zakonito dodijeljena da bi se moglo smatrati da se ta prava na nju osobno odnose i da bi joj bilo dopušteno podnijeti tužbu za poništenje protiv akta donesenog na način kojim su navedena prava povrijeđena (presuda od 21. rujna 2023., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products i dr./Komisija, C-478/21 P, EU:C:2023:685, t. 52.).

410 Osim toga, navedena prava zahtijevaju aktivno sudjelovanje tih osoba u samom postupku koje se mora izraziti barem na način da se pisani zahtjev podnese u određenom roku (vidjeti presudu od 21. rujna 2023., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products i dr./Komisija, C-478/21 P, EU:C:2023:685, point 214 i navedenu sudsku praksu). Činjenica da su se zainteresirane stranke objavile i da su pružile relevantne podatke kako bi se utvrdio reprezentativni uzorak tih stranaka, ili da su u tu svrhu uključene u uzorak, jest jedan oblik sudjelovanja u antidampinškom postupku. Međutim, to sudjelovanje navedenim strankama ne daje postupovna jamstva utvrđena u članku 6. stavcima 5. i 7. i u članku 20. stavcima 1. i 2. Osnovne uredbe. Naime, na dodjelu tih jamstava primjenjuju se određena pravila koja zahtijevaju posebno sudjelovanje istih stranaka u tom postupku, u obliku izražavanja interesa i pisanih zahtjeva. Sudjelovanje u uzorku, u smislu članka 17. te uredbe, ne predstavlja takvo posebno sudjelovanje (presuda od 21. rujna 2023., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products i dr./Komisija, C-478/21 P, EU:C:2023:685, t. 216.).

411 Nadalje, valjda podsjetiti na to da je zaštita poslovne tajne opće načelo prava Unije. Naime, očuvanje nenarušenog tržišnog natjecanja važan je javni interes čija zaštita može opravdati odbijanje otkrivanja podataka koji čine poslovnu tajnu (vidjeti u tom smislu presudu od 30. lipnja 2016., Jinan Meide Casting/Vijeće, T-424/13, EU:T:2016:378, t. 165. i navedenu sudsku praksu). Stoga, kako bi se pomirilo načela poštovanja prava obrane stranaka o kojima je riječ i zaštite poslovne tajne, institucije Unije moraju postupati sa svom dužnom pažnjom koja se zahtijeva nastojeći dotičnim poduzetnicima pružiti, u mjeri u kojoj je osigurana zaštita poslovnih tajni, informacije koje su korisne za obranu njihovih interesa te birajući, po potrebi po službenoj dužnosti, prikladne načine takvog priopćavanja (vidjeti presudu od 1. lipnja 2017., Changmao Biochemical Engineering/Vijeće, T-442/12, EU:T:2017:372, t. 141. i navedenu sudsku praksu).

412 Stoga, kada je potrebno pomiriti zahtjeve povjerljivosti i pravo zainteresiranih stranaka na pristup informacijama, dotične institucije moraju s obzirom na te podatke ocijeniti posebnu situaciju zainteresirane stranke i osobito položaj koji ta zainteresirana stranka ima na razmatranom tržištu u odnosu na položaj osobe koja je pružila te podatke (vidjeti presudu od 19. svibnja 2021., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products i dr./Komisija, T-254/18, EU:T:2021:278, t. 469. i navedenu sudsku praksu).

413 Međutim, cilj članka 19. Osnovne uredbe jest zaštititi ne samo poslovne tajne nego i prava obrane drugih stranaka u antidampinškom postupku. U tom se okviru stranke u antidampinškom postupku mogu pozvati – kao na razlog za poništenje antidampinške mjere – na to da se Komisija koristila podacima za koje nije dostavljen nikakav sažetak u verziji koja nije povjerljiva samo ako mogu dokazati da su upotrebom tih podataka povrijeđena njihova prava obrane (vidjeti presudu od 15. listopada 2020., Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/Komisija, T-307/18, neobjavljenu, EU:T:2020:487, t. 82. i navedenu sudsku praksu).

414 Iz sudske prakse također proizlazi da dostatnost informacija koje je dostavila Komisija valja ocijeniti ovisno o stupnju specifičnosti zatraženih informacija (vidjeti presudu od 15. listopada 2020., Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/Komisija, T-307/18, neobjavljenu, EU:T:2020:487, t. 86. i navedenu sudsku praksu).

415 Deveti tužbeni razlog koji ističu tužitelji valja ispitati s obzirom na ta načela.

a) Dopuštenost devetog tužbenog razloga

416 Na prvom mjestu, valja podsjetiti na to da je tužbu podnijelo više tužitelja na koje pobijana uredba različito utječe. Naime, tužitelji su, s jedne strane, tri kineska proizvođača izvoznika uključena u uzorak i, s druge strane, 36 proizvođača izvoznika koji su surađivali, a nisu bili uključeni u uzorak, čija se imena nalaze u Prilogu 1. pobijanoj uredbi. Kao što to proizlazi iz točke 37. ove presude, trideset i jednog od tih proizvođača izvoznika u okviru ove tužbe zastupa CCCME.

417 Na drugom mjestu, kao što to proizlazi iz točaka 24. i 37. ove presude, argumenti CCCME-a istaknuti u vlastito ime nedopušteni su u okviru ove tužbe. Tužitelji su uostalom priznali tu nedopuštenost u pogledu CCCME-a u svojem pisanom odgovoru od 15. siječnja 2024. na pitanja Općeg suda i na raspravi održanoj 7. veljače 2024.

418 Na trećem mjestu, važno je istaknuti da je u presudi od 21. rujna 2023., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products i dr./Komisija (C-478/21 P, EU:C:2023:685), Sud potvrdio nedopuštenost tvrdnje o povredi prava obrane članova CCCME-a i drugih pravnih osoba čija su se imena nalazila u prilogu uredbi jer nisu bili podnijeli posebne zahtjeve za priopćavanje informacije koje su bitne za obranu njihovih interesa. Naime, u tom je postupku CCCME predstavljao „interes kineske industrije lijevanog željeza u cjelini”, a njegovi članovi u upravnom postupku nisu bili identificirani.

419 U ovom je slučaju situacija drukčija jer je CCCME sudjelovao u ispitnom postupku kao udruženje koje zastupa interese svojih članova za koje je Komisiji dostavio dokaz o punomoći.

420 Naime, kao prvo, valja utvrditi da je Komisija u točki 5.6. obavijesti o pokretanju ispitnog postupka koji je doveo do donošenja pobijane uredbe najavila da, kako bi sudjelovale u ispitnom postupku, zainteresirane stranke, kao što su proizvođači izvoznici, proizvođači Unije, uvoznici i njihova predstavnička udruženja, korisnici ili njihova predstavnička udruženja, sindikati i organizacije koje predstavljaju potrošače, moraju dokazati da postoji objektivna veza između njihovih djelatnosti i proizvoda iz ispitnog postupka i da će se uvid u spis koji zainteresirane stranke mogu pregledati izvršiti putem platforme Tron.tdi.

421 Tužitelji su u svojim odgovorima na pitanja Općeg suda tvrdili da su svi poduzetnici i članovi koji su postupili u skladu s tim pristupom automatski stekli status zainteresirane stranke.

422 U tom pogledu, tužitelji su tvrdili da je Komisija u obavijesti o pokretanju ispitnog postupka pozvala sve kineske izvoznike dotičnog proizvoda da sudjeluju u ispitnom postupku podnošenjem obrasca, pojašnjavajući da će se svi proizvođači koji sudjeluju u skladu sa zahtjevima iz navedene obavijesti o pokretanju postupka smatrati zainteresiranim strankama ako postoji objektivna veza između njihovih djelatnosti i proizvoda iz ispitnog postupka. Stoga su, prema mišljenju tužiteljâ, svi proizvođači izvoznici koji su sudjelovali u postupku putem platforme Tron.tdi bili zainteresirane stranke koje su stekle postupovna prava. Tako, s jedne strane, s obzirom na to da se u tekstu obavijesti o pokretanju ispitnog postupka sve zainteresirane stranke pozivaju na sudjelovanje u ispitnom postupku te, s druge strane, s obzirom na to da je postupak razmjene informacija između Komisije i zainteresiranih stranaka različit od postupka u kojem je donesena presuda od 21. rujna 2023., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products i dr./Komisija (C-478/21 P, EU:C:2023:685), jer se odvija isključivo preko

platforme Tron.tdi, podrazumijeva se da se ovaj predmet razlikuje od predmeta u kojem je donesena gore navedena presuda. Stoga tužitelji smatraju da su sva tri dijela devetog tužbenog razloga dopuštena.

423 Najprije, u pogledu prvog dijela devetog tužbenog razloga, koji se temelji na povredi članka 19. stavaka 1. do 3. Osnovne uredbe, tužitelji tvrde da te odredbe u svakom slučaju nameću objektivne obveze Komisiji koja mora osigurati da se povjerljivo postupanje s relevantnim podacima ograniči na ono što je strogo nužno. Osim toga, tužitelji ističu da se u predmetu u kojem je donesena presuda od 21. rujna 2023., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products i dr./Komisija (C-478/21 P, EU:C:2023:685) nijedan tužbeni razlog nije odnosio na povredu članka 19. Osnovne uredbe. Stoga tužitelji smatraju da je taj dio dopušten u dijelu u kojem su ga istaknuli kako pojedinačni proizvođači izvoznici tako i CCCME u ime svojih članova.

424 Nadalje, tužitelji smatraju da je drugi dio, u okviru kojeg prigovaraju da je povjerljiv spis loše vođe, čime su povrijeđeni članak 6. stavak 7. i članak 19. stavci 1. do 3. Osnovne uredbe i prava obrane, također dopušten.

425 Naposljetku, tužitelji tvrde da su pojedinačni proizvođači izvoznici i članovi CCCME-a izričito zatražili pristup spisu i konačnim nalazima svojom registracijom na platformi Tron.tdi i da je Komisija, time što im nije priopćila bitne činjenice, povrijedila članak 20. stavke 2. i 4. Osnovne uredbe.

426 Podredno, u slučaju da Opći sud ne prihvati dopuštenost određenih prigovora koje je CCCME istaknuo u okviru devetog tužbenog razloga u ime svojih članova, tužitelji ističu da je deveti tužbeni razlog dopušten u pogledu argumenata koje su istaknuli pojedinačni proizvođači izvoznici koje je CCCME zastupao tijekom ispitnog postupka.

427 U tom su pogledu tužitelji dostavili punomoći za zastupanje koje je CCCME-u dalo više društava koja su Komisiji bila dostavljena u okviru ispitnog postupka. Naime, kao što to proizlazi iz točke 5. ove presude, CCCME bi se mogao smatrati zainteresiranom strankom u ovom postupku samo u mjeri u kojoj su ga ti konkretni proizvođači elemenata za pričvršćivanje ovlastili na zastupanje.

428 Iz punomoći koje su tužitelji dostavili Općem sudu proizlazi da CCCME pred Komisijom nije zastupao sve dotične članove u čije je ime podnio ovu tužbu, odnosno da je CCCME pred Komisijom zastupao proizvođače izvoznike različite od onih koje u okviru ove tužbe zastupa pred Općim sudom.

429 Naime, kao prvo, iz punomoći koje su tužitelji dostavili Općem sudu proizlazi da je CCCME bio ovlašten na to da u okviru upravnog postupka zastupa tri proizvođača izvoznika koja su bila uključena u uzorak. Međutim, potonji nisu dokazali da su bili članovi te udruge.

430 Kao drugo, CCCME je zastupao devet društava koja su proizvođači izvoznici koji su surađivali, a koji nisu bili uključeni u uzorak, i koji su navedeni u Prilogu 1. pobijanoj uredbi. Oni su članovi CCCME-a koji ih zastupa i u okviru ove tužbe.

431 Kao treće, CCCME je pred Komisijom također zastupao osam drugih društava koja su navedena u Prilogu 1. pobijanoj uredbi i koja nisu stranke ovog postupka. Ni ta društva nisu podnijela dokaz o tome da su članovi CCCME-a, te ni u kojem slučaju nisu tužitelji u ovoj tužbi.

432 Kao četvrto, CCCME je pred Komisijom također zastupao dva društva čija se imena ne nalaze u pobijanoj uredbi niti ih CCCME zastupa u okviru ovog postupka.

433 Stoga, što se tiče dopuštenosti tvrdnji koje je CCCME istaknuo pred Općim sudom u ime svojih članova, od trideset i jednog od njegovih dotičnih članova u čije je ime podnio ovu tužbu, CCCME je pred Komisijom zastupao samo devet kineskih proizvođača izvoznika koji nisu bili uključeni u uzorak. Kao što su to stranke više puta potvrdile na raspravi, Komisija nije provjerila jesu li društva koja su dala te punomoći bila članovi CCCME-a. Stranke u tom pogledu nisu podnijele dodatne dokaze. Tužitelji nisu mogli sa sigurnošću potvrditi jesu li sva društva koja su dala punomoć za zastupanje pred Komisijom bila CCCME-ovi članovi. Osim toga, tužitelji su tvrdili da bi sama punomoć trebala biti dovoljna za zastupanje interesa tih društava pred Komisijom.

434 Međutim, s jedne strane, kao što to proizlazi iz točke 26. ove presude, udruženju kao što je CCCME dopušteno je pred sudom Unije zastupati proizvođače izvoznike samo ako podnese dokaz o tome da su ti proizvođači izvoznici njegovi članovi.

435 S druge strane, Sud je smatrao da, čak i ako su članovi CCCME-a i druge pravne osobe čija se imena nalaze u prilogu sudjelovali u odabiru uzorka provedenom tijekom predmetnog antidampinškog postupka, navedeni članovi i te druge osobe ne mogu istaknuti povredu svojih postupovnih prava koja se temelji na tome da im Komisija nije dostavila bitne podatke za zaštitu njihovih interesa jer nisu podnijeli zahtjeve da im se ti podaci dostave tijekom tog postupka (vidjeti u tom smislu presudu od 21. rujna 2023., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products i dr./Komisija, C-478/21 P, EU:C:2023:685, t. 217.).

436 Naime, postupovna prava su vlastita prava osobe kojoj su dodijeljena te su subjektivne naravi, tako da ih same dotične stranke moraju moći djelotvorno ostvarivati, neovisno o prirodi postupka koji se na njih odnosi. Međutim, navedena mogućnost ostvarivanja postupovnih prava svojih članova ne može dovesti da toga da se zaobiđu uvjeti koje, na temelju te sudske prakse, poduzetnici o kojima je riječ moraju poštovati ako sami žele ostvarivati svoja postupovna prava (presuda od 21. rujna 2023., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products i dr./Komisija, C-478/21 P, EU:C:2023:685, t. 223. i 224.).

437 Iz tih razmatranja proizlazi da se proizvođač izvoznik koji je član CCCME-a ne može osloniti samo na zahtjeve potonjeg ako tijekom upravnog ispitnog postupka nije izričito ostvarivao svoja prava obrane. Naime, iako se registriranjem na platformu Tron.tdi pojedinačnim proizvođačima izvoznicima omogućilo da pravodobno primaju informacije i prate razvoj upravnog ispitnog postupka, u nedostatku izričitog zahtjeva za više informacija, predmetni proizvođači izvoznici nisu mogli tvrditi da ostvaruju svoja posebna postupovna prava.

438 U tom pogledu valja podsjetiti na to da je pravo na pristup podacima koji nisu povjerljivi na temelju članka 6. stavka 7. Osnovne uredbe povezano sa svojstvom zainteresirane stranke koja se objavila u skladu s člankom 5. stavkom 10. iste uredbe (presuda od 27. siječnja 2000., BEUC/Komisija, T-256/97, EU:T:2000:21, t. 32.) i da Komisija mora, od slučaja do slučaja, odlučiti treba li stranku smatrati zainteresiranom strankom, uzimajući u obzir posebne okolnosti pojedinog slučaja (presuda od 27. siječnja 2000., BEUC/Komisija, T-256/97, EU:T:2000:21, t. 76.).

439 Osim toga, iz sudske prakse proizlazi da zainteresirane stranke u antidampinškom ispitnom postupku moraju institucijama omogućiti da ocijene poteškoće koje tim strankama može uzrokovati izostanak određenog elementa u podacima koji su im stavljeni na raspolaganje. *A*

fortiori, takva zainteresirana stranka ne može pred sudovima Unije prigovarati da joj određeni podatak nije stavljen na raspolaganje ako, tijekom ispitnog postupka koji je doveo do usvajanja pobijane antidampinške uredbe, nije institucijama podnijela nikakav zahtjev u pogledu tog konkretnog podatka (vidjeti presudu od 30. lipnja 2016., Jinan Meide Casting/Komisija, T-424/13, EU:T:2016:378, t. 93. i navedenu sudsku praksu). Iz toga slijedi da te zahtjeve moraju podnijeti sami pojedinačni proizvođači izvoznici koji se ne mogu osloniti samo na zahtjeve CCCME-a.

440 Razlika u ovom postupku, na koju se pozivaju tužitelji, koja se odnosi na to da se komunikacija Komisije sa zainteresiranim strankama odvijala na drukčiji način, odnosno putem platforme Tron.tdi, koja je zainteresiranim strankama omogućavala da dostave informacije i primjedbe te da slijede ispitni postupak, ne može dovesti u pitanje to utvrđenje u pogledu postupovnih zahtjeva povezanih s pravima obrane stranaka. Naime, kao što je to Komisija pravilno tvrdila na raspravi, platforma Tron.tdi namijenjena je samo pojednostavnjenju komunikacije sa strankama i pojednostavnjivanju razmjena. U svakom slučaju, svojstvo zainteresirane stranke na temelju Osnovne uredbe i s njome povezana prava ne mogu ovisiti o načinu na koji Komisija komunicira s tim strankama.

441 Slijedom toga, prigovori istaknuti u okviru devetog tužbenog razloga u dijelu u kojem se odnose na proizvođače izvoznike koji nisu bili uključeni u uzorak i koji nisu podnijeli posebne zahtjeve za otkrivanje dodatnih podataka kako bi ostvarili svoja postupovna prava, nedopušteni su, neovisno o tome je li ih istaknuo CCCME, u ime svojih članova, ili ih je istaknulo pet proizvođača izvoznika koji nisu bili uključeni u uzorak.

442 Kao četvrto, što se tiče triju kineskih proizvođača izvoznika u uzorku, iz sudske prakse navedene u točki 410. ove presude proizlazi da se samim sudjelovanjem u odabiru uzorka proizvođačima izvoznicima o kojima je riječ ne dodjeljuju posebna postupovna prava ako nisu podneseni zahtjevi za dostavu podataka koje smatraju bitnima za obranu svojih interesa.

443 Slijedom toga, s obzirom na prethodna pojašnjenja valja zaključiti da deveti tužbeni razlog može biti dopušten samo u dijelu u kojem su ga istaknuli pojedinačni proizvođači izvoznici koji ističu povredu svojih prava obrane, a koji su volju za ostvarivanje navedenih prava izrazili tijekom upravnog postupka. Kako bi se ocijenila dopuštenost istaknutih prigovora, valja stoga za svaki njihov dio ispitati jesu li poduzetnici o kojima je riječ poštovali uvjete koji im omogućuju djelotvorno ostvarivanje njihovih prava obrane.

b) Ostvarivanje postupovnih prava tužiteljâ

1) Prvi dio

444 Prvim dijelom devetog tužbenog razloga tužitelji ističu povredu članka 19. stavaka 1., 2. i 3. Osnovne uredbe i njihovih prava obrane, jer se sa svim dokumentima koje je podnio intervenijent ili koje su podnijeli proizvođači Unije u uzorku postupalo povjerljivo bez valjanog razloga odnosno jer su njihovi sažeci koji nisu povjerljivi bili vrlo manjkavi, što je zainteresiranim strankama uskratilo mogućnost da iznesu primjedbe ili provjere točnost dokaza koje su sadržavali. Tužitelji konkretno osporavaju povjerljivo postupanje, kao prvo, s makroekonomskim upitnikom, kao drugo, s nepovjerljivim verzijama odgovora danih na upitnik proizvođača Unije uključenih u uzorak i, kao treće, s intervenijentovim odgovorom na Komisijin zahtjev za dostavu dodatnih podataka u vezi s makroekonomskim pokazateljima.

445 Prema mišljenju tužiteljâ, povreda njihovih postupovnih prava pogoršana je anonimizacijom svih proizvođača Unije koji su dostavili podatke i opetovanim odbijanjima da se dostave ikakvi podaci o asortimanu proizvoda tih društava i reprezentativnosti potonjih kad je riječ o obujmu prodaje.

446 U tom pogledu, kad je riječ, s jedne strane, o povjerljivosti odgovora na makroekonomski upitnik, iz pobijane uredbe proizlazi da su tijekom upravnog postupka samo EFDA i CCCME osporavali povjerljivost tih podataka. Isto vrijedi i za osporavanje povjerljivosti odgovora na pitanja proizvođača Unije u uzorku, kao i za intervenijentov odgovor na Komisijin zahtjev za dostavu dodatnih podataka u vezi s makroekonomskim pokazateljima.

447 Međutim, s jedne strane, EFDA nije tužitelj, a, s druge strane, u skladu sa zaključkom u točki 434. ove presude, CCCME se ne može pozvati na povredu postupovnih prava svojih članova ako oni ta prava nisu ostvarivali pred Komisijom u svojim pisanim zahtjevima.

448 S druge strane, kad je riječ o imenima društava koja su odgovorila na makroekonomski upitnik, iz uvodnih izjava 21. i 396. pobijane uredbe proizlazi da su jedine zainteresirane stranke koje su osporile anonimnost proizvođača Unije CCCME, EFDA i Narodna Republika Kina. Budući da nijedan proizvođač izvoznik koji je tužitelj nije od Komisije zatražio više informacija o identitetu proizvođača Unije, u skladu sa zaključkom u točki 441. ove presude, taj prigovor treba odbiti.

449 Iz toga slijedi da prvi dio devetog tužbenog razloga treba odbiti.

2) Drugi dio

450 Tužitelji osporavaju vođenje spisa Komisije koji nije povjerljiv, čime su povrijeđeni članak 6. stavak 7. i članak 19. stavci 1., 2. i 3. Osnovne uredbe te njihova prava obrane jer zainteresirane stranke tijekom ispitnog postupka nisu imale potpun i pravodoban pristup spisu koji nije povjerljiv.

451 Kao prvo, time je zainteresiranim strankama uskraćena mogućnost da što bolje prate ključne momente ispitnog postupka ili da na njih podnesu primjedbe, kao što je Komisijina odluka o izmjeni uzorka proizvođača Unije. Štoviše, zainteresirane stranke nisu bile obaviještene o *ex parte* korespondenciji između Komisije i intervenijenta.

452 Kao drugo, tužitelji tvrde da je određena dokumentacija bila izbrisana iz spisa koji nije povjerljiv.

453 Kao treće, tužitelji tvrde da postoje razne druge datoteke koje nikad nisu bile preuzete u spis koji nije povjerljiv.

454 Kad je riječ o Komisijinu vođenju spisa koji nije povjerljiv, na prvom mjestu valja utvrditi da iz teksta članka 6. stavka 7. Osnovne uredbe, navedenog u točki 404. ove presude, proizlazi da stranke u antidampinškom ispitnom postupku, poput tužitelja, ne mogu prigovoriti da u spisu koji nije povjerljiv nedostaje dokument, ako nisu podnijeli pisani zahtjev za uvid u taj dokument (vidjeti u tom smislu presudu od 30. lipnja 2016., Jinan Meide Casting/Vijeće, T-424/13, EU:T:2016:378, t. 109.).

455 Iz uvodnih izjava 22. i 24. pobijane uredbe pak proizlazi da su tijekom upravnog postupka navodnu manjkavost spisa koji nije povjerljiv isticali samo CCCME i EFDA nakon konačne objave.

456 Na drugom mjestu, što se tiče komunikacije između Komisije i intervenijenta, iz uvodne izjave 47. pobijane uredbe proizlazi da su samo EFDA i CCCME zatražili njezino otkrivanje.

457 Na trećem mjestu, što se tiče navodnog brisanja određenog broja dokumenata iz spisa koji nije povjerljiv, samo je CCCME od Komisije zatražio više informacija u tom pogledu.

458 Stoga, s obzirom na identitet zainteresiranih stranaka koje su podnijele zahtjeve tijekom upravnog postupka i na zaključak u točki 441. ove presude, valja smatrati da je i taj dio nedopušten.

3) Treći dio

459 Tužitelji osporavaju Komisijino odbijanje da zainteresiranim strankama stavi na raspolaganje podatke na koje se oslonila kako bi donijela svoje konačne nalaze, čime je povrijedila članak 20. stavke 2. i 4. Osnovne uredbe i prava obrane. Podaci koje su dostavili proizvođači Unije u uzorku i makroekonomski upitnik bili su dva glavna izvora na kojima je Komisija temeljila svoje nalaze o šteti i uzročnoj vezi.

460 U tom pogledu, iz pobijane uredbe proizlazi da nijedan pojedinačni proizvođač izvoznik među tužiteljima nije zatražio otkrivanje preciznih informacija koje su dostavili proizvođači Unije. Iz toga slijedi da su tvrdnje tužiteljâ u okviru tog dijela nedopuštene, a zajedno s njima i deveti tužbeni razlog u cijelosti, koji treba odbiti.

461 Uzimajući u obzir prethodno navedeno, tužbu treba odbiti u cijelosti.

IV. Troškovi

462 U skladu s člankom 134. stavkom 1. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. S obzirom na to da tužitelji nisu uspjeli u postupku, valja im naložiti plaćanje, osim vlastitih troškova, i troškova Komisije i intervenijenta, u skladu s njihovim zahtjevima.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (treće vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. Tužba se odbija.

2. Chini Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products i drugim tužiteljima čija se imena nalaze u prilogu nalaže se snošenje troškova.

Schalin Steinfatt Kukovec

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu 2. listopada 2024.

Potpisi